

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 5 december 2005*§ 8 Interpellation om ”dumpade barn” (nr 2005:52)*

Anförande nr 1

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag ber att få hänvisa till det utsända svaret.

Anförande nr 2

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Jag tackar för svaret. Det ger en del att önska. Jag är visserligen tacksam för att borgarrådet har gjort en genomsyn av hur situationen är i Stockholm. Det tv-program som vi fick se för ett par månader sedan visade ganska skrämmande hur svenska medborgare som är minderåriga lämnas i, oftast, afrikanska länder därför att det uppstår en konflikt mellan barnen och föräldrarna om hur man ska hantera muslimska barn som assimilerar sig för mycket till det svenska samhället. Vi fick se två syskon som hade vandrat från Somalia till Etiopiens huvudstad Addis Abeba och där möttes, som tv-reportaget gav bilden av, av kalla handen hos den svenska personalen, trots att de var svenska medborgare.

Det framgår av svaret att vi har ett antal liknande fall i Stockholm. Det svar som borgarrådet gav ändå en bild av att vi har en viss kontroll av dessa barn, men det finns enligt svaret tydligen fortfarande en 14-årig flicka som befinner sig i Somalia. Det skulle vara intressant att höra om borgarrådet vet vad som hänt sedan svaret skrevs med denna flicka och om hon ges möjlighet att återkomma till Sverige eller inte.

Anförande nr 3

Borgarrådet O l o f s s o n (v): På den konkreta frågan kan jag tyvärr inte ge något konkret svar, vilket är väldigt tråkigt. Däremot har jag fortsatt att jobba vidare rent generellt med hur man kan göra. Vår lagstiftning går inte, även om man säger att det finns LVU, att verkställa i vissa fall. Man kan ändå vandra vidare med den, och får man ett beslut med stöd av LVU att gå igenom här i Sverige och ingen överklagar det till länsrätten kan UD utfärda ett tillfälligt pass. Då hjälper UD också med det ekonomiska så att man kan hämta barnet i fråga och hjälpa barnet tillbaka hem till Sverige. Men överklagas detta är det svårt att hämta hem dem.

Nu undersöker man om det finns en möjlighet att i stället ha en liten barnpott som går till att hjälpa dessa barn så de inte behöver leva i sådan misär som enligt programmet Uppdrag granskning. De levde i fruktansvärd misär och hade det förfärligt.

Det är väl som vi håller på att jobba med. Sedan får man fortsätta att arbeta med hur man ska kunna få hjälp för att få hem de barn som ändå är svenska medborgare.

I många fall finns det inte heller någon som överklagar till länsrätten, och då kan man hjälpa hem de barnen.

Anförande nr 4

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Jag tror att det råder en fantastisk samsyn mellan borgarrådet och mig i den här frågan. De barn som dumpas av sina föräldrar av en eller annan anledning ska hjälpas tillbaka hem till Sverige. Det är faktiskt lugnande att höra att de barn som vi känner också får den hjälpen. Mitt bekymmer är – och det kan man inte lasta borgarrådet för – att vi kanske inte har en klar bild av omfattningen. Det har ryktats om att det ska finnas några hundra barn som har körts framför allt till Somalia som en del i att ge dem en muslimsk uppfostran. Några av dem kommer hem efter ett år i Somalia, men andra blir kvar för att föräldrarna inte tar sitt ansvar eller inte har de ekonomiska förutsättningarna att komma och hjälpa dem med flygresan hem.

Det är i alla fall skönt att de barn som vi har vetskap om har vi kontroll över. Jag hoppas att borgarrådet inte släpper den här frågan – jag kommer inte att ge henne den möjligheten. Är det så att det kommer till vår kännedom att det finns fler barn som behöver hjälp är det bra att borgarrådet tar initiativet så att vi faktiskt har en pott pengar för att hjälpa dem.

Det är en signal som vi måste skicka till Utrikesdepartementet. Det kan inte vara på det sättet, om reportaget var sant, att unga som saknar handlingar men som kan tala nästan felfri svenska inte får hjälp av ambassaden därför att de är mörkhyade och att ambassaden på så sätt ifrågasätter deras hemhörighet i Sverige.

Det är skönt. Jag är tacksam att det råder en samsyn om att de barn som är svenska och hemmahörande i Stockholm ska få hjälp av oss i staden och vår socialtjänst. Det känns skönt, jag tackar för svaret.

Anförande nr 5

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag har inte så mycket mer att tillägga, men det är klart att vi ska vara uppmärksamma på detta. Som jag skriver i interpellationssvaret är det några länder som det är besvärligt att jobba med, och det är Gambia och Somalia. Men där hoppas jag att vi kan få till att man ändå från ambassadens sida kan få den lilla barnpotten som kan hjälpa dem till en dräglig tillvaro. Sedan får man fortsätta att arbeta för att få ett internationellt utbyte när det gäller regler och lagar. Vi vet av erfarenhet att det ibland inte går alls, länderna säger blankt nej. Men vi får fortsätta att jobba med frågan.

§ 9 Interpellation om klotter (nr 2005:45)

Anförande nr 6

Borgarrådet M o g e r t (s): Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 7

C e c i l i a B r i n c k (m): Jag ber att få tacka för svaret, som består av väldigt många ord men säger ganska lite. Det står inte särskilt mycket, nästan ingenting om vad som faktiskt görs för att sanera klotter. Däremot står det väldigt mycket andra saker som ingår i majoritetens klotterpolicy. Det ska dokumenteras och följas pilotprojekt, utfärdas rekommendationer, inrättas metodutvecklingsråd, det ska arbetas med den sociala dimensionen och det ska göras en väldig massa andra saker. Men det verkar som att det här att faktiskt skicka ut människor att ta bort klotter kommer längst ned på majoritetens lista. Det tycker jag är ett bekymmer.

Jag bråkar inte om att det är viktigt att förebygga klotter, men vi vet, som det står också i interpellationen, att det som mest stimulerar uppkomsten av nytt klotter är gammalt klotter som tillåts sitta kvar. Jag tycker att innan man inrättar metodutvecklingsråd och sysslar med alla de andra saker som borgarrådet talar om i sitt svar bör man se till att sanera det klotter som redan finns. Det sker uppenbarligen inte .

I min interpellation nämner jag också den klotterpolicy som grannkommunen Nacka har. Den är väldigt enkel. Den går ut på att ta bort klotter så fort det dyker upp. Jag vet inte om de har något metodutvecklingsråd i Nacka. Förmodligen har de inte det, men klotterpolicyn är effektiv, klottermängden har minskat.

Jag skulle gärna vilja veta om inte borgarrådet tycker att det vore en idé att ta efter och för ett ögonblick kanske glömma bort det faktum att Nacka kommun har en annan politisk majoritet än Stockholm.

Anförande nr 8

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Det kan delvis vara så att svaret är kort därför att jag inte sysslar med de frågor som du ställt frågan om. Klottersaneringen ligger ju hos borgarrådet Rönngren, som du vet. Men Leif kan naturligtvis gärna titta på vad man gör i andra kommuner, det tycker jag är bra. Jag tror fortfarande att nyckeln till att få en bra konstruktion kring klotter är att ha samarbete och samverkan med de privata aktörerna. Vi har nu en ökad satsning på den rena fysiska saneringen, det vill säga att vi tillskjuter mer pengar, och på ett socialt bra arbete och en bra fritid för ungdomar.

Anförande nr 9

C e c i l i a B r i n c k (m): Vi kan fortsätta att tala om äpplen och päron ganska länge. Jo, jag vet att det är borgarrådet Rönngren som har ansvaret för klotter. Jag vet också att vi har interPELLERAT honom om detta flera gånger, men det fanns en tanke med att jag ställde interpellationen till just borgarrådet Mogert. Jag tyckte att det var

intressant att veta hur han som kulturborgarråd ser på de här frågorna. Vi har också interPELLERAT tidigare skolborgarrådet Nilsson i klotterfrågan flera gånger. Om Roger Mogerts främsta svar är att det här inte är hans bord tycker jag att det är lite torftigt.

Ytterligare en gång talar nämligen borgarrådet om allt möjligt annat. Det talas om förebyggande verksamhet, som jag tycker också är viktig. Men det som vi ser som åker tunnelbana i söderort i princip varje dag är att klottermängden ökar. Det är möjligt att du inte har gjort den erfarenheten. Gå och ställ dig på valfri perrong och fråga vad folk tycker. Ingenting händer. Det måste ändå vara det centrala, det primära, det första att ta bort det som finns. Men vad jag kan se ska ni göra en massa andra saker, men att sanera klotter tänker ni inte göra. Det tycker jag är trist.

Anförande nr 10

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Jag blev lite konfunderad över den här debatten. Om det ska handla om klottersanering kan jag hålla i detta fall med föredragande borgarråd om att det kanske skulle vara Leif Rönngren som svarade på frågan, för klottersaneringen ligger under den roteln.

Jag förstår inte riktigt vad Cecilia Brinck menar i sin interpellation med att vi inte skulle göra någonting. Vi har faktiskt utökat ramen för stadsdelsnämndernas stadsmiljöbudget med 47 miljoner kronor. Det innebär intensifierad städning, parkskötsel och klottersanering. Det är det pengarna ska gå till.

Jag kan inte heller hålla med om att det har blivit värre. Jag vill definitivt inte säga att det är bra. Jag kan hålla med dig Cecilia om att klottersanering ska ske snabbt. Det ska bort så fort det har kommit upp. Då blir det inte så kul att hålla på längre. Vi har ett projekt ute i Skärholmen som är i linje med det man har i Nacka, nämligen att man intensifierar och samarbetar. Skärholmsprojektet i sin tur bygger på den modell man har i Helsingfors och som jag tror väldigt mycket på. Det är samordnande klottersaneringspatruller, det är inte så att varje fastighetsägare ska sanera sitt, utan patrullerna går över hela fältet. Sedan får man betala till sanerarna. I Helsingfors tyckte jag själv att det var påfallande lite klotter. Det är den modell som jag tror på: alltså samordnad klottersanering och det ska ske snabbt.

Anförande nr 11

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Det är möjligt att mitt svar är torftigt, men återigen: Om du frågar mig om den fysiska saneringen är det rimligt att jag inte klarar det för jag har inte jobbat med den. Så är det tyvärr.

Jag åker tunnelbana från Högdalen varje dag. Jag har inte svårt att gripa verkligheten utifrån tunnelbanerälsen. Möjligen har jag svårt att se att det är en massiv ökning. Jag skulle vilja säga att det är lika illa som det har varit under en längre tid. Därför är det lätt för mig att se att det behövs en ökad satsning på den rent fysiska saneringen. Det är naturligtvis det grundläggande att vi får bort klottret så snabbt som möjligt.

Men jag måste ställa en motfråga. Är det så att du inte vill ha en samverkan med fastighetsägare, som jag pratade om och som du tyckte var lite flummigt, hur ska vi då få bort klottret på de privata fastigheterna? Är det så att du inte vill ha en socialt

preventiv verksamhet och en bra fritid för de ungdomar som vi ser är i riskzonen, hur ska vi då komma till rätta med problematiken?

Anförande nr 12

Å s a R o m s o n (mp): Cecilia Brinck breddar själv den här debatten till det som jag förstår den inte handlar om, stadens offentliga rum, utseendet på den, som rimligen är den diskussion man tar med kulturborgarrådet. Men om du verkligen undrar hur majoritetens politik är och om majoriteten tycker att klotter i det offentliga rummet är någonting som förskönar staden tror jag att vi i alla tre partier säger: Nej, det tycker vi inte. Klotter är inte förskönande för stadsbilden. Klotter ska motverkas.

I den här salen kan vi ha delade meningar om vad som är effektiv klotterpolicy. Att klottersanering ingår i den trodde jag faktiskt är någonting som vi torde vara överens om. Majoritetens politik för klotterbekämpning bygger både på sanering och på förebyggande arbete. Det är kanske något med konkret än den teoretiska polemiska överbyggnad när det gällde klotterfrågor som den tidigare borgerliga majoriteten hade under den tidigare mandatperioden. Min uppfattning är förvisso också att någon avsevärd ökning av klottret rent fysiskt de senaste fyra åren, till skillnad från tidigare, kanske inte är den stora nyheten, utan Stockholm har problem med klotter. Jag tror att vi i alla partier har erkänt det, jobbar med det. Självklart kommer oppositionen alltid att tycka att majoriteten gör för lite.

Helsingfors nämndes som exempel av Ann-Marie Strömberg. Jag tror att det exemplet ligger lite närmare för Stockholm att titta på än Nacka. Det är trots allt en ganska stor skillnad i storlek, men vi har inga problem med att titta på även Nacka. Då handlar det mera om saneringsfrågor och kanske är mera en bebyggelse- och fastighetsfråga.

Anförande nr 13

C e c i l i a B r i n c k (m): Det är klart att det är roligare att åka till Helsingfors än att åka till Nacka, det kan jag begripa att man tycker som ansvarig.

Skälet till att det skulle vara vettigt att titta på Nacka är att det förmodligen i icke ringa utsträckning är samma personer som står för klottret i söderort i Stockholm som i Nacka. En åtgärd på det ena stället skulle kunna med ganska goda resultat kunna tillämpas på det andra stället också.

Jag är fortfarande lite konfunderad över svaret. Det är ett klassiskt trick i den här salen att kritisera talare för att de inte har motionerat eller interPELLERAT eller skrivit något annat än vad de faktiskt har skrivit. Men låt oss lämna den diskussionen ett ögonblick. Borgarrådet skriver att han först ska klargöra vad som har hänt efter det att beslut om en ny policy fattades. Men vad kommer efter "först" i svaret? Vad händer sedan?

Borgarrådet skriver om alla de fantastiska saker man kommer att göra. Jo, jag tycker att man ska samarbeta med fastighetsägare, självklart, men jag tycker inte att det rimligen kan vara prioriterat att inrätta ett metodutvecklingsråd.

Ann-Marie Strömberg pratade om att man lägger 47 fräscha miljoner på klottersanering. Men ni har haft tre och ett halvt år på er! Är det först nu ni har upptäckt eller insett att vi faktiskt har rätt när vi gång på gång säger att detta är ett problem. Förfulandet av vårt gemensamma rum är ett problem. Nu lägger ni på nästan 50 miljoner, vilket självklart inte har något samband med att det är val nästa år. Det tänker jag inte påstå. Det är bra, men frågan är om det kommer att innebära någon skillnad i praktiken.

Jag är dessutom lite bekymrad om det verkligen är så att Åsa Romson anser att våra krav på omedelbar klottersanering är en polemisk överbyggnad, i så fall en polemisk överbyggnad över vad då?

Anförande nr 14

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Låt mig börja med att säga att anslagen till den fysiska verksamheten faktiskt har höjts undan för undan under den här mandatperioden. Det är inte bara under valåret. Det kan vara värt att nämna.

Om man sedan inte vill jobba med metodutveckling blir det svårt att hitta ett alternativ till att de facto sanera, att ha en samverkan med fastighetsägarna och jobba socialt preventivt och med fritidsfrågor. Vad är alternativet till detta? Jag har svårt att se det. Man kan alltid säga att det är för lite och för sent. Men vad är alternativet? Vad är det som ska göras mer?

Anförande nr 15

Å s a R o m s o n (mp): Interpellanten påstod i sitt sista inlägg att jag sade att era krav på klottersanering skulle vara polemiska. Det var inte de, de kraven hade ni förhoppningsvis även på er själva under den förra mandatperioden, utan det var er polemiska överbyggnad när det gäller att stänga utställningshallar för graffiti. Det var den stora utåtriktade politiska frågan om klotter i den här staden. Det hade faktiskt inte med den saken att göra, utan det var inskränkning i allmän konstnärlig yttrandefrihet att diskvalificera vissa konstformer. Men den diskussionen har vi haft förut.

§ 10 Interpellation om förekomsten av lokala riktlinjer för biståndsbedömning i hemtjänsten (nr 2005:48)

Anförande nr 16

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag ber att få hänvisa till det utsända svaret.

Anförande nr 17

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Ordförande, fullmäktige, borgarrådet Olofsson! Stockholms äldre bor alla i samma stad, oavsett vilken stadsdel de bor i. Samma regler ska gälla i hela staden. Det är det som kallas likställighetsprincipen. Vad som är viktigt när det handlar om äldreomsorg, hemtjänst och biståndsbedömning är att man måste utgå från det individuella behovet. Stadens utredningstjänst har gjort en undersökning som visar att så är det faktiskt inte. Det är inte så i dag. Det visar sig att det finns lokala riktlinjer, det finns lathundar i varje stadsdel. Det visar sig dessutom att dessa lathundar och riktlinjer är olika. Det visar att man får olika mycket hjälp beroende på var i staden man bor. Är det så att man behöver hjälp med påklädning får det ta 20 minuter i Skarpnäck men bara hälften så lång tid i Maria-Gamla Stan. Om man vill komma ut kan man komma ut 30 minuter i Hässelby-Vällingby, en timme på Norrmalm.

Själv säger borgarrådet i svaret att det är viktigt att insatserna anpassas efter den enskilde och dennes förutsättningar. Det håller jag med om. Problemet är att det inte är så i dag. Jag undrar fortfarande vad du avser att göra åt det här. Du kan väl inte mena att utbildning av biståndsbedömare – som i och för sig är viktig – kommer att avhjälpa problemen.

Anförande nr 18

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Ordförande, fullmäktige! När man läser svaret från borgarrådet undrar man om hon egentligen är medveten om att vi har 18 olika äldreomsorger i staden eftersom det finns lokala riktlinjer. Det innebär att våra äldre i dessa 18 stadsdelar behandlas på olika sätt. Det verkar inte som om borgarrådet har insett det, inte ens i svaret. Där kan man läsa en sådan formulering som: Däremot är det viktigt att det finns en flexibilitet i systemet till att vara anpassningsbart till de olika förutsättningar som råder i våra 18 stadsdelsnämnder, undrar jag vilka förutsättningar som menas med det. Det är väl ändå så att det underförstått handlar om den ekonomi som finns i respektive stadsdel. Det är ändå det som styr vilken hjälp man ska få i varje stadsdel.

Jag blir också lite förvånad när borgarrådet svarar att man satsar mycket pengar på biståndsbedömarna. Jag har gått igenom den senaste bilagan från Äldreomsorgsberedningen vad gäller kompetensfondens satsningar. Jag kan läsa att man har beviljat 60 000 till handledning, 100 000 för utvärdering av handledning till biståndsbedömare, det vill säga 160 000 kronor av alla de miljoner som kompetensfonden strör på diverse projekt.

Jag måste fråga borgarrådet: Tänker borgarrådet se över de lokala riktlinjerna och se till att det blir likvärdighet över staden? Eller är det så att det fortfarande ska finnas 18 olika lokala riktlinjer?

Anförande nr 19

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Nu undrar man om Ann-Katrin Åslund och Margareta Björk har läst svaret och om de har läst den undersökning som de hänvisar till. Det står faktiskt på överskriften i utredningen att jämförelse mellan stadsdelarna är vanskelig på grund av att insatserna benämns olika eller kan ha ett annorlunda innehåll trots samma namn. Det är väldigt viktigt att påpeka det. Där ser man också, om man seriöst vill titta på och läsa den här utredningen, att så faktiskt är fallet. Man ser också att man kan räkna ihop tider och så vidare.

Det som också står i svaret är att de generella riktlinjerna gäller. Det är samma regler över hela staden. Det som vi har tagits fram i den här utredningen handlar egentligen om hur man ska bedöma tiden. Jag antar att ni vill att man ändå ska ge en viss tid till våra äldre så att de ska få hjälp och stöd.

Det jag vidare skriver i svaret är att den flexibilitet som krävs är att man ska lyssna på den äldre, att det är individuella behov, att man bor på lite olika ställen och det kan ta olika lång tid att handla. Men riktlinjerna är generella, och de gäller över hela staden. Jag beskriver också hur man har gjort i en stadsdel där man har gått igenom allting och där man tar ett medeltal.

Jag tycker att det är lite märkligt att inte orka läsa överskriften på den utredning som ni själva har begärt och där det faktiskt står att man inte kan göra sådana jämförelser som ni här gör.

Nya riktlinjer – jag står också i svaret att när äldreomsorgsplanen är tagen ska vi ta fram nya riktlinjer. De kommer med nödvändighet inte att bli detaljerade utan generella som ska gälla över hela staden och som jag tror att de flesta är betjänta av. Det är så det fungerar.

Margareta Björk har – för att återkomma till det här med tiden – i sin motion eller om det var en skrivelse tyckt att man ska titta på ett annat sätt att jobba på i Nacka. Nacka verkar vara väldigt populärt i den här salen att göra jämförelser med. Det de gör är att de hela tiden jämför tiden. Visst vill ni också att man mäter hur lång tid som den äldre kan få hjälp i hemmet. Det beror på vad de behöver hjälp med, det är lite olika saker. Men ska rätt vara rätt tycker jag att ni själva ska läsa överskriften på utredningen.

Anförande nr 20

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Det vore ju bra om man kunde klara sig lätt undan genom att säga att det finns en överskrift som säger att det lägga in lite olika saker. Men när man talar om en promenad är det faktiskt en promenad. När man städar en trerumslägenhet städar man en trerumslägenhet. Då kan det handla om en större eller mindre bostad, och det skulle man ju förstå. Men det är svårt att tro att det är mindre trerumslägenheter i Rinkeby än i Spånga-Tensta. Det tror inte jag. Det är

ett utmärkt sätt att vifta bort det hela. Men borgarrådet måste ändå erkänna att i äldreinspektörernas rapport för 2005 tog man upp att det är ett problem, att det finns lokala riktlinjer i de olika stadsdelarna. Det gör att likställighetsprincipen inte håller.

När det handlar om Nacka talar man om tid och mätning och sådant. Då tror jag att borgarrådet har missat hur mycket tid man faktiskt får av den beviljade tiden. Man har effektiviserat det. Det är en helt annan sak.

Jag tycker att det är dags att du erkänner att det handlar om att ni har gjort kraftiga besparingar inom äldreomsorgen med en restriktivare biståndsbedömning. Jag kan tala om att det i min stadsdelsnämnd Spånga-Tensta står klart utsagt att om man vill komma ut 30 eller 60 minuter. Men om man bor i eget boende i Spånga-Tensta kan man inte räkna med att få komma ut över huvud taget. Det är ännu mer allvarligt. Man säger att det nästa år kommer att bli ännu sämre. Nu undrar jag: Kommer det att bli så som man kan höra i andra kommuner här i landet som säger att de kan komma ut fyra gånger om året så att de kan se årstidsväxlingarna? Man får komma ut en gång på sommaren, en gång på hösten, en gång på vintern och en gång på våren. Är det detta vi kan se fram emot i Socialdemokraternas och Vänsterpartiets Stockholm?

Anförande nr 21

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Ordförande, fullmäktige! Jag tror att det är oerhört viktigt att se riktlinjerna som ett verktyg för att kunna hjälpa till att erbjuda den fullödiga omsorg som vi som stad har som ambition att ge. Samtidigt ska man vara väldigt lyhörd för att det ser helt olika ut, kanske olika över staden men i allra högsta grad mellan olika äldre. Man behöver olika typer av omsorg. Därför är det väldigt svårt att jämföra och ge exakta tidslinjer för hur mycket tid det går åt att göra den ena eller den andra insatsen. Däremot är det viktigt att redovisa ambitionsnivån så att man totalt sett ska kunna få en fullödig omsorg. Därför är det viktigt att man är medveten om att det är bra att vi tar fram nya riktlinjer för staden men också inser att det är ett levande dokument. Man måste göra årliga översyner av det för att se om det fungerar i enlighet med stadens ambitioner.

Jag tycker att när vi tar fram nya riktlinjer för staden är det viktigt att titta på de differentierade problem som kan finnas, om det skulle vara några skillnader över staden.

Jag håller med Ann-Katrin Åslund om att det inte är stor skillnad i bostäder. Men om det skulle finnas det ska man naturligtvis titta på det. Det kan hända att man förvillar sig till bli alltför detaljerad i förslagen till riktlinjer. Det viktigaste tror jag är att man med en viss regelbundenhet tar fram nya och reviderade förslag till riktlinjer så att vi kan känna trygghet i att det finns samma omsorg runt om i staden, samma kvalitativa omsorg. Det måste vara syftet med att vi försöker utarbeta nya riktlinjer för staden.

Anförande nr 22

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Ordförande, fullmäktige! Jag tror att vi kan vara överens om att det ska finnas samma kvalitativa äldreomsorg runt om i staden. Det är väl inget som vi har någon annan åsikt om. Men det levande dokument som här omnämns ska visa på vår ambitionsnivå. Men hur kan man behandla våra äldre lika

om man ska visa på en viss ambitionsnivå? Nej, det måste vara riktlinjer som är klara, som inte kan misstolkas, som gäller och tolkas på likadant sätt i alla 18 stadsdelsnämnder. Visst, vi tittar på Nacka. I Nacka är det ett väldigt bra system, men borgarrådet blandar faktiskt ihop äpplen och päron här. Vad vi har föreslagit är att man gör en biståndsbedömning som gäller timmar och inte att ersättningarna ska i nivåer, som de får i Stockholm. I Nacka får man timersättning. Det är det vi också vill.

Vi vill också i den moderata budgeten att man ser över hela biståndsbedömningssystemet. Vi har ett system som tar väldigt mycket administrativ tid av biståndsbedömarna.

Det här ska vara ett verktyg, hörde vi. Det måste väl ändå vara så att riktlinjer är riktlinjer, och det är vi politiker som ska fastställa dem. I Nacka är det till och med att det är deras fullmäktige som antar riktlinjerna, inte någon lägre nivå.

Fortfarande har vi inte hört att borgarrådet tycker att vi har olika biståndsbedömningar. Vi har inte heller hört att borgarrådet tycker att det är restriktivare biståndsbedömning. Det är precis vad som händer i dag ute i stadsdelarna. Ni har dragit ned på mycket medel på äldreomsorgen, eftersom den inte är en prioriterad verksamhet. Det kan man både se och höra när man är ute i verksamheterna, och det är jag ganska ofta.

Hur är det, borgarrådet, har vi en likvärdig behandling av våra äldre i Stockholm?

Anförande nr 23

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Det var roligt att Margareta Björk nämnde Moderaternas budget. Ni ska ha en central enhet. Jag vet inte hur ni lyckas bemästra i så fall de problem som hon målar upp.

Låt oss slå fast en gång för alla, och då kanske vi kan slippa det tjetet, att sedan förra mandatperioden när Folkpartiet hade ansvaret för äldrefrågor har antalet personer som får bistånd ökat. Det har alltså ökat trots att antalet äldre har minskat. Då kan man se att det procentuellt har ökat ännu mer. Antalet personer som får bistånd har alltså ökat.

Jag tror att man ibland biter sig själv i svansen när man i sin iver att handla tar fram någonting annat än vad det handlar om. Det är viktigt att konstatera att oavsett vilken tid det gäller ska den äldre få vara med och bestämma över sin egen vardag när det kommer hem främmande personer till en som ska hjälpa en. Det är också viktigt att man bygger upp kontaktmannaskapet mellan de äldre så att de känner trygghet i att det är samma personer som kommer. Det pratar ni inte heller om, vilket det ändå handlar om.

Någon tog upp lokala riktlinjer. Äldreombudsmannen berättade för oss att när hon fick telefonsamtal där man hänvisade till lokala riktlinjerna och hon bad att få se dem, så fick hon inga lokala riktlinjer. Däremot uppmärksammade Äldreombudsmannen det faktum att det fanns ett dolt avslag – att man inte får ett skriftligt avslag – och det har jag också tagit i itu med. Man fick alltså inte ett skriftligt avslag. Det är

en av de frågor som vi har jobbat med just för att man ska kunna känna sig trygg, att man ska kunna överklaga ett beslut. Man ska inte känna att man får ett informellt beslut eller att man får ett svar att det här kan du inte söka om.

I mångt och mycket har ni fel. Det finns problem inom äldreomsorgen – ja, det gör det. De är till för att lösas. Men det handlar inte om att det skulle vara färre som skulle få hjälp, utan tvärtom är det fler. Det handlar inte om att man har lokala riktlinjer, vilket man inte har. De generella riktlinjerna gäller. Man får en generell tid, men man beviljas en insats. Den generella tiden och de generella riktlinjerna är till för att ge ett utrymme. De generella riktlinjer som vi har nu är utarbetade av äldreomsorgsborgarrådet före mig, och dem har vi tagit i stor gemensamhet.

Anförande nr 24

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Det var intressant att höra borgarrådet tycka att det inte är något problem med de lokala riktlinjerna, för de finns inte. Det finns inte på papperet. När äldreombudsmannen har frågat säger man att de inte finns. Men jag tala om att jag har själv personligen fått en lista. Det är konstigt att de inte finns men att de delas ut ändå. Jag tror att det är dags att sluta att blunda. Det finns, men det kanske är så att när äldreomsorgsinspektörerna har klagat förstår man att man inte ska visa att det finns en lista. Man kanske behöver någonting för att kunna hålla sin budget. Då har man ändå ett riktmärke för hur lång tid det ska ta oavsett hur det ser ut. Jag tror att det är dags att titta på det. Man kan inte göra någonting åt det om man blundar och låtsas som att problemen inte finns. Då kan man inte lösa dem.

Borgarrådet talar så vackert om att man beviljar en insats, beviljar en tid och att alla ska få bestämma över sin egen vardag. Det låter jättebra, men det är precis så det inte ser ut i dag. Ute i stadsdelarna är man oerhört bekymrad över den, som de själva säger, restriktiva biståndsbedömningen. De har kniven på strupen för att hålla sin budget. I många stadsdelar går man med underskott inom äldreomsorgen, och det vet du också. Ändå blir det svårare och svårare att komma ut och få den personliga lilla extra som du tycker är så viktig, och som jag också tycker är viktig.

Det har blivit sämre. Gå ut och titta, öppna ögonen!

Anförande nr 25

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Det verkar fortfarande så att borgarrådet inte har insett att det finns lokala riktlinjer, men de finns på varenda stadsdel. Att få en beviljad insats, och sedan kommer det till utföraren i form av timmar – men vad är det den äldre får? Ja, vi vet att ungefär 50 procent av den tid som utförarna får betalt för går till någonting annat än att hjälpa den gamla.

Fortfarande har borgarrådet inte läst kvalitetsutredningar. Jag tycker att borgarrådet ska göra det. Där kan man se att den tid som den gamla har fått beviljad i form av ersättning till utföraren kommer inte den gamla till godo, utan hemvårdspersonalen måste också ta kontakt med apotek, men anhöriga, distriktssköterska. Det gör man på den tid som den gamla har fått beviljad.

Borgarrådet säger att vi ska sluta att tjata. Nej, vi kommer inte att sluta att tjata. Vi vill att alla våra äldre stockholmare ska behandlas lika över staden.

Anförande nr 26

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Egentligen är det så att ni får svårare och svårare att försvara ett angrepp, tycker jag. Ni borde veta att det är utföraren som får en tid, den äldre får en insats. Utföraren ska förflytta sig och göra en massa olika saker. Det vet ni också. Ni är inte födda i farstun, ni har jobbat länge med de här frågorna.

Frågan är varför ni själva tar upp när ni vet det. Det är så. Det är detta det handlar om. Den äldre får en insats, utföraren får en tid. Det vet ni.

Ni kommer aldrig att komma ifrån de siffror som finns svart på vitt att antalet äldre som får hjälp har ökat sedan er tid. Det har ökat i antal och ännu mer procentuellt, eftersom antalet äldre har minskat. Så är det.

Jag är ute mycket och ser mycket sådant som jag tycker är mindre bra och sådant som jag tycker är bra. Det vore trevligt om vi någon gång kunde prata om bra saker som kan göras bättre, att man kan sprida de goda exemplen. I det här fallet pratar man om att de äldre inte får den utdömda tiden. Det är utföraren som får tiden, den äldre får en insats. Det vet Margareta Björk. Därför är det väldigt tråkigt att hon om och om upprepar en gammal undersökning som gjordes förut. Det är lite skamligt.

§ 11 Interpellation om hur Stockholms stad ska förbättra sin tillsyn av folkölsförsäljning i detaljhandeln (nr 2005:49)

Anförande nr 27

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag ber att få hänvisa till det utsända svaret.

Anförande nr 28

F r e d r i k W a l l é n (kd). Ordförande, fullmäktige, åhörare och borgarrådet! Jag ber att få att tacka för det utsända svaret som innehåller en hel del faktauppgifter som jag hoppas att det är fler än jag som tittar på när vi skriver alternativa beslutsförslag till stadsdelsnämndernas verksamhetsplaner för 2006. Jag tillhör dem som kommer att trycka på bland annat större prioritet för den här sortens tillsyn.

Det är inte bara att man månar om att när det säljs alkoholhaltiga drycker ska det ske under kontroll och i ordnade former. Jag är fullständigt övertygad om att om man sköter det på ett bra sätt och om det är en bra tillsyn över folkölsförsäljning och ser till att det inte säljs till minderåriga, så minskar en stor del av de olycksfall som drabbar unga varje år i Stockholm, en stor del av de brott som både drabbar unga och begås av unga. Det är ett känt faktum att när saker och ting drabbar oss människor, inte minst de unga bland oss, är det ofta i samband med att man är berusad. Det gäller både gärningsman, förövare, vid brott och den som förorsakar och den som utsätts för en olycka. Därför tycker att jag det här är väldigt viktigt.

Här har borgarrådet på ett tydligt sätt beskrivit för mig hur staden jobbar med detta centralt och att bollen ligger hos bland annat oss i stadsdelsnämnderna. Jag ondgjorde mig i interpellationen över att i min stadsdelsnämnd hade man bara gjort tre provköp, och jag förstår att vi ligger ganska väl till i förhållande till övriga stadsdelsnämnder i och med att det enbart skett 28 provköpsomgångar av folköl under 2005. Detta är ett alldeles för lågt antal.

Men jag har tagit upp behovet av samverkan. Om man bortser ifrån den i och för sig viktiga delen av tillsynsarbetet med folkölsförsäljarna som avser information och utbildning är verktygen för en effektiv tillsyn för få hos kommunen. Vi har våra provköp, och det har skett vid 28 tillfällen. Jag efterlyser en bättre samverkan men andra myndigheter, till exempel med polisen som på ett annat sätt kan ingripa mot verkliga köp av folköl av människor under 18 år.

En kort följdfråga till borgarrådet: Tycker du att 28 provköpsomgångar ligger i nivå med stadens mål om att det ska ske ett besök varje år på de tillsynspliktiga ställena?

Anförande nr 29

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Nej, det tycker jag naturligtvis inte. Jag tycker att det egentligen är en ganska knepig fråga där vi framför allt försöker få med oss branschen på att själv ta ett ansvar, anta ett tillsynsprogram och själv utbilda sin personal. Det händer alltför ofta dessutom att det är ganska unga personer som står i

kassan i våra livsmedelsbutiker och många gånger har svårt att stå emot en skara ungdomar som kommer. Det är också ett stort problem, som även branschen måste ta till sig och försöka arbeta med.

Vi samarbetar redan med polisen, men polisen själv har små möjligheter att göra den systematiska uppföljning som faktiskt krävs och som man ska göra. Det är svårt att komma åt brottet om man inte precis ser att någon säljer. Det är därför man har gjort olika provköp. UNF gör det med riktiga minderåriga medan Stockholms stad inte gör det utan med myndiga – vi får inte uppmana till en kriminell handling – men so ser unga ut. I de allra flesta fall spelar det ingen stor roll om det är kommunen eller UNF, vi r likartade resultat.

Vi kommer att förlänga projektet därför att vi vet att vi måste jobba mycket mer med det. Det är någonting som vi hoppas kunna lyfta fram på ett bättre sätt ute i stadsdelarna så att de tar ett ansvar. Men vi måste samarbeta med branschen och med polisen där sådan möjlighet finns, vilket det inte gör överallt, och se på alla ställen som finns. Det finns fler ställen än inom livsmedelsbranschen, bensinmackar och annat och som gjort att problemet har ökat ganska ordentligt. Vi har fört diskussion med dem om hur man exponerar sitt öl och så vidare och om man kan göra på ett annat sätt. Det är ganska intressant att se hur affärernas exponering förändras över tid. Det finns starkare och starkare öl framme, och de svaga sorterna står längre bort.

Anförande nr 30

F r e d r i k W a l l é n (kd): Efter borgarrådets svar kan jag bara konstatera att det, precis som min interpellation anger och som jag sade själv i mitt första anförande, finns en hel del kvar att göra. För min del hoppas jag kunna dra ett litet strå i stacken och lyfta detta i en enskild stadsdelsnämnds verksamhetsplan för 2006. Sedan kan det finnas anledning att återkomma kanske med en motion till fullmäktige. Jag får se vad som går att göra inom stadens ram. Till exempel kanske vi kan kräva av våra försäljare av folköl att man inte får sälja folköl när man är under 18 år och en del andra saker. Det är på ett sätt en väldigt underlig situation. Det är inte ovanligt att framför allt mindre näringsidkare, oavsett om det är små servicebutiker eller livsmedelshallar, har folk i kassan under 18 år som säljer folköl, men det får inte inhandlas av någon under 18 år. Det borde vara en jämn linje där, vill jag påstå. Vi får se om vi kan göra någonting åt det.

Jag vill verkligen återkomma till att detta inte enbart är fråga om vilja till tillsyn, som jag i och för sig tycker är viktig. Jag tycker att vi i kommunen ska sköta vårt tillsynsansvar på ett väldigt stringent sätt. Jag tror att kan man komma åt den här olovliga folkölsförsäljningen kommer det att ge så oerhört stora vinster vad avser att förebygga både brott och skador framför allt bland de minderåriga i vårt samhälle. Jag lär återkomma i frågan.

Anförande nr 31

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Vi delar oron i fråga om folköl. Vi vet, som jag säger i mitt svar, att det fortfarande är folkölet som är den stora inkörsporten till alkoholvanor för våra ungdomar. Folköl använder man som berusningsmedel.

Jag har inte så mycket mer att tillägga än det jag nämner i mitt svar, det nya datorprogram som ska underlätta för stadsdelarna att sköta tillsynen av folkölsförsäljningen. Det är ett ärende som nu är på väg upp i kommunstyrelsen. Vi får också se om det kan vara ett verkningsfullt verktyg som åtminstone gör att man engagerar sig mer i folkölstillsynen och ser om vi kan komma upp i fler än 28 provköpsomgångar. Din stadsdel står för ganska många av dessa 28, har jag förstått.

§ 12 Interpellation om krogar med utskänkningstillstånd är tillräckligt duktiga på ID- och ålderskontroll (nr 2005:50)

Anförande nr 32

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag ber att få hänvisa till det utsända svaret.

Anförande nr 33

F r e d r i k W a l l é n (kd): Ordförande, fullmäktige, åhörare och borgarrådet! Jag ska börja med att tacka för det utdelade svaret och vara snäll så här i juletid och säga att det var ett väldigt bra svar för mig som är särskilt intresserad av de här frågorna, ett svar späckat med statistik och faktauppgifter som man kan använda sig av.

Jag skulle direkt vilja gå in på slutet och redovisningen, där det finns en ungefärlig statistiksammanställning av just brotten missbruk av urkund, det vill säga att man använder ett lånat ID-kort eller en annan identitetshandling för att ta sig in, och rena förfalskningar för 2004 och 2005. Man säger att antalet minskar ganska radikalt 2004 och 2005. Jag förstår indirekt, det står inte i texten, att det inte finns några statistikuppgifter för 2006 än, men det skulle vara roligt att veta om borgarrådet har någon prognos för hur det blir inför 2006. Det kan knappast hinna bli så många fler, vi är i december redan. Hur uppfattar branschen det, är det en vikande trend hela tiden? Tror man att det kommer att öka eller att minska?

För förfalskningarnas del ligger oerhört mycket lägre. Där kan det finnas en påtaglig brist i branschen. Hur känner man igen förfalskade ID-handlingar och passhandlingar? I en minskande värld vimlar det med utländska ID-handlingar i vår stad och i alla andra städer i Europa, ID-handlingar som i sig indikerar att de som bär dem är EU-medborgare och får vara här mycket de vill, i alla fall tre månader. Där tror jag att det finns en brist. Jag vågar påstå att de som viftar med ett enkelt förfalskat italienskt eller spanskt ID-kort eller brittiskt ID-kort lär komma in på våra krogar. Jag tror att det kan finnas ett stort mörkertal.

Vad tror man om utvecklingen inför 2006? Är det möjligt för staden att sätta ett krav att man ska kunna visa den konkreta kompetensen att känna igen falska handlingar och få in det här att man måste känna igen lånade handlingar? Kan man skriva in det tydligt i tillstånden? Det är någonting som jag skulle vilja uppnå.

Även om 300 upptäckta lånade handlingar för 2004 och hittills 200 lånade handlingar för 2005 är ganska mycket, måste vi komma ihåg att vi lever i en krog tät stad. Antalet krogar har tendensen att i alla fall inte minska. Det finns ett sug hos unga människor att ta sig in till staden. Jag, utan att gå alltför mycket på krogar i Stockholms innerstad, misstänker att det är en stadig ström av yngre människor, ofta människor som inte på något sätt utmärker sig på krogen om bråkstakare men som tar sig in på våra ineställen. Det finns en stor risk för att alkoholmissbruk grundläggs tidigt i åldern när man tar sig in på krogarna före 18 års ålder.

Som sagt: Finns det någon prognos inför 2006? Är det på väg upp eller ned? Är det en tydligt vikande trend när man ser en så pass stor skillnad mellan 2004 och 2005 hittills? Hur är egentligen våra möjligheter? Skulle vi kunna ha ett skarpt krav i våra interna tillståndsföreskrifter att vi måste kunna känna igen falska handlingar och att man på ett rimligt sätt har förutsättningar att avslöja lånade eller köpta eller stulna handlingar?

Anförande nr 34

Borgarrådet O l o f s s o n (v): För den som lyssnar och inte har läst kan jag kanske börja med att säga att 2006 ännu inte har börjat. Det kanske blir en lätt begreppsförvirring, men det stod 2006 i interpellationen och vi har inte lyckats ändra det i svaret. Men det är 2005 det handlar om.

Det kommer inte att nå upp till samma nivå som under 2004 i varje fall. Vi vet inte exakt hur mycket det blir, för det är en hel månad kvar. Men det har minskat. Jag tror att några viktiga delar som gör att det har blivit bättre är att vår tillsyn över huvud taget har ökat mycket. Polisens tillsyn har också ökat. Men samtidigt har vi den här STAD-utbildningen som vi har kört nu. Fler och fler krogar är ju med på den.

Men framför allt tror jag att det beror på de domar som finns där servitriser har blivit dömda på grund av att de har missat id-kontrollen. Det ger inget bra och gott renommé för en restaurang, så det vill man undvika. Annars kommer det att stå att här har man haft minderåriga och så vidare. Jag tror att det här kan vara ett hjälpmedel så att man är lite noggrannare på krogarna och att man ser till att man har kunskap. Man tvingas att göra det här när man upptäcker det.

Just den typ av krav som Fredrik Wallén tar upp är lite svåra att ställa. För att få tillstånd kräver vi däremot att man går igenom STAD-utbildningen. Där tar man upp både det här med legitimation och om att servera överförfriskade och minderåriga och vad som kan hända då. Man kan ju faktiskt både få en prick och förlora tillståndet om man inte sköter verksamheten på ett bra sätt.

Anförande nr 35

F r e d r i k W a l l é n (kd): Tack, Margareta! Som jag sade inledningsvis är jag av en rad skäl, inte minst med anledning av faktauppgifterna, nöjd med detta svar. Jag tyckte att det var roligt att läsa det, i alla fall som ett rent faktaunderlag för framtida engagemang i frågan.

Sedan märker man att detta, kanske lite grann till skillnad från folkölsförsäljningen som vi pratade om för en stund sedan, är en fråga där staden har ett väldigt konkret och omfattande samarbete med polisen. Det är naturligtvis olyckligt, för jag tror att det rent praktiskt går att ordna lika effektivt samarbete med polisen avseende kontroll av folkölsförsäljning. Men det finns förstås en skillnad. I den stora krogvärlden finns annan kriminalitet som också är intressant att angripa. Det här är ett sätt. Det bidrar naturligtvis till att polisen kan lägga resurser på detta.

Annars är det väl bara att följa upp det här. Jag ska bevaka STAD-projektet även framdeles. Men jag tror att det finns ett stort mörkertal oaktat att den statistik som vi

har för 2004 och 2005 visade ett lite större antal än vad jag hade förväntat mig. Jag måste erkänna att jag inte trodde att det var så många som 200–300 som faktiskt har ertappats. Man får förutsätta att den som ertappas med att använda någon annans legitimation på en krog praktiskt taget utan undantag är någon minderårig som vill ta sig in där. Teoretiskt kan jag tänka mig andra exempel, men det handlar nog mest om det.

Vi får hoppas att detta fortsätter att minska, och att minskningen är ett tecken på att det är färre unga människor som försöker ta sig in med lånade legitimationer i vår krogmiljö. Vi hoppas också att STAD-projektet får fortsätta att utvecklas och att den omfattande samverkan med polisen både kan fortsätta och utvecklas.

*§ 15 Muntlig frågestund**Fråga nr 1. Boverket och bullernormer*

Anförande nr 36

Borgarrådet Söderlund (m): Herr ordförande! Frågan är ställd därför att Boverket i ett uppmärksammat beslut nu återigen har sagt att man inte får bo på vissa platser i Stockholm. Vi har förstått av samhällsbyggnadsministern, alltså Py Börjesons kollega Mona Sahlin, att det här är en bra ordning. Vi ska tydligen ha det på det här sättet. Vi ska pröva saker hela vägen upp i beslutskedjan och sedan ska vi fatta beslut i regeringen så där ett par år efter det att man har fattat beslut om en plan i Stockholm. Det tycker hon är en bra ordning.

Jag tycker inte att det är en bra ordning. Jag tycker att det är en usel ordning. Jag tycker att det är en usel regering som inte klarar av att fatta de nödvändiga beslut som behövs för att Stockholm ska kunna växa på stadens villkor. Därför vill jag fråga Py Börjeson om hon delar Mona Sahlins uppfattning. Tycker du att det är bra att Boverket och andra sitter och provar sådant här och att de i förekommande fall säger nej? Vilka åtgärder vidtar du för att ändra regeringens och Boverkets uppfattning?

Anförande nr 37

Borgarrådet Börjeson (s): Ordförande, fullmäktige! Vi har som bekant fått ett utlåtande i dag från Boverket om byggnationen vid Telefonplan, där Boverket sade nej till en byggnation som vi har föreslagit. Det gällde studentbostäder. Det är klart att vi inte är nöjda med det utslaget. Det är väl som jag har sagt här många gånger; i det här speciella fallet kommer vi naturligtvis att ha kontakt med Boverket. Vi har också fortlöpande kontakt med departementet. Just den här frågan har legat i drygt tre månader på departementet.

För att svara direkt på din fråga kan jag säga att vi har den ordningen att Boverket provar. Bullerfrågorna är viktiga att ta på allvar och att respektera, för det är en hälsofråga för många. Samtidigt måste vi kunna respektera och acceptera att detta är en storstad som också bullrar. Det handlar om att hitta en avvägning, och de avvägningarna gör vi tillsammans med regeringen.

Anförande nr 38

Borgarrådet Söderlund (m): Herr ordförande! Jag tycker att borgarrådet slirar på svaret. Tycker vi som Boverket eller tycker vi inte som Boverket? Det är ju ändå en viktig fråga.

Det här gäller studentbostäder, och kvarteret vid Telefonplan. Det ligger inte vid vägen, vill jag säga. Det ligger inte vid E 4:an, utan en bra bit in från den. Där ligger nu Konstfack och en rad andra intressanta kulturinriktningar som är jättespännande. Det är gamla Tellus och ett gammalt Ericssonområde.

Jag kan inte begripa att man kan motsätta sig 180 studentbostäder. Alla som har något minne av studenttiden vet att det inte var den mest hälsosamma tiden i ens liv. Om studenterna möjligen blir störda därför att det 500 meter eller en kilometer bort kör ett antal bilar så tror jag att de kan leva med det med tanke på tillgången på studentbostäder och med tanke på läget. Det här är ett skämt! Det är inte klokt! Det är vansinne att vi har det så här 2005. Vi sitter och har statliga myndigheter som ska följa regeringens linje. Jag har uppfattat att regeringen vill att vi ska bygga bostäder i Stockholm. Varför sitter då regeringens verk och stoppar bostäder? Har du ringt Mona Sahlin? Jag skulle vilja veta det, herr ordförande. Har Py Börjeson ringt henne och pratat med henne om detta i dag?

Anförande nr 39

Borgarrådet B ö r j e s o n (s): Nej, Micke, i dag har jag inte ringt till Mona Sahlin. Men vi har kontakt med varandra. Den här frågan är lite vidare. Den gäller också huruvida studentbostäder kan bedömas vara tillfälliga bostäder eller inte.

Men jag håller med dig i det här fallet. Vi kommer att jobba för att det faktiskt ska kunna gå att bo där i studentbostäder i det fantastiska nya område som kommer att byggas. Där finns ju Konstfack, och hela det stora intresset för design och utformning. Vi kommer att göra allt vi kan för att se till att man också kommer att kunna vara student och bo som student i området.

Anförande nr 40

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande! Det här är ett makalöst beslut som Boverket har fattat. Det påverkar inte bara Tellus och studentbostäderna där, utan det finns en rad sådana här planer som är under prövning av Boverket. Av de 20 000 bostäder som vi har som mål att bygga i Stockholm är 14 000 på något sätt påverkade av trafik någonstans. Vid Tellus och det här området med det spännande nya Konstfack bor människor i dag. Jag kan tala om för Py Börjeson att de bor permanent där. De bor i småhus runtomkring det här gamla kontorshuset. Där bor det en massa människor. Detta visar bara hur absurt regelverket har blivit.

Jag undrar för sista gången: Kontaktade du din partikollega statsrådet Sahlin och förklarade för henne att hennes linje, nämligen att allt ska prövas i Boverket och regeringen, är en omöjlig linje? Ber du henne skriva fram en proposition relativt snart eller att komma med yrkanden om förändringar i miljökvalitetsnormerna? Det är sådana konkreta åtgärder, herr ordförande, som man måste vidta i det här landet om det ska bli någon ordning.

Anförande nr 41

Borgarrådet B ö r j e s o n (s): Då vill jag påpeka att Boverket i dag har lämnat ett utlåtande. Det är regeringen som beslutar. Jag kan försäkra dig om, Mikael, att statsrådet Sahlin och vi andra socialdemokrater är överens om att när det gäller byggnation och bostadsbyggnation i storstad så handlar det om att kunna vara flexibel och att även kunna anpassa sig efter de förhållanden som råder i respektive område. Du behöver inte oroa dig; vi har kontinuerlig kontakt med varandra. Det är självklart.

Fråga nr 2. Infartsparkeringar

Anförande nr 42

Inge - Britt Lundin (fp): I dagens tidning, Svenska Dagbladet, finns det en helsida om p-byggen. Har du, Leif, och ni från majoriteten sett till att det finns någon form av beredskap om – vilket jag tyvärr tror – de här parkeringsplatserna inte blir färdigbyggda?

Jag är lite oroad över att alla sådana här saker som hänger ihop med biltullarna bara hafsas fram. Det blir varken hackat eller malet. Nu är det vinter i Sverige, och då brukar det komma en eller annan snöflinga. Men Stockholm Parkering talar om att de hoppas att det inte blir snö, för då kan de inte bygga färdigt.

Vad gör vi då, Leif? Vad har du tänkt dig att vi ska göra om vi har brist på parkeringsplatser?

Anförande nr 43

Borgarrådet Rönngren (s): Ordförande, fullmäktige och Inge-Britt Lundin! Jag läste också artikeln. Jag tycker att det var en bra och nyanserad artikel som beskriver hur arbetet med att bygga infartsparkeringarna fortskrider. Det beskrivs också att de kommer att stå färdiga till den 3 januari, när försöket går i gång.

Vi har fört den här debatten i fullmäktige ett antal gånger, och det är flera som har sagt att det är omöjligt. Det kommer inte att gå, säger man, och det här kommer inte att stå färdigt. Men jag har ställt frågan till ansvariga och vi följer arbetet, och jag har inga indikationer på att det inte skulle vara så. Tvärtom är det så att infartsparkeringarna ska stå färdiga.

Det hänger så klart ihop med väder och vind när det gäller hur pass mycket man kan jobba med åtgärderna och hur snabbt man kan göra det. Det handlar om hur kallt det är ute och annat. Jag kan också hoppas på vädrets makter, men oavsett väder och vind ska infartsparkeringarna vara färdiga till dess att försöket går i gång.

En oerhört viktig del och en av grundbultarna i miljöavgiftsförsöket är faktiskt infartsparkeringarna kopplat till utbyggnaden av kollektivtrafiken men också till avgifterna själva.

Anförande nr 44

Inge - Britt Lundin (fp): Borgarrådet Rönngren undvek nogsamt att svara på frågan om vad vi har för beredskap om det här inte blir färdigt. Får man kanske åka gratis då i stället, eller kan vi göra några andra undantag? Det vore intressant att höra. Det vete kattsingen om jag skulle våga förlita mig på vädrets makter i det här landet. Även om det är värmeförhöjningar nu, så att vi kanske har tre plusgrader mer än vad vi brukar i det här landet, så kan det smälla till och det kan snöa också, Leif. Vad har vi för beredskap?

Anförande nr 45

Borgarráðet R ö n n g r e n (s): Återigen: Utifrån de redovisningar som jag har fått på mina frågor, som handlar just om infartsparkeringen och hur arbetet fortskrider så har jag inte uppfattat att det behövs några beredskapsplaner. Det går alltid att spekulera och säga att det värsta kommer att hända, att det inte kommer att gå och så vidare. Men vi har jobbat med ett antal stora frågor under mandatperioden och sett till att de har kommit i hamn och blivit genomförda. Det gäller allt ifrån bostadspolitik till vad det nu kan vara för någonting. Det här är också en sådan fråga.

Infartsparkeringarna ska stå färdiga till den 3 januari. Det ska gå att parkera och använda dem som infartsparkeringar. Det kan vara så att någon enstaka på grund av den försenade bygglovshanteringen inte blir i det fullgoda skick som vi skulle ha velat ha redan från början. Men när jag har ställt frågorna har svaret blivit att inom kort kommer även de parkeringarna, om man inte skulle lyckas färdigställa precis varenda detalj runt parkeringarna till den 3 januari. Det ska då vara avklarat inom ett par veckor. Jag ser alltså med förhoppning fram emot att det här ska vara genomfört.

Anförande nr 46

I n g e - B r i t t L u n d i n (fp): I politiken har jag lärt mig att man inte blir långlivad om man lever på hoppet. Jag skulle nog inte bara leva på att hoppas att det ska bli färdigt. Om inte infartsparkeringarna blir färdiga i kombination med att Essingebron inte blir färdiglagad – vad i hela friden gör vi då?

Det är rimligt i allra högsta grad att man åtminstone har någon form av beredskap. Men det är vanligt att det är någon annan som sköter beredskap bland socialdemokrater. Det har vi lärt oss efter alla möjliga katastrofer. Jag är klart oroad.

Anförande nr 47

Borgarráðet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Det är klart att man alltid kan vara orolig. Man kan alltid dra upp det här med att *om* det inte inträffar, *om* det inte händer och så vidare. Men det handlar inte bara om att bara hoppas och tro och inte göra någonting. Det handlar om ett hårt arbete både på den politiska nivån och på tjänstemannanivån, och inte minst om de entreprenörer som nu är i full gång och kämpar och jobbar för att det här ska stå klart till dess att försöket går i gång.

Jag tror att det här kommer att bli oerhört bra, med infartsparkeringarna och med den teknikutveckling som man kommer att använda sig av. Det kommer också att vara gratis att stå på infartsparkeringarna. Alla som har SL-kort kan dra det i en liten apparat och får stå där gratis med bilen under hela dagen. Det är det som har varit vår inställning och ambition hela vägen.

Jag kommer att fortsätta att följa frågan fram till jul och i några dagar till för att se till att vi inte tappar någonting. Om det krävs någonting av mig, politiska beslut eller något annat, så kommer jag inte heller att vara främmande för att fatta dem. Vi ska ha infartsparkeringarna klara till den 3 januari.

Fråga nr 3. Vällingby Centrum

Anförande nr 48

K a r l B e r n (fp): Borgarrådet Lindberg! Du har fått ärva ett problem av Roger Mogert. Det gäller Vällingby Centrum. Som många av oss har varnat för kommer det att bli betydligt dyrare än vad som har beräknats och sagts. Jag vill påpeka att ni inte har vidtagit några åtgärder för att rätta till de uppenbart felaktiga kalkylerna.

Problemen bara växer och växer hela tiden, och ni gör ingenting i Svenska Bostäders styrelse för att rätta till det här. Ni har visserligen fått en ny verkställande direktör och en ny ordförande, och vi får väl hoppas att det ska ha en viss inverkan.

Jag skulle vilja fråga dig, Teres, vad du tror att vd-bytet kommer att kosta Svenska Bostäder nu när sanningen förhoppningsvis och de rätta kalkylerna kommer upp. Är det de siffror som jag har tillgång till så har till dags dato, och det är många år kvar, fördyringen ökat till 250 miljoner – en kvarts miljard! Jag skulle vilja veta vad detta kommer att innebära? Är det hyreshöjningar eller eftersatt underhåll för Svenska Bostäders hyresgäster?

Anförande nr 49

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Ordförande, fullmäktige och Karl Bern! Jag vet inte om det handlar om att ärva ett problem eller inte. Jag tycker att Vällingby Centrum är ett oerhört spännande projekt som både jag och ledamöterna i styrelserna följer nogsamt. Jag antar att frågan också kommer upp, eftersom den ligger som en rapport på Stadshus AB:s dagordning i nästa vecka. Den finns också på Svenska Bostäders dagordning nu i veckan.

Frågan handlar om huruvida vd-bytet skulle kosta någonting. Det är väl klart att det kostar en del för en organisation, men det har inte så mycket att göra med Vällingby Centrum. Under processen när man tog fram projektet hade man tre stycken olika kalkyler som var framräknade av tre stycken oberoende institut. Det är inte helt lätt att förutse att kalkylerna inte ska hålla, men samtidigt ska vi komma ihåg att just projektet Vällingby Centrum ännu inte på något sätt går med förlust, utan kalkylerna håller fortfarande även om man har fått justera i budgeten och i kalkylerna.

Jag hoppas att detta var svar på din fråga.

Anförande nr 50

K a r l B e r n (fp): Nej, det var inget svar på min fråga. Om inte du inser att det här är ett problem så kommer du att bli varse det ganska snart, har jag en känsla av. Jag är tydligen mer välunderrättad än vad du är, så jag kan tala om för dig att försämringen är på 250 miljoner, alltså en kvarts miljard, till dags dato. Du säger att det brukar bli så här när man tittar på de olika företagen och att de kommer fram till olika kalkyler.

Jag tittar på ett av de företag som har gjort en *second opinion* för att räkna ut kalkylerna. Man har visat att det är glädjekalkyler som de beslut ni har fattat är grundade på. Det är mycket tråkigt att du inte ser att det här är ett problem.

Du kanske inte förstod vad jag menade med det här med vad vd-bytet kommer att kosta. Vd:n har ju startat en internutredning. Den gör att problemen kommer upp på bordet. Då kommer även du att inse att det blir problem. Det är det saken gäller. Hur mycket tror du att det här kommer att kosta i slutändan?

Anförande nr 51

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Jag tycker att det är självklart att man som vd också ska granska de projekt som man håller på med. Det är ju helt naturligt. På samma sätt ska vi i styrelsen hela tiden granska det som tjänstemännen gör i form av styrelseärenden. Så gör ju också stadens fullmäktige – vi följer upp politiska beslut och politiska initiativ.

Det du kallar för glädjekalkyler är tre stycken kalkyler som är gjorda av tre stycken oberoende institut. Jag kan inte riktigt förstå hur styrelsen skulle kunna förutse att alla skulle räkna fel. Detta är fortfarande ingen förlustaffär. Men naturligtvis ska Svenska Bostäders styrelse göra det som den kan för att se till att kalkylerna håller bättre i fortsättningen.

Anförande nr 52

K a r l B e r n (fp): Då har du inte fått del av alla uppgifter. Det är ju märkligt att vi andra har det.

Jag måste få fråga dig, Teres, om du tycker att du och styrelsen får tillräckligt beslutsunderlag inför era beslut. Tror du att du har fått reda på hela sanningen om vad som håller på att hända där ute i Vällingby? Tror du att det är det rätta? Förstår inte du vart det är på väg? Jag hade hoppats att även du, Teres, skulle vara orolig, precis som jag är. Jag har följt revisionsrapporter och allt annat som pekar på att det här kommer att bli en affär på 3 ½ miljard och inte 2 ½ miljard, som jag har sagt.

Vilka åtgärder tänker du vidta för att stoppa miljardrullningen av hyresgästernas och skattebetalarnas pengar ute i Vällingby och Svenska Bostäder? Jag skulle vilja veta det.

Anförande nr 53

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Ordförande och Karl Bern! På din första fråga svarar jag ja, på din andra fråga svarar jag ja och på din tredje fråga svarar jag ja, eller jo – jag är också orolig. Vi har styrelsemöte på torsdag, och det är klart att vi kommer att diskutera frågan precis som vi gör varje gång den är uppe. Vi har precis samma underlag som jag antar att du har.

De åtgärder som man kommer att vidta och som kommer att diskuteras är en fråga för styrelsen. Vi har ännu inte behandlat ärendet, men det kommer vi att göra. Du får

väl ställa en fråga igen om du vill veta vilka åtgärder styrelsen har vidtagit och på vilket sätt man för diskussionen där.

Fråga nr 4. Rätten att lägga skrivelser

Anförande nr 54

R o l f K ö n b e r g (m): Herr ordförande! Min fråga gäller demokrati. Jag skulle egentligen vilja ställa den till finansborgarrådet, men hon är inte här så jag ställer den till demokratiborgarrådet i stället.

I en debatt som jag och finansborgarrådet förde under demokratidelen av budgetdebatten om oppositionsförslag i stadsdelsnämnderna lovade finansborgarrådet att vi skulle få lägga fram skrivelser i stadsdelsnämnderna. Det skulle utgå en generalorder om att vi skulle få göra det, och ni kunde möjligen överväga att lägga fram andra förslag, motförslag, vilket lät demokratiskt rimligt.

Nu har vi vid minst två ytterligare tillfällen – i Kista den 24 november och i Maria-Gamla Stan den 30 november – förvägrats den rätt som finansborgarrådet lovade oss.

Jag vill fråga dig, Teres Lindberg, varför det som är sanning i denna sal är ett dåligt skämt i Kista och ett uppenbarligen ännu sämre skämt i Maria-Gamla Stans stadsdelsnämnd.

Anförande nr 55

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Ordförande och Rolf! Jag har tyvärr inget svar på din fråga. Naturligtvis måste man kunna få lägga fram skrivelser även i stadsdelsnämnderna. Jag får helt enkelt ta med mig det här och hoppas att vi kan återkomma till nästa fullmäktigemöte med ett svar.

Anförande nr 56

R o l f K ö n b e r g (m): Men, Teres, du är ju demokratiborgarråd. Du var väl här när finansborgarrådet, din chef, lovade att detta inte skulle vara ett problem? Såvitt jag vet är hon även chef över Mirja Särkiniemi och över Maria Palme. Hon är också chef för en majoritet som består av v och mp och även för av v ledda stadsdelsnämnder. I till exempel Katarina-Sofia och Enskede-Årsta är det här ett problem. Som du också är väl medveten om har det här tidigare varit ett problem i Hässelby-Vällingby. Det är alltså inget nytt problem.

Jag vill faktiskt ha ett besked av dig här i kväll. Är du nu beredd att med ett demokratiborgarråds fulla auktoritet utfärda den generalorder som finansborgarrådet uppenbarligen inte har lyckats utfärda eller i varje fall inte få respekt för?

Anförande nr 57

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Jag håller helt med dig, Rolf. Det är bara att beklaga att detta tydligen inte har fungerat. Men jag lovar att ta upp frågan och se till att göra någonting åt den. För mig är det fullständigt självklart. Men jag har inget svar på

varför detta inte har skett och varför det är så som du säger. Jag ber helt enkelt att få återkomma.

Anförande nr 58

R o l f K ö n b e r g (m): Det där var ett bättre ”jag ska be att få återkomma” än det första. Jag väljer att tolka ditt andra inlägg som att du kommer att göra någonting åt det här och att du tycker att det är legitimt att det som finansborgarrådet sade i fullmäktige ska respekteras och genomföras även i Kista, Maria-Gamla Stan, Katarina-Sofia, Enskede-Årsta och några stadsdelsnämnder till som jag inte orkar rabbla upp, för då skulle min talartid ta slut.

Jag uppfattar att det här nu kommer att åtgärdas. Jag vill vara jättetydlig med att vi kommer att följa upp detta minutiöst. Det kan inte vara så att oppositionen har sämre förslagsrätt än gemene medborgare i den här staden.

Fråga nr 5. Informationsskyltar vid Telefonplan

Anförande nr 59

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande! Jag är kvar vid Telefonplan. Staden beskrivs som oerhört småföretagervänlig. Nu har stadsbyggnadskontorets tjänstemän konstaterat att man inte får sätta upp någon ny skylt vid det nya kulturcentrumet. Det skulle vara oerhört allvarligt, tydligen, om man på något sätt påverkade området med att sätta upp en skylt och informera om att här ligger Konstfack. Eventuellt, om inte den socialdemokratiska regeringen stoppar det, så kan det också bli 120 studentlägenheter. Det kommer även att ligga en rad aktiviteter vid det nya Telefonplan. Men någon skylt får man inte sätta upp, meddelar tjänstemännen på stadsbyggnadskontoret.

Det finns en skylt i dag. Det är en sådan där trist gammal 70-talsskylt från Ericsson, ni vet, som är ganska stor. Den står där i dag. Den är blåvit och trist. Den får vara där, men man får inte sätta upp en ny trevlig skylt som presenterar området.

Jag tycker att borgarrådet kan kommentera det här på något sätt. Jag tycker också att det ger en blytbelysning på vilken attityd man har till företagare som vill göra någonting i den här staden. Det är ett problem, det står i vägen, det är svårt, det blir för stort och det är fult, säger man. Kan vi inte någon gång få stopp på detta? Kan vi inte ha en öppen attityd till människor som gör någonting bra för oss alla?

Anförande nr 60

Borgarrådet B ö r j e s o n (s): Ordförande och Mikael Söderlund! Vet du – jag tycker precis som du! Jag tycker att det är självklart att vi ska ha bra informations-skyltar i denna fantastiska nya stadsdel. Jag ska ta reda på vad som har hänt. Vi vet alla att vi har ett skyltprogram för staden. Naturligtvis borde vi få riktigt vackra skyltar i detta område, där man är särskilt intresserad av formgivning och design. Jag vet inte exakt vad som har hänt här, men det är klart att det måste finnas en informationsskylt om vad som finns i området. Där har vi inte någon delad mening.

Fråga nr 6. Skrivelser till nämnd och ifrågasättande av innehållet i en skrivelse

Anförande nr 61

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Herr ordförande och fullmäktige! Jag vill spinna vidare på det tema som Rolf Könberg tog upp, nämligen att vissa nämnder blir nekade att lämna in skrivelser. I Katarina-Sofia blev vi för två gånger sedan nekade att lämna in två skrivelser. Vid det senaste sammanträdet ifrågasattes innehållet i den skrivelse som vi hade lagt fram starkt av ordföranden. Var det verkligen nödvändigt att lämna in en skrivelse där vi ville få redogjort vilka besparingar som hade skett under 2005 för att vi skulle kunna ha dem som underlag inför budgeten 2006? sade man.

Jag undrar, borgarrådet Lindberg, om en sittande majoritet ska censurera innehållet i en skrivelse innan man får lämna in den? Och ska inte vi som är politiker i en stadsdelsnämnd behandlas på samma sätt som medborgarna?

Anförande nr 62

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Ordförande, fullmäktige och Margareta! Naturligtvis är det inte så. Jag har inget mer att tillägga än det som jag anförde i diskussionen i den fråga som Rolf Könberg ställde. Jag tycker att det är fullständigt rimligt att man har rätt att lägga fram skrivelser.

Jag vet inte vad det är som har hänt i de enskilda fallen. Jag lovade också att återkomma. Något mer kan inte jag svara här i dag. Naturligtvis ska inte en majoritet censurera en opposition.

Anförande nr 63

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Fullmäktige! Det låter hoppfullt. Men det är faktiskt ni som måste ta era egna i öronen. I ett fall var motiveringen att förvaltningen skulle få så väldigt mycket att göra. Det är väl ändå ni som måste tala om för era partikolleger ute i stadsdelsnämnderna att vi som sitter i opposition har samma rättigheter att kunna lämna in skrivelser till stadsdelsnämnden som medborgarna i stadsdelen har.

Jag förväntar mig att ni talar mycket allvarligt med era partikolleger i frågan. Det kan inte vara rimligt att det ska utövas censur på oppositionen.

Fråga nr 7. Revisionsrapport beträffande mobbning

Anförande nr 64

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Herr ordförande! Det har kommit en uppmärksamrad riksdagsrapport i dag om mobbningsfrågorna där revisorerna säger det som Moderaterna har sagt under en längre tid, nämligen att vi behöver en tydlig åtgärdsplan. Vi måste ha en handlingsplan mot mobbning som implementeras som en

åtgärdstrappa på varje skola. Jag skulle vilja att Erik Nilsson kommenterade rapporten från revisorerna.

Anförande nr 65

Borgarrådet N i l s s o n (s): Jag hoppas att vi hinner få den diskussionen också när vi har motionsbehandling senare, så att man reder ut begreppen ordentligt. I sakfrågan tycker jag att revisorernas rapport visar att vi behöver göra mer när det gäller mobbningsfrågorna. I frågan om ifall det behöver utfärdas ytterligare styrdokument står jag fast vid min tidigare uppfattning. Grundproblemet är att vi inte genomför de styrdokument som redan finns på området: läroplanens tydliga skrivningar och de riktlinjer som Skolverket har utfärdat.

Om man kunde göra detta – genomföra de statliga styrdokument som finns – så skulle vi också komma betydligt närmare lösningen av problemet. Det finns redan styrdokument och det finns redan lokala handlingsplaner ute på varje skola; det konstaterar revisorerna. Det är inte bristen på dokument som är problemet, utan det är genomförandet och utbildningen av personalen. Därför menar jag att en vidare utbildning av både skolledare och lärare i hur man jobbar med mobbningsfrågor är angelägen.

Anförande nr 66

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande! Jag ska gärna ta debatten lite mer utförligt senare i kväll. Det är alldeles riktigt som Erik Nilsson säger – det råder inte brist på dokument. Men det är innehållet i dokumenten som spelar roll, och det är det som revisorernas kritik gäller.

Det finns grannländer som lyckas väl med att få ned mobbningen i sina skolor. I Stockholm lyckas det inte särskilt väl. Det är det som är skillnaden. Kärnan i revisorernas kritik är just den som Moderaterna har fört fram. De dokument som Erik Nilsson hänvisar till är inte tillräckligt tydliga. De implementerar inte tydliga åtgärder och strukturer. Det är det som revisorernas kritik gäller.

Jag tycker att det skulle vara lite klädsamt om skolborgarrådet tog till sig den typen av invändningar. Det är inte första gången som Erik Nilsson får den här typen av kritik. Jag tycker inte att det duger att då ständigt bara hänvisa till skolplanen. Vi får väl gemensamt ta fram de konkreta åtgärder som krävs så att revisorerna blir glada, vi blir glada och framför allt eleverna på våra skolor blir glada.

Anförande nr 67

Borgarrådet N i l s s o n (s): Jag hade förmånen att träffa revisorerna i förra veckan. Den kritik som finns gäller att de lokala dokumenten ute på skolorna inte alltid är tillräckligt bra kvalitativt sett, och framför allt att de inte används. Revisorerna har själva konstaterat att det man skulle kunna göra är att använda Skolverkets riktlinjer, som ju redan finns. Det är precis min uppfattning. Det är de som ska användas.

Jag ställde den raka frågan till revisorerna om vad i sak Stockholms fullmäktige skulle kunna fatta beslut om som inte finns i de statliga styrdokumenterna och som inte

innebär ett exakt val av metod som man ska använda ute på skolan. Då blev revisorerna mig svaret skyldig.

Fram till dess att man har förklarat det för mig så hävdar jag definitivt att inget barn kommer att kunna räddas från mobbning på grund av att vi fattar ytterligare beslut om ett politiskt styrdokument på mobbningsområdet. Däremot måste vi se till att de som redan finns genomförs.

Anförande nr 68

Borgarrådet Söderlund (m): Ordförande! Det är ju inte det som revisorerna skriver i sin rapport. Jag vet inte vad de muntligt säger till Erik Nilsson, men det som står här är att man ska använda erfarenheter från forskning och beprövad verksamhet för rekommendationer om arbetsmetoder. Det är precis det som Moderaterna talar om i vår motion, som vi ska återkomma till i kväll. Det är precis den typen av kritik som jag tycker är befogad.

I Sverige lyckas vi mycket sämre än i andra jämförbara nordiska länder med att stävja mobbningen. Ett konkret skäl till det tror jag är att man inte har den typen av forskningsbaserade och erfarenhetsbaserade tydliga åtgärdsstrappor ute på våra skolor.

Anförande nr 69

Borgarrådet Nilsson (s): Jag håller med om att det är ett problem generellt i skolan. Min fråga är: Anser Mikael Söderlund att kommunfullmäktige i Stockholm ska anvisa metoder för läsinlärning och anvisa metoder som man ska använda när det gäller den engelska grammatiken eller när det gäller 1700-talets historia? På alla de områden som också är väsentliga i de kommunala läro- och kursplanerna finns det brister i forskningsanknytning och i hur man arbetar evidensbaserat ute på skolorna. Jag delar den uppfattningen. Det är också därför jag driver på frågan om den praxisnära forskningen inom skolan.

Men den avgörande frågan är: Hur kan ett parti som säger att skolorna ska ha total frihet på detta område anse att ni bättre än de professionella i skolan kan fastställa vilken metod som ska användas i detta arbete? Det är det som jag inte får att gå ihop.

Sedan har vi frågan om kvalitetssäkring. Hur ser vi till att man ställer sig frågan om ifall man vet att detta ger resultat och så vidare? Där är jag benägen att hålla med. Där tycker jag att revisorerna pekar på ett antal frågor som behöver besvaras. Det är därför vi måste jobba med utbildning av våra rektorer och av våra lärare. Vi måste hela tiden kritiskt analysera de resultat som man uppnår i verksamheten.

§ 16 Interpellation om anhörigvården enligt budgeten 2005 (nr 2005:53)

Anförande nr 70

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag ber att få hänvisa till det utsända svaret.

Anförande nr 71

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Fullmäktige och lyssnare! Jag får tacka borgarrådet för det svar som jag har fått, även om jag inte tycker att det är tillfyllest. Vi kan vara överens om att anhöriga är en viktig resurs som gör stora insatser. Borgarrådet är nöjd med det resultat som man har fått när det gäller utbildning av anhörigombuden. Jag kan förstå det, för det är viktigt att man utbildar dem som närmast också träffar de anhöriga. Men det framkommer inte hur ombuden nu ska få utrymme i sin dagliga gärning för att kunna nyttja den utbildning som de har fått.

Vi vet att äldreomsorgen har en tajt budget och att man säger upp folk på sina ställen. Men jag får inte svar på min fråga om ifall borgarrådet tycker att det är tillfyllest att det finns anhörigkonsulenter bara i innerstaden. Borgarrådet hänvisar bara till att man ska fortsätta med anhörigombudsutbildningarna. Jag får inte svar på om hon tycker att det är bra att det bara finns konsulenter i innerstaden.

Borgarrådet hänvisar också till många andra insatser för anhöriga som vi kan erbjuda i Stockholm. Det är ju inga nya insatser. Hornskroken infördes till exempel under den förra mandatperioden på försök, och det är nu permanentat. Vi har anhörigstöd på olika sätt. Framför allt tycker jag att vi ska peka på de studiecirkelar som Röda Korset erbjuder. Jag var själv med i förra veckan på en avslutning av en sådan studiecirkel. När man hör de anhöriga sitta och berätta för de andra om sin egen vardag så undrar man ibland varifrån de hämtar sin inre kraft.

Det framkom tydligt där att det är svårt att finna den information som man behöver för att få hjälp och stöd i den vardag som man har i hemmet med en kanske 87-årig dement man eller en 80-årig kvinna som slåss och är avundsjuk.

Det är viktigt att man fortsätter att utveckla anhörigkonsulenternas verksamhet. Det behövs motorer i arbetet. Det kommer inte av sig självt.

Jag undrar förstås också hur det kan komma sig att man helt plötsligt anser att det inte behövs någon ytterligare dagverksamhet för dementa. Har borgarrådet kollat med stadsdelarna?

Vi har ju en del yngre dementa som kanske skulle behöva ha en gemensam dagverksamhet. Det finns en på Reimersholme. Det kanske behövs ännu fler. Hur har borgarrådet fått fram att det inte behövs någon mer daglig verksamhet för dementa?

Jag vill också ha svar på varför det bara finns anhörigkonsulenter i innerstaden. Det ser jag fram emot att få.

Anförande nr 72

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag vet att Margareta Björk vet att det här är en ny verksamhet och att man också startade med den i innerstaden. Det är klart att jag kan vara tydlig och säga: Nej, jag är inte nöjd med att det bara finns anhängkonsulenter på ett fåtal ställen. Jag skulle naturligtvis vilja att de fanns över hela staden. Men detta är en ny verksamhet, och vi kommer att se till att den ska försöka sprida sig över staden. De anhängombud som finns ska vara en resurs. De ska finnas till exempel på äldreboenden eller på andra ställen, där de kan komma till tals med de äldre och deras anhänga. Det är så det är tänkt.

När det gäller det här med att finna information för den anhänga så är det inte lätt; det håller jag med om. Det är ganska svårt. Flera är ju inte heller så datorintroducerade att de söker hjälp via datorn för att få information. Men de brukar ändå kunna ringa. De kan ringa Äldreombudsmannen, och de kan kontakta stadsdelen. I de flesta fall tror jag också att man har broschyrer, vilket även jag har hos mig, där det finns andra verksamheter som också bedriver cirklar eller verksamhet för anhänga för att få stöd och hjälp på olika sätt. Om vi kan hitta ett bra och enkelt sätt för anhänga som är gamla att kunna få tag på information så är jag bara tacksam, och tar gärna emot det i så fall.

Den sista frågan gällde dagverksamhet för dementa. Alla stadsdelar var tillfrågade innan pengarna delades ut för anhängverksamhet i stadsdelarna. Samtliga stadsdelar har tackat nej. De ville inte ha de här pengarna och de anser att de har den dagvård som de behöver i sin stadsdel för dementa. Därav får pengarna i stället gå ut till anhängvård på ett annat sätt i stadsdelarna. Det var så vi gjorde i samband med tertialrapporten. Jag vill inte minnas att det fanns någon reservation från något parti i T 2:an.

Anförande nr 73

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Eftersom jag inte sitter i kommunstyrelsen så har jag inte vetat varför det har kommit ut pengar till anhängstöd. 100 000 till varje stadsdel gick det ut i T 2:an, om jag kommer ihåg rätt.

Borgarrådet säger att det här är en ny verksamhet. Men den har de facto funnits i en del stadsdelar under en längre tid. I Katarina-Sofia startade vi redan under förra mandatperioden och har nu permanentat verksamheten.

Jag ser fram emot att borgarrådet kommer att sprida verksamheten över staden, för jag tror att det är en viktig verksamhet och att det måste finnas en person som tar ansvaret för detta och som kanske också har hand om den uppsökande verksamheten.

När det gäller information finns det mycket att göra. Jag tror inte att vi bara själva ska se till att den kommunala informationen kommer ut, utan jag tror också att det är viktigt att vi samverkar med landstinget. Det är inte så lätt för en äldre person att veta vem som ansvarar för vad. När det gäller framför allt anhäng till dementa har jag en känsla av att de bollas fram och tillbaka och att det har svårt att veta var någonstans de ska gå för att få hjälp.

Alla stadsdelar säger att det inte behövs ytterligare dagverksamhet för dementa, säger borgarrådet. Det tror jag är en fråga som är viktig för oss att följa, framför allt när det gäller de yngre dementa. Jag tror att det finns en hel del yngre dementa som bor kvar i hemmet men som skulle må bra av att vara på en dagverksamhet med sådana som är i samma ålder.

Det är bra om borgarrådet sprider verksamheten till de stadsdelar som inte har anhörigkonsulenter.

Anförande nr 74

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Det är trevligt att vi verkar vara rörande eniga om att detta är en bra och viktig verksamhet som är värd att sprida. Den har inte bara funnits i Katarina-Sofia tidigare, utan även i andra stadsdelar. Det här var ett mer systematiskt sätt, och där byggde man också upp ett nätverk mellan de olika stadsdelarna. Tanken är att erfarenheterna ska spridas, och jag hoppas att de sprider sig fort. Så kan man väl uttrycka det.

Jag tror ändå att stadsdelarna är ganska duktiga på att tala om vad de behöver, speciellt när de erbjuds pengar. Då brukar de inte säga nej tack till pengarna. Det som jag har hört om vad som kan behövas för just yngre dementa är snarast boenden. Det behövs sådana av en annan kaliber än dem som finns i dagsläget. Men det gäller inte just dagverksamhet för dementa.

Anledningen till att vi lade detta i budgeten var att jag tidigare hade fått signaler om att det behövdes dagverksamhet för dementa. Men vi ställde frågan – vi gjorde det systematiskt och faktiskt två gånger – till varje stadsdel eftersom jag var lite förvånad. Jag tycker ändå att det är bra att man har fått ut de här pengarna – två miljoner fördelade på 18 stadsdelar. Det blir kanske inte så jättemycket pengar till varje stadsdel, men de öronmärktes å andra sidan för att gå till att ge hjälp och stöd till anhöriga. Det var ju ändå det som pengarna var avsatta för. Det blev olika mycket till stadsdelarna, kan jag tala om. Margareta Björk, som är verksam i en ganska stor stadsdel, fick nog lite mer än andra, lite mindre, stadsdelar.

Anförande nr 75

M a r g a r e t a B j ö r k (m): Det är klart att stadsdelarna säger ja tack till att få mer pengar till äldreomsorgen med tanke på de knappa resurser som finns på det området ute i alla stadsdelar.

Anförande nr 76

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag hörde tyvärr bara halva meningen, men jag tror ändå inte att vi är överens om din analys och det som du slutförde meningen med. Jag delar nog inte din syn på att resurserna är knappa. Den debatten förde vi tidigare här i dag, för ungefär en och en halv timme sedan.

Ordningsfråga

Anförande nr 77

Kerstin Gustavsson (m): Ordförande, ledamöter! Det blir en något längre ordningsfråga.

Jag skulle vilja ta upp frågan om valmotionerna. Nu ser jag att Annika Billström inte är här.

Trots vad som hände i våra områden på Järva vid valet 2002 har jag visat era partikolleger respekt under den här tiden och arbetat tillsammans med dem. Därför kräver jag respekt för den här motionen som gäller val och demokrati. Annika Billström är inte här, men jag kan säga vad hon sade på budgetdebatten. Jag frågade henne: Kan du lova att denna motion kommer upp före nyår? Naturligtvis, Kerstin, sade hon. Det trodde jag på. Nu frågar jag: Vart har den tagit vägen.

Jag vänder mig sedan till Vänsterpartiet och Miljöpartiet. Ni som värnar om demokratin, varför förbiser ni de här motionerna? Varför får inte Rolf Grönberg och jag något svar? Varför tar man inte upp dem till debatt?

Anförande nr 78

Borgarrådet Söderlund (m): Föredragande borgarråd är ju här. Man kan ändå få ett svar. Det är en motion som har legat i tre och ett halvt år. Vi har flera gånger fått löfte om ett svar.

Anförande nr 79

Borgarrådet Lindberg (s): Jag är inte föredragande i ordningsfrågan för den här motionen. Den rör folkomröstning och trängselskatt. Föredragande är finansborgarrådet Annika Billström. Jag har inte mer att tillägga. Vi får ta med oss frågan och se till att återkomma vid nästa fullmäktige.

Anförande nr 80

Borgarrådet Söderlund (m): Det är inte fråga om trängselskatt. Det är två motioner som handlar om valfusk 2002. De är väl lottade på dig.

Anförande nr 81

Borgarrådet Lindberg (s): Kerstin frågar om valobservatörer vid folkomröstningen. Den är lottad på finansborgarrådet Annika Billström. Den andra är jag föredragande för.

Anförande nr 82

Rolf Könborg (m): Jag vill klara ut vad vi pratar om. Det är två motioner, en som rör valobservatörer och en som rör vallegitimation. Såvitt jag vet är minst en av dem lottade på borgarrådet Lindberg. Vi pratar alltså inte om någon av våra andra motioner om trängselskatt utan om dem som har att göra med de akuta valdemokrati-frågorna. Skälet till att vi är angelägna är att om våra förslag ska ha någon som helst möjlighet att genomföras, om fullmäktige beslutar att bifalla dem, måste de upp nu.

Anförande nr 83

O r d f ö r a n d e : Jag uppfattade att Kerstin Gustavsson hade fått ett löfte av finansborgarrådet att den skulle komma upp. Finansborgarrådet är inte här. Så uppfattade jag ordningsfrågan.

Anförande nr 84

K e r s t i n G u s t a v s s o n (m): Jag vill naturligtvis få ett svar. Demokrati-borgarrådet finns ju här. Hon har fått den från början. Man har lottat den till folkom-röstningarna. Det var inte det som var kärnan i motionen. Kärnan var valobservatörer vid valet 2006. Det är nästa år.

Anförande nr 85

Borgarrådet L i n d b e r g (s): Ordförande, fullmäktige. Det här börjar bli farslik-nande.

Alla ärenden som rör trängselskatter har hela tiden varit lottade på finansroteln. Vad finansborgarrådet lovade under fullmäktigedebatten och budgeten är det ingen här som kan svara på just nu. Ingen här i salen kan svara på vad som har hänt med detta. Vi måste få återkomma om det.

När det gäller den motion som Rolf Könberg nämner kan jag bara ödmjukt be om ursäkt. Jag återkommer med ett svar på den motionen snarast.

Anförande nr 86

R o l f K ö n b e r g (m): Nu börjar det likna något. När det gäller frågan om val-legitimation upplever jag att vi är överens. Det föredragande borgarrådet har sagt att vi kommer att få svar. Vi hoppas att det kommer att svar inom en mycket snar fram-tid så att de förslagen skulle kunna respekteras om fullmäktige beslutar att bifalla dem.

Frågan om valobservatörer i vår motion har inte att göra med trängselskatterna. Vårt krav är naturligtvis att de valobservatörer som ni har blivit överens om ska gälla folkomröstningen också ska gälla i de kommunala valen. Vad är detta, om inte en valdemokratifråga?

*§ 26 Förslag angående instruktion för biblioteksråd
Redovisning av uppdrag från kommunfullmäktige (utl. 2005:197)*

Anförande nr 87

C e c i l i a B r i n c k (m): Ordförande, fullmäktige! Jag vill börja med att yrka bifall till reservationen i det är ärendet.

Det här är ett typiskt socialdemokratiskt förslag. Det är dyrt. Det är onödigt. Det löser inget identifierbart problem utom politikernas ständiga behov av att utöka sin egen inflytandesfär.

Vad man åstadkommer med detta är fler politiska organ, fler politiker som ska sitta i dem, högre arvodeskostnader och ökad politisk styrning av bibliotekens verksamhet. Det tycker inte vi är bra. Vi tror på fria och självständiga bibliotek med minskad politisk styrning. Bifall till reservationen.

Anförande nr 88

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag tycker att det var en ganska från reservation som Cecilia Brinck hänvisar till i ett ärende som faktiskt inte är särskilt dramatiskt. Det vi pratar om är alltså ett rådgivande råd som sorterar under stadsdelarna. Det bidrar inte på något sätt till att politisera biblioteken. Biblioteken kommer även fortsättningsvis att sortera under kulturnämnden. Det är visserligen en politisk nämnd, men det innebär inte på något sätt en politisering av dem. Det ska detta inte heller syfta till.

Anförande nr 89

C e c i l i a B r i n c k (m): Om man inrättar ytterligare organ med politiker i, varför gör man det om inte för att öka den politiska styrningen? Vilka är de problem som biblioteksråden ska lösa? Vilka behov har man identifierat som biblioteksråden ska fylla? Är det inte just era behov att öka den politiska maktsfären?

Anförande nr 90

Borgarrådet M o g e r t (s): Det framgår ganska tydligt av ärendet vad syftet är, nämligen att stärka samverkan mellan två olika nämnder, nämligen stadsdelsnämnden och kulturnämnden. Om jag ville politisera biblioteken finns det betydligt enklare sätt att göra det. Det här är ett samverkansorgan.

Anförande nr 91

A n n M a r i E n g e l (v): Ordförande, fullmäktige! Jag kan inte heller se den oerhörda dramatiken i det här ärendet. Jag kan inte låta bli att förvåna mig över oppositionens misstro mot sina egna lokalpolitiker i alla sammanhang.

Ni säger i reservationen att biblioteken kommer att drabbas av en oacceptabel grad av politisk styrning. Då har ni verkligen inte mycket förtroende för de lokalpolitiker från alla partier som sitter i stadsdelsnämnderna.

Det här handlar om att hitta ett bra samarbete mellan biblioteken, skolan, skolbiblioteken och till exempel äldreboendena. Stadsdelsnämnderna har ansvar för alla de verksamheterna medan biblioteken ligger centralt.

Man har diskuterat att man skulle vilja att biblioteken helt och hållet låg lokalt. Man vill prova om den här modellen fungerar. Jag tror inte att ni behöver vara oroliga för att några lokalpolitiker ska gå in och styra i bibliotekens verksamhet. Däremot kan man hitta bra former för en förbättrad samverkan. Biblioteken är ju ofta ett lokalt kulturhus där man ofta har medborgarkontoret och andra av stadsdelens verksamheter.

Jag tycker att ni ska stämma ned tonen och ha förtroende för egna lokala politiker.

Anförande nr 92

C e c i l i a B r i n c k (m): Jag kan försäkra Ann Mari Engel att oavsett vilken den politiska majoriteten i den här lokalen är kommer vi att tycka att biblioteksråd med politiker i är en dålig idé. Det beror inte på att vi inte har något förtroende för våra egna politiker. Vi har däremot inte särskilt stort förtroende för era, men det är ju ingen nyhet.

Vi tycker att det är en dålig idé, oavsett vilken politisk färg de politiker har som sitter i biblioteksråden.

Anförande nr 93

A n n M a r i E n g e l (v): Jag har ju inte sett att ni har något alternativ annat än att biblioteken ska styras centralt. Det tycker ju ni att alla verksamheter ska. Vi har en annan syn på medborgarinflytande, brukarinflytande och på den lokala demokratin. Där skiljer vi oss åt. Även i denna fråga är det uppenbart att ni tycker att saker och ting styrs bäst inifrån hus med stängda dörrar.

*§ 28 Ansvarsfördelning mellan kommunstyrelsen och utbildningsnämnden
Utdrag ur SPO vad gäller ansvaret för uppföljning, utvärdering och utveckling i de
pedagogiska verksamheterna (utl. 2005:207)*

Anförande nr 94

Borgarrådet N i l s s o n (s): Ordförande, fullmäktige! Det här ärendet är delvis kopplat till utredningen om stadens politiska organisation. I det här ärendet föreslås att vi fullföljer de principer för styrning som är fastslagna i tidigare beslut, nämligen att den kommuncentrala nivån i staden – kommunfullmäktige och kommunstyrelsen – ska ha ansvar för de övergripande målfrågorna, mål och riktlinjer som formuleras i budgetdokumentet primärt. Man ska också ha ett kommuncentralt uppföljningsansvar. Uppföljning och utvärdering är en av de mest centrala frågor som den kommuncentrala nivån ska ägna sig åt. Man tydliggör att facknämnderna inte är överställda stadsdelsnämnderna. Facknämnder har ansvar för olika verksamheter i staden som av olika skäl inte geografiskt kan hänföras till någon stadsdelsnämnd utan är kommunövergripande.

Facknämnderna är inte kommunövergripande i den meningen att man har en styrning av stadsdelsnämnderna.

Trots att det har varit stadsdelsorganisation i staden en längre tid har det hela tiden varit ett problem att olika facknämnder har utfärdat direktiv som ibland har varit motsägelsefulla.

Det har också varit en dålig central uppföljning av hur det blir i verkligheten. Kommunstyrelsen och fullmäktige, menar jag, har inte haft bra eller rätt underlag för att utöva den kommuncentrala styrningen och ledningen av staden.

Nu renodlas detta och det blir kommunfullmäktige och kommunstyrelsen som är det politiska organ som ska fatta beslut om de delar som ska vara gemensamma. Stadsdelsnämnderna och utbildningsnämnden får verksamhetsansvaret. Det är mycket fria ramar för hur man organiserar och försöker nå de mål som fullmäktige har ställt upp.

En risk med omorganisationen och den oenighet som vi har i organisatoriska frågor är att man har kommit att flytta många tjänstemän under årens lopp i olika omorganisationer. Jag tycker att vi ska respektera professionaliteten och för tjänstemännen och försöka undvika omorganisationer så mycket som möjligt. Det här förslaget innehåller minimalt med omorganisationer.

Principen blir att tjänstemän på utbildningsförvaltningen som tidigare har jobbat med kommunövergripande frågor, till exempel skolinspektörer, kommer att fortsätta att vara anställda på utbildningsförvaltningen. Det är kommunstyrelsen och kommunfullmäktige som är deras uppdragsgivare och fattar beslut om uppdraget och politiskt behandlar resultatet.

Moderaterna och Folkpartiet deklarerar i sina reservationer att man inte vill ha en stadsdelsorganisation på skolans område. Jag tycker att det är fel, men jag respekterar ståndpunkten. Oavsett det finns det en hel del förändringar i det här

förslaget som jag tycker att även Moderaterna och Folkpartiet borde vara intresserade av.

Det handlar om att få en bättre ordning på den kommuncentrala styrningen, uppföljningen och utvärderingen. Mycket är uppknutet kring kvalitetssystemet för skolan – det kvalitetssystem som vi fattade beslut om tidigare i oktober. Jag tror att kärnan i det håller oavsett om man har en stadsdelsnämndsorganisation eller en facknämndsorganisation. Vissa förändringar uppstår naturligtvis när man inte organiserar styrningen utifrån stadsdelsnämndsorganisationen. Men man kan inte heller låta en facknämnd ta ansvar för uppföljning och utvärdering av den egna verksamheten. Kommunstyrelsen och fullmäktige måste ha de instrumenten. Man måste i den här salen kunna ställa rätt frågor för att kvalitetssystemet ska fungera.

Vi kan bara vädja till de borgerliga partierna att verkligen tänka igenom vad det är som skiljer oss och vad som borde kunna vara gemensamt när det gäller styr-systemen.

Jag vill yrka bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut.

Anförande nr 95

Borgarrådet Björklund (fp): Ordförande, fullmäktige! Grundskolan är stadsdelsnämndsreformens stora förlorare. Under de tio år som vi har haft stadsdelsnämnder har kunskapsresultaten i skolan sjunkit. De disciplinära problemen har ökat. Antalet obehöriga lärare är högre än någonsin. Vi har ett ganska stort organisatoriskt revirpinkerier när det gäller det mesta på skolans område. Det är stadsdelsnämnder som ska förhandla med varandra och man är missnöjd med varandra och ska lösa saker som egentligen är stadsövergripande.

Så fort ett problem dyker upp tillsätter man en utredning. I dag fick en revisionsrapport om mobbning. De kräver en stadsövergripande policy. Om varje stadsdelsnämnd ska bestämma blir det 18 olika lösningar och inget enhetligt.

Innan någon annan säger det ska jag själv säga att Folkpartiet och jag själv för tio år sedan röstade för stadsdelsnämndsreformen och att skolan skulle tillhöra stadsdelsnämnderna. Efter de här åren har vi genom den analys och utvärdering vi har gjort dragit slutsatsen att vi hade fel. Det blev inte bättre; det blev väsentligt sämre – och rörigare.

Vi har dragit slutsatsen att dagens stadsdelsnämnder bör avvecklas. Som ett första steg kan man mycket väl tänka sig att lyfta ut grundskolan ur stadsdelsnämnderna och återskapa den skolstyrelse och skolförvaltning som vi hade tidigare.

Jag kan peka på några konkreta problem som uppstår med stadsdelsnämnderna och skolan. Vi har nu byggt in ytterligare hierarkiska nivåer i systemet. Först kom den nationella kommunaliseringen. Plötsligt blev skolborgarrådet en viktig person sedan 1990-talets början. Den kommunala nivån skulle börja lägga sig i skolan mycket mer. Alla majoriteter har utnyttjat den makten.

Vi införde dessutom stadsdelsnämnderna. Det är alltså två nya politiska nivåer som har stoppats in i skolan. Samtidigt som vi på alla andra samhällsområden talar om att riva pyramider och ta bort hierarkier och låta de professionella, det vill säga rektorer, lärare, föräldrar och elever, bestämma mer själva inför vi mer makthierarkier i systemet.

Stadsdelsnämndernas tradition, deras ursprung, är socialdistrikten. Det är en väldig övervikt av socionomer i stadsdelsförvaltningarna. Det är ingen tvekan om att det faktum att skolan har hamnat under stadsdelsnämnderna har förskjutit fokus från ett kunskapsuppdrag till ett socialt omsorgsuppdrag i skolan. Skolans kärnuppgift som är kunskapsförmedling förlorar på det.

Jag högaktar socionomerna, men de ska inte bestämma över skolan.

Vi har fått en väldig byråkrati. Det kan vilken rektor som helst eller stadsdelsförvaltningarnas tjänstemän bekräfta. Om en elev bor i en stadsdel och ska gå i skolan i en annan stadsdel och har särskilda behov utbryter ett formidabelt krig i förhandlingar om hur pengarna ska fördelas. Pengarna hamnar i alla fall aldrig där eleven är.

Herr ordförande! Det är dags att lyfta skolan från stadsdelsnämnderna. Bifall till Folkpartiets och Moderaternas reservation.

Anförande nr 96

Borgarrådet N i l s s o n (s): Jan Björklund var ju inte med på budgetdebatten. Det är väl därför du har behov av att föra den här typen av diskussion. Vi andra förde den diskussionen under budgetdebatten.

Du har bytt fokus. Allt elände är ju sossarnas fel. Det är din normalreplik. Nu är allt elände stadsdelsnämndernas fel. Du får bestämma dig för om det är vår politik eller om det är formen som är bekymret. Berätta för oss när du har kommit fram till det.

Skolinspektörer och andra säger att grundproblemet är att vi inte får mål- och resultatstyrningen i skolan att fungera. Om vi kunde ha det som utgångspunkt för diskussioner runt organisationsfrågor, kvalitetssystem, hur den professionella friheten ska utformas och hur politikens utvärdering ska se ut skulle vi komma en bra bit längre än att bara diskutera stadsdelsnämndernas vara eller inte vara.

När det gäller byråkrati har vi en väsentligt mindre skolbyråkrati i dag än vi hade med den gamla centrala skolförvaltningen. Den är väsentligt mindre än vad den skulle bli om vi slog ihop alla verksamheter till en gigantisk utbildningsförvaltning.

Anförande nr 97

Borgarrådet B j ö r k l u n d (fp): Det senare stämmer givetvis inte. Om man lägger ihop de 18 förvaltningarnas skolbyråkrati och alla de som pysslar med skolans stödfunktioner är det naturligtvis fler människor när man gör det på 18 ställen i stället för på ett.

Mål- och resultatstyrningen ska fungera bättre. Det är vi helt överens om. Idén med mål- och resultatstyrning är ju att de som utför jobbet ska ha huvudansvaret. Om man stoppar in en massa hierarkier emellan som ska skicka ut sina direktiv fråntar man de professionella ansvaret för att uppnå målen. Man kan heller inte ställa dem till ansvar eftersom det är många som har varit involverade på vägen. Dessa hierarkier försvårar mål- och resultatstyrningen.

Erik Nilsson säger att man ska hålla isär om det är organisationens eller sossarnas fel. För Erik Nilsson är ju det organisationsteknokratiska politikens mål och mening. Därför flyter det ihop.

Bort med stadsdelsnämnderna och bort med det politiska inflytandet över skolan. Låt rektorer och lärare sköta skolan de kan det bättre än både Erik Nilsson och jag.

Anförande nr 98

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Vi har egentligen bara tagit det första steget när det gäller den decentraliserade organisationen i staden. Det togs under förrförra mandatperioden när vi införde stadsdelsnämnder. Det andra steget är att förändra den centrala organisationen, och det har vi inte riktigt fullföljt. Ni strulade till det ganska rejält när ni slog ihop stadsdelsnämnder så vi kom ingen vart. Det blev också otydligt vilket uppdrag som utbildningsnämnden skulle ha.

Vi försöker råda bot på det genom att ta ytterligare ett steg när det gäller utbildningsnämnden. Därför försöker vi synliggöra problemen och klargöra vilka delar som utbildningsnämnden ska ta och vilka delar som kommunstyrelsen ska ta hand om framöver.

Vi i majoriteten tror ju på stadsdelsnämnderna. Därför finns det anledning att vandra vidare på den här vägen och förbättra systemet. Jag vet att ni tycker att det var bättre förr. Ni tycker att skolan var bättre förr. Om man skulle förstatliga hela skolan skulle man inte få en liten omorganisation, herr Björklund.

Anförande nr 99

Borgarrådet B j ö r k l u n d (fp): Ordförande! Vi inser till fullo att vårt förslag innebär en omorganisation. Det är klart att det är en omorganisation att lägga ned stadsdelsnämnderna.

Jag minns så väl, Christopher, när vi hade en debatt 1998 inför Stockholms stads rektorer – du och jag och övriga partirepresentanter – och fick frågan hur vi såg på stadsdelsnämnderna och skolan. Ditt svar var att skolan är motorn i stadsdelsnämndsreformen. Jag minns att det var så ni såg det. Ni tyckte att skolans uppgift inte var kunskapsrollen utan det var vara en organisatorisk del i stadsdelsnämnds-experimentet. Det var den politiken ni drev. Ni driver den fortfarande.

Problemet är att ni inte ser att skolan har skadats av detta. Resultaten sjunker. Du säger att du ska gå ändå längre på den här vägen. Titta på de resultat ni har åstadkommit. På nästan alla avgörande punkter är resultaten sämre än vad de var när stadsdelsnämnderna infördes.

Anförande nr 100

Inger Stark (v): Verkligheten har förändrats ganska betydande sedan stadsdelsnämnderna infördes, Jan Björklund. Jag tycker att det är halsbrytande att du kan påstå att socionomerna styr skolan. Jag kan berätta att vi har väl utbildade jätteduktiga barn- och ungdomschefer i alla stadsdelar. Det är de som jobbar med skolan.

Jag kan inte förstå hur du och Moderaterna kan tro att en gigantisk central nämnd skulle klara av att se till varje grundskolas speciella behov. Det är ju närheten och att man kan samarbeta i stadsdelarna som är bra.

Nu går vi vidare, som Erik och Christopher har sagt, och renodlar och synliggör hur besluten fattas och vem som har ansvar för vad.

Anförande nr 101

Borgarrådet Björklund (fp): Ordförande! Inger Stark argumenterar som om resultaten hade blivit mycket bättre i Stockholms skolor sedan stadsdelsnämndsreformen och som om det mesta hade blivit bättre. Nu kan man göra både det ena och det andra som man inte kunde förr. Kunskapsresultaten har sjunkit. De disciplinära problemen ökar. De elevsociala problemen ökar. Segregationen ökar. Du sade att det var ett stort argument för stadsdelsnämnderna. Den ökade under ert styre. Den ökade förmodligen under vårt styre också. Den ökar trots stadsdelsnämnderna, Inger Stark. Stadsdelsnämnderna har inte varit lösningen på detta.

Andelen obehöriga lärare är större än någonsin. Du kan väl tala om vad som har blivit så bra i skolans verksamhet.

Nu talar jag inte för stadsdelsnämndsledamöterna och inte för byråkraterna. Vad är det som har blivit så mycket bättre i skolans verksamhet med stadsdelsnämnderna?

Anförande nr 102

Borgarrådet Söderlund (m): Ordförande! Det är glädjande att Folkpartiet ansluter sig till den ståndpunkt som vi moderater hade från första början när det gäller stadsdelsnämnder. Vi behöver kanske inte fördjupa oss alltför mycket i turerna kring varför stadsdelsnämnder inte är bra för skolan. Det verkar vara uttömt.

Jag vill börja i en annan ände och tala om Stockholms stad och de unika förhållanden som Stockholms stad har i det att borgarråden styr staden. När man var ansvarigt borgarråd kunde man visserligen ibland fråga sig om det verkligen var så. Det här är en kommun där det, till skillnad från de flesta andra kommuner, är borgarråden som skriver fram ärenden. Vi sitter ordförande i en nämnd och har en förvaltning som bereder frågor som rör vårt kompetensområde. Det skiljer oss från de flesta andra kommuner.

I de flesta andra kommuner är det stadsdirektören som bestämmer och stadskansliet. Det är det som är Socialdemokraternas mall. Allt ska ligga under kommunstyrelsen och SLK som snart är uppe i 500 personer ska ha ännu fler personer. De ska äga alla frågor. Så småningom ska man börja runda de folkvalda mer och mer. Det tror jag blir utvecklingen.

Det är den utveckling vi har haft i de flesta andra svenska kommuner. Det har vi lyckats undvika i Stockholm. Jag tycker inte alls att det är någon bra idé. Jag vet att Erik Nilsson är besjälad av detta. Jag tror att du verkligen tror att det är bra för styrsystemen, medborgarna och politikerna. Jag tror inte det. Jag tror att det är en utveckling som kommer att leda till att det blir ännu otydligare vem som bestämmer, var beslut fattas och hur man utkräver ansvar som medborgare.

Jag vill varna för de förslag som har dykt upp i lite olika sammanhang inom SPO och som i dag handlar om skolan.

Inger Stark oroar sig för den gigantiska nämnden. Som vänsterpartist borde du väl älska stora nämnder. Nu är inte vårt förslag att man ska ha gigantiska förvaltningar. Jag tycker att en kranskommun här i Stockholm som heter Nacka har löst den här typen av styrsystem för skolan väldigt väl. Jag tycker att de ligger långt före oss när det gäller att försöka tydliggöra ansvar - vad det är som är skolledarnas ansvar, vad det är som är politikernas ansvar.

Jag har varit frustrerad många gånger under den tid som jag har varit med i utbildningsnämnden över vilken nivå vi hamnar på när det gäller beslut. Jag tycker att man kan överlåta dem till viss del på såväl tjänstemän som skolledare.

Jag skulle vilja varna för utvecklingen i det här ärendet. Jag känner mig inte övertygad, även om det var en välkomnande utsträckt hand från Erik Nilsson att försöka hitta gemensamma nämnare. Det är bra. Det ska man alltid göra. Jag kan inte förstå förslagen på annat sätt än att det blir ny makt till ganska osynliga tjänstemän. Det tror jag inte är någon bra utveckling för Stockholm.

Jag vill också yrka bifall till Moderaternas och Folkpartiets reservation.

Anförande nr 103

Borgarrådet N i l s s o n (s): Det beror ju på att du tror att du styr som borgarråd, Mikael Söderlund. Det gör du inte Om du tar reda på vad som händer med de politiska beslut som fattas ute i verkligheten inser du att vi nog måste ändra fokus. Dagens diskussion handlar om detaljfrågor. Den handlar om hur-frågor. Hur ska vi utföra saker och ting? Det är frågor som ska avgöras av professionen.

Frågor som handlar om vad – Vad är målen? Har man uppnått målen? – är frågor som ska hanteras av den politiska organisationen. Det gamla sättet att organisera med stuprör och borgarråd som är högst upp har lett till att fokus handlar om vad-frågor.

Jag har jobbat med politik i det här huset i nästan tolv år. Jag är trött på att ägna mig åt detaljfrågor som inte har någon påverkan i den verkliga verksamheten. Därför vill jag lägga om styrsystemen. Därför vill jag lägga om arbetet till att handla om de stora väsentliga frågorna så att politiken verkligen får styra. Det tycker jag är demokratiskt viktigt.

Anförande nr 104

Borgarrådet Söderlund (m): Ordförande! Jag delar mycket av det synsättet. Det var därför som jag pekade på Nackamodellen som en framkomlig väg att tydliggöra det politiska ansvaret och utföraransvaret. Det är ju inte det Erik Nilsson föreslår. Du föreslår mer makt åt osynliga tjänstemän. Det är det som är problemet med Erik Nilssons förslag.

Jag tror att det är sunt att man som medborgare i staden går till borgarrådet för att ställa frågor och för att få en diskussion kring ens barns utbildning. Jag tror inte alls att det är bra att man låter borgarråden bli någon sorts staffagefigurer och att den riktiga makten finns någon annanstans i andra rum som man inte kan nå som medborgare. Det vore också en ganska frustrerande tillvaro som förtroendeman eller -kvinna.

Det handlar inte alls om detaljfrågor. Jag tycker som Erik Nilsson att man borde vara mycket mer tydlig om vad som är våra uppgifter i till exempel utbildningsnämnden. Man borde lämna över mycket mer ansvar till skolledare och människor ute på skolorna. Det håller jag helt med om. Men ditt förslag handlar ju inte om det.

Anförande nr 105

Ingemar Stark (v): Ordförande, fullmäktige! Det här ärendet handlar ju om att klargöra ansvarsfördelningen mellan utbildningsnämnden, stadsdelsnämnderna och KS/KF. Med den organisation som vi har där stadsdelsnämnderna är ansvariga för den kommunala förskolan och grundskolan och utbildningsnämnden är ansvarig för gymnasieskolan, vuxenutbildningen, SFI, fristående förskolor och skolor är det viktigt att ansvar och beslutsgångar blir tydliga.

Det menar vi att det blir med det här ärendet. Ansvarsfördelningen mellan stadsdelsnämnderna och utbildningsnämnden måste renodlas. Det är en bra organisation. Jag tycker att det är bra med stadsdelsnämner. Jag tror att förskola och grundskola ska ligga nära medborgarna. Och jag tror att det är bra att det finns en stadsdelsnämnd med politiker och speciella barn- och ungdomschefer som har ansvaret för grundskola och förskola. Där kan föräldrarna lätt nå dem som är ansvariga.

Den organisationen ska vi ha kvar. Men det måste vara tydligt var ansvaret ligger för de olika verksamheterna.

Den stadsövergripande nivån, det är alltså kommunstyrelsen och kommunfullmäktige, ska ha ansvaret för uppföljningar och utvärderingar som beslutats i skollag och nationella förordningar. Dessutom ska kommunstyrelsen ha ansvar för den stadsövergripande pedagogiska utvecklingen.

När det gäller den sista punkten för utbildningsnämndens ansvarsområden, yttranden av tillståndsansökningar för fristående grundskolor, är det i dag – och det kommer det också fortsättningsvis att vara – utbildningsnämnden som yttrar sig efter att ha inhämtat synpunkter från stadsdelsnämnderna.

Utbildningsnämnderna ansvarar ju inte för grundskolorna och har inte heller den lokala kännedomen om vilka följder som nyetableringar av friskolor får. Därför

menar vi i Vänsterpartiet att kommunstyrelsen ska ha det ansvaret och yttrar sig till Skolverket. Kommunstyrelsens uppgift blir då att göra en avvägning av vilka effekter nyetableringarna får i den aktuella stadsdelen och för hela staden som upptagningsområde.

Jag sade att verkligheten ser annorlunda ut sedan vi genomförde stadsdelsreformen. Segregationen har ökat. Det beror på en mängd olika saker som naturligtvis måste diskuteras. Bland annat har utförsäljningen av lägenheter haft betydelse. Betygsintagningen till gymnasieskolan har haft betydelse. Att man kan välja skola har ju också betydelse. Det blir ett tapp av elever från stadsdelarna in mot staden till kommunala skolor och friskolor. Man måste ju se klart att det har ökat segregationen. Det är inte enkelt vad man ska göra åt det. Det har blivit skillnad sedan stadsdelsnämnderna infördes. Det var det jag sade. Bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 106

Borgarrådet B j ö r k l u n d (fp): När man lyssnar på Inger Stark verkar det som om de flesta problem i Stockholm kan förklaras med betygsintagningen till gymnasiet och möjligen också att föräldrar får valfrihet att bestämma vilken skola deras barn ska gå i.

Problemet är ju, Inger Stark, att du säger att de stadsdelsnämnder som är inrättade är lösningen på många problem. Under den tid vi har haft stadsdelsnämnder har ju dessa problem bara ökat och ökat. Nu säger ni att ytterligare ett ärende där vi finlirar med gränserna med befogenheter mellan nämnder är lösningen.

Jag slår vad om att segregationen inte alls minskar på grund av det ärende som ligger på bordet i dag. Om man nu är för denna gigantiska organisation med 18 stadsdelsnämnder bör man väl ändå kunna förklara vad som har blivit bättre för skolorna under de här tio åren med stadsdelsnämnder. Nämn en enda sak av väsentlig betydelse ute i skolan som har blivit bättre efter det att stadsdelsnämnderna infördes.

Anförande nr 107

I n g e r S t a r k (v): Jag ser inte så svartvitt på det som du försöker påstå, Jan Björklund. Jag tror inte heller att betygsintagningen är det enda skälet. Det kanske inte ens är huvudskälet, men det är en del av problemet. Det ser jag tydligt och klart.

Jag kan se saker tydligt i Farsta där stadsdelsnämnden har varit bra för skolan. Vi kan till exempel fördela pengarna på ett annat sätt. Vi lägger högre skolpeng till en del av våra skolor, Magelungsskolan till exempel, som har problem med att de tappar elever. För de elever som går där är det oerhört viktigt att den kan vara kvar. Jag ser som en stor fördel att det ligger på stadsdelsnämnden så att vi känner till våra skolor. En stor central utbildningsnämnd skulle inte se hur det ser ut i Magelungsskolan. Det är ganska självklart.

Anförande nr 108

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): I Miljöpartiet tycker vi att det är viktigt med skolorna i stadsdelsnämnderna. Det är inte bara för stadsdelsnämndsreformen

som sådan, utan det är viktigt för skolorna också. Vi tycker att det är viktigt med närhet. Många människor är engagerade i vad som händer de egna barnen och vad som händer i skolorna.

Skola och skolproblematik är inte något lätt. Det är inte lätt oavsett hur man organiserar det. Men vi tror inte på ökad centralisering när det gäller skolorna. Vi tror inte på förstatligande när det gäller skolorna. Det är självklart för ett kunskapssamhälle att skolan ligger mitt i byn. Det sista är ett Folkparticitat från 1997, tror jag. Man måste ju ta ställning till att vilja ha en decentraliserad organisation med stadsdelsnämnder. Det är det det här ärendet bygger på. Det handlar om en av facknämndernas förhållande till stadsdelsnämnderna och till kommunstyrelsen och hur vi vill förändra det för framtiden.

Det finns naturligtvis mer att göra när det gäller den centrala organisationen så att man kan få väl fungerande uppföljningssystem och kontrollsystem så att man ser att man når det mål och resultat som man vill ha när det gäller skolan. Det gäller också på övriga områden.

På nästa fullmäktige kommer vi att få ett liknande ärende när det gäller socialtjänstnämnden. Det är viktigt för alla facknämnder att förhålla sig till en decentraliserad organisation. Det är viktigt, som Erik Nilsson säger, att facknämnderna inte är en överordnad organisation mot stadsdelsnämnderna.

För oss inom majoriteten är det här självklara saker att gå vidare med och utveckla den decentraliserade organisationen. Det har man gjort i många stora städer, inte bara i Sverige utan i Europa. När en stad är så stor som Stockholm finns det all anledning att fundera på att avståndet mellan medborgare och politiker blir så stort att man bör förändra organisationen, decentralisera organisationen och göra det betydligt närmare mellan politiker och närmare. Den delen i stadsdelsnämndsorganisationen har vi ju lyckats mycket bra med. Det engagemanget ska vi ta till vara och utveckla. Det här är ett litet ärende i att utveckla den totala decentraliserade organisationen i Stockholms stad.

Anförande nr 109

E w a S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Vi avslår också förslaget till beslut. Vi tycker inte om den maktkoncentration som man nu ska lägga på tjänstemän på SLK och på kommunstyrelsen. Vi tycker att det fortfarande finns bra möjligheter för utbildningsnämnden att få uppdrag.

Att enskilda facknämnder i dag tar sig friheter och sätter sig över till exempel stadsdelsnämnder är inte okej. Det finns inget som säger att man därför inte kan ge centrala nämnder tydliga uppdrag fortsättningsvis och för utbildningsnämnden att stadsövergripande ansvara för samordningen när det gäller skolan.

Det är litet förmätet att tro att allt som händer i skolan har anknytning till stadsdelsnämndsreformen. Det får man nog se i ett lite vidare perspektiv. Mål- och resultatstyrningen fungerar däremot inte, och det måste vi ta tag i i särskild ordning. För den skull kan skolornas organisationer finnas kvar ute i stadsdelsnämnderna.

Om man ser ett problem är ofta inte det bästa att bara lyfta undan och inte göra något åt det. I stället ska vi ju se i stadsdelsnämnderna hur vi kan stärka skolans roll och stärka skolledning och lärare på de enskilda skolorna. Man ska ha stor frihet att utforma sin verksamhet. Det är det viktiga.

Vi ser inga problem i att utbildningsnämnden även fortsättningsvis ska kunna ha det samordnande ansvaret och ansvar för uppföljning och sammanställning av statistik.

Bifall till Kristdemokraternas reservation.

Anförande nr 110

Borgarrådet N i l s s o n (s): Jag är ju anhängare av ett målrelaterat betygssystem som fokuserar på mer djupgående analyskunskaper. Jag ska därför försöka mig på en betygsättning av borgarrådet Björklunds inlägg när det gäller SDN:s vara eller inte vara.

Han har för det första fel i faktafrågan. Han säger att resultaten sjunker i Stockholms skolor. Det är G-nivå i betyget. Det handlar om att ha koll på de grundläggande faktakunskaperna. Det har inte Jan Björklund. Resultaten stiger. De stiger alltför dåligt och försiktig, men de stiger. Så tyvärr, Jan, du kan inte få godkänt.

Allvarligare är ditt förvirrade inlägg där du försöker hänföra resultatutvecklingen i skolan till stadsdelsnämndsreformen. Där saknas något väldigt grundläggande, nämligen kausalitet. Det handlar om att du i bevisföringen måste ha någon form av orsakssamband, Jan Björklund. Det handlar om grundläggande förmåga till analys. Det måste man ha om man ska få betyget MVG, mycket väl godkänd, i skolan. Då måste man förstå orsakssamband och kunna göra en analys.

Ditt inlägg misslyckades på de här punkterna. Betyget blir tyvärr IG.

Stadsdelsnämnderna är bra för skolan i viktiga avseenden. Det viktigaste är att man kan göra en anpassning av resurser, personalfortbildning och lokaler utifrån lokala förhållanden. Man kan hitta samverkan mellan skolan och andra verksamheter som vi har ansvar för i staden, till exempel socialtjänsten. Jag var nyligen i Tensta och såg hur man där jobbar med föräldrautbildning. Jag kan garantera att det samarbetet och den samverkan inte hade kommit till stånd om inte stadsdelsnämnderna hade haft ansvaret.

När det gäller frågor om lokaler vet vi, och utvärderingarna visar, att vi har kunnat använda resurserna bättre eftersom stadsdelsnämnderna har ett helhetsansvar och därför kan samverka över sektorsgränserna.

Det är politiker som, när de fattar beslut, vet vad det hela handlar om eftersom de har varit på de skolor det gäller.

Till Mikael Söderlund vill jag därför säga: Du tror att stuprörsmodellen med ett borgarråd som ordförande för en nämnd med 13,5 miljarder i omsättning ger ett tydligt politiskt ansvar där du har makten. Var ligger makten i den organisationen? Om olyckan är framme och Mikael Söderlund blir skolborgarråd och som ansvarig

för de här frågorna ska försöka styra utan system och utan uppföljning genom sitt ordförandeskap i utbildningsnämnden – verksamheter för 13,5 miljarder med 20 000 anställda – kan vi känna oss trygga i att makten i varje fall inte kommer att ligga hos Mikael Söderlund. Hans motstånd mot alla typer av styrsystem gör att han kommer att bli totalt maktlös.

Om man ska tro opinionsmätningarna och det blir ett maktskifte här i Stockholm får jag hålla med er: Gör inte om organisationen, gör inte om styrsystemen. Fortsätt att tro att du kan styra på det sättet, Mikael Söderlund.

Anförande nr 111

Borgarrådet B j ö r k l u n d (fp): Herr ordförande! Förutom det rent personligt mästrande budskapet som Erik Nilsson framförde till mig var det två saker med substans i repliken.

Den ena var att lokalerna är så mycket bättre att samordna med stadsdelsnämnder. Den andra var att betygen stiger i Stockholm.

Jag kan konstatera att det inte har lagts ned en enda grundskola trots att det finns betydande utrymme för det i Stockholm sedan 1997; möjligen har någon lagts ned. Åren dessförinnan lades det ned ett tiotal. Stadsdelsnämnder orkar ofta inte fatta nödvändiga lokalrationaliseringsbeslut eftersom det lokala trycket blir så starkt. Man kan tycka att det är bra eller dåligt att det är så, men man kan inte säga att lokalrationaliseringen har varit speciellt effektiv med stadsdelsnämnderna om man jämför med tiden före.

Erik Nilsson säger att betygen stiger. Något marginellt är det sant. Men kunskapsresultaten sjunker. I Sverige och Stockholm har vi en betydande betygsinflation. Du låter precis som skolministrarna på riksplanet när de säger: Kolla hur betygen stiger. Våra ungar lär sig mer.

När man går in och kollar vad de kan kan de mindre och mindre. Vi har en betygsinflation. Den motsvarar inte vad eleverna lär sig.

Anförande nr 112

Borgarrådet N i l s s o n (s): Det första är inte sant. Det läggs ned ett antal grundskolor. Segregationsspiralen har bland annat med det att göra.

På många ställen i staden samverkar man mellan förskola och grundskola. Det är ett bra sätt att hantera de förändringar vi har i befolkningssammansättningen framöver. Vi har mycket förskola just nu. De kommer att bli grundskola om ett antal år.

Vi ser samverkan över sektorsgränser där ibland socialtjänsten och till och med äldreomsorgen emellanåt samverkar och delar på lokaler på ett sätt som man inte skulle ha gjort annars. Forskarna säger att stadsdelsnämndernas demokratiska effekter kan diskuteras, men när det gäller resursanvändning har det varit ett framgångsrikt sätt att organisera arbetet.

Det jag menar med din brist på orsakssamband är att man ju måste gå till kvalitetsredovisningarna, till skolinspektörerna och titta på statistiken för att se var vi har problem med kunskapsutvecklingen. Vilka är grunderna för de problemen? Det handlar om segregationen. Det handlar om vår bristande förmåga att möta elever som har svenska som andra språk. Låt oss diskutera det och inte försöka med något slags bevisföring om att det handlar om SDN-reformen.

Anförande nr 113

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande! Socialdemokraterna kan väl bestämma sig. Nu har ni använt hela hösten till att tala om det förskräckliga tonläget i salen, att det är en så oerhört aggressiv opposition, att man inte pratar sakfrågor och så vidare. Sedan går Erik Nilsson upp och recenserar. Det är så tröttsamt. Kan vi inte föra en lite mer saklig debatt?

Jag har inte sagt att jag tycker att vi ska ha en gigantisk utbildningsförvaltning som jobbar så som under Erik Nilssons tid. Jag känner en viss frustration. Jag tycker till och med att jag har varit ganska öppen. Jag tycker att Erik Nilsson gör en alldeles riktig problembeskrivning. Jag delar inte uppfattningen att 19 förvaltningar löser detta bättre. Det tror inte jag.

Det handlar ju om hur man ska tydliggöra ansvarsfördelningar och hur man ska se på politikernas roller. Det är ju du också inne på. Jag säger igen: Jag tycker inte att det är en bra lösning att ge all makt till stadsledningskontoret och att stadsdirektören har all makt. Så är det i de flesta svenska kommuner. Det är ju det du föreslår. Det kommer att bli resultatet. Så har vi inte haft det i Stockholm.

Jag delar din uppfattning att det inte går att jobba på med samma ansvarsfördelning med en utbildningsförvaltning efter den modell vi har föreslagit. Den måste ha en helt annan roll. Därför tittar jag mig om efter goda föredömen. Jag behöver inte resa särskilt långt. Jag behöver bara åka till Nacka för att se att man löser det på ett bra sätt. Där försöker man tydliggöra rollerna. Det är vad du har försökt göra i ditt ärende. Det är en lösning. Jag tycker inte att det är någon bra lösning. Jag tror att det finns andra exempel på hur man kan tydliggöra de här rollerna. Det är ingen tvekan om att de behöver tydliggöras.

Jag delar inte uppfattningen att anonyma tjänstemän ska få makten i staden. Det tror jag är fel väg.

Anförande nr 114

Borgarrådet N i l s s o n (s): Jag beklagar om jag trampade över och var elak mot Jan Björklund. Det var inte mitt syfte. Syftet var att påvisa brister i hans argumentation.

Nej, Mikael, det är inte de anonyma tjänstemännen i stadsledningskontoret som behöver mer makt. Det är den här församlingen. Min frustration handlar om att vi i den här salen så sällan diskuterar de stora kvalitetsfrågorna i skolan och skaffar oss de instrument som vi behöver för att få en positiv utveckling. Det är bakgrunden till det här ärendet och till det kvalitetssystem som vi antog tidigare.

Vi ska inte diskutera gardinerna i Hässelby villastads skola. Vi ska diskutera vilka grundläggande kvalitetsproblem vi har i vår stad. Hur ska vi organisera fortbildning? Hur ska vi organisera uppföljning och utvärdering för framtiden så att vi kan nå skolans mål?

Jag ser inte heller att borgarråden blir maktlösa i relation till stadsledningskontorets tjänstemän. Det ska vara borgarrådets allra viktigaste uppgift att förbereda fullmäktiges centrala styrning och utvärdering.

Anförande nr 115

Borgarrådet Sö d e r l u n d (m): Vad gäller vad politiker ska göra eller inte göra tror jag som sagt att Nackamodellen är väldigt bra. Man tydliggör att professionen ska sköta skolorna. Vi ska fastställa målen och budgeten och sedan uppfölja hur skolorna uppfyller dem. Det tycker jag är väldigt tydliga distinktioner, och där har jag inte alltid känt att Socialdemokraterna har den distinktionen. Till slut hamnar man tillbaka till att man är ganska förtjust i att vara med och anställa skolpersonal och allt vad man gör i utbildningsnämnden.

Det är det ena.

Det andra är att när omgivningen förstår att makten sitter i något annat rum än i borgarrådets rum och det blir väldigt tydligt att det är ett antal tjänstemän som har den formella makten, tror jag att vi är på det sluttande planet. Jag tror att det är en felaktig utveckling, och därför biträder vi inte förslaget.

*§ 29 Förslag till köavgift, förmedlingsavgift och evakueringsavgift fr.o.m. 1 januari 2006 inom Stockholms Stads Bostadsförmedling AB
Hemställan från Stockholms Stads Bostadsförmedling AB (utl. 2005:208)*

Anförande nr 116

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag tänker inte hålla något långt anförande om detta. Det är som sagt ett enigt ärende. Det är ändå värt att nämna att det naturligtvis är väldigt glädjande att vi kan konstatera att Stockholms bostadsmarknad nu faktiskt börjar fungera bättre. Vi har en situation där vi förmedlar mycket fler lägenheter, fler väljer att ställa sig i kö, och trots det får vi kortare kötider. Vi har en positiv trend, som gör att vi kan sänka avgiften. Ännu bättre: Vi kan sänka den i full enighet.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 117

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Ordförande, fullmäktige! Jag kan inte hålla helt med om beskrivningen av hur Stockholms bostadsmarknad fungerar, men jag kan enas med honom om att det är glädjande att fullmäktige nu kan besluta om en avgiftssänkning. När vi från kristdemokratiskt håll föreslog detta första gången, och jag vill minnas att det var i budgetdebatt för ett och ett halvt år sedan, valde hela fullmäktige att ställa sig bakom det särskilda uttalande som vi då gjorde. Det tyckte vi väldigt generöst av de andra partierna. Det var väl det som satte i gång diskussionen i bostadsförmedlingen och som har lett fram till dagens beslut.

Bostadsförmedling ska ju bedrivas efter en självkostnadsprincip. Därför är avgiftssänkningen fullt rimlig. Den kunde ha kommit till stånd minst något år tidigare, men gjorde inte det. Nu är vi där, och vi är väldigt glada för att avgiftssänkningen blir av.

Vi kommer att återkomma med andra förslag som berör bostadsförmedlingens avgifter. Det gäller både det som har utretts av medierna, nämligen en särskild köordning för barnfamiljer, och möjligheten att inrätta en särskild ungdomsrabatt. Det tänker vi fortsätta att driva i olika forum.

Jag vill ändå yrka bifall till kommunstyrelsens förslag i dag.

Anförande nr 118

Borgarrådet M o g e r t (s): Jag ville bara klargöra att det här inte kommer sig av ett gemensamt särskilt uttalande utan av principen att förmedlingen på sikt ska vara neutral i sitt avgiftsuttag, det vill säga att det ska gå plus minus noll över tiden. Därför har vi den situationen att vi sänker avgiften för att hindra att vi går med vinst helt enkelt.

Anförande nr 119

Göran Holmström (kd): Hade det varit den bärande principen skulle avgiftssänkningen ha kunnat komma till stånd betydligt tidigare. Bostadsförmedlingen har lämnat rejält stora överskott flera år i rad. När vi föreslog avgiftssänkning första gången och fullmäktige ställde sig bakom det i budgetdebatten var det redan andra året då förmedlingen lämnade ett rejält överskott. Jag vill nog hålla fast vid det jag hävdade i inlägget, att det naturligtvis är bra att det kommer till stånd men att det kunde ha kommit de köarna till del betydligt tidigare.

Anförande nr 120

Tord Bergstedt (m): Ordförande, fullmäktige! Jag begärde ordet för att klargöra Moderaternas ståndpunkt när det gäller köavgiften. Det är en styrka för bostadsförmedlingen att man har en enhetlig köavgift och att det finns ett avsteg, det är förtur, men i övrigt går alla lägenheter till denna gemensamma kö. Det är min förhoppning att varje tanke på avsteg i så fall ska tas upp på grupplearnivå. Det är inte en fråga för styrelsen eller borgarrådet, utan det är en fråga mellan berörda gruppledare.

I övrigt har den här ändringen skett i stor endräkt, och därför har jag ingenting mer att tillägga.

Anförande nr 121

Ulf Friedebäck (fp): Jag yrkar bifall till förslaget. Anledningen till att jag begärde ordet är Roger Mogerts inlägg här när han föredrog sitt ärende. Han sade nämligen att Stockholms bostadsmarknad fungerar. Så uppfattade jag det. Jag tror att det där ska du nog fråga de 140 000 som står i kön – kanske 141 000 i dag, det ökar fort i dag. Fråga dem om de tycker att bostadsmarknaden fungerar. Det är visserligen sant, och det framgår av ärendet, att det förmedlas fler och fler lägenheter, och det är jättebra. Det är inget att säga om det.

Problemet är att det är de nya lägenheterna i nyproduktion i Hammarby Sjöstad och Liljeholmen där man i princip utan kötid kan få en nyproducerad lägenhet. Det är bra för dem som har råd. Tyvärr har de flesta av dessa 140 000 inte råd. Det är naturligtvis ett problem. Jag vet också att det kan bli effekter om folk byter upp sig så att säga, från en till en annan och lämnar någon annan till bostadsförmedlingen, och det är jättebra.

Själva ärendet handlar egentligen om administrativa åtgärder. Vi välkomnar den här sänkningen av avgiften. Den är motiverad och helt okej. Bostadsförmedlingen ska vara i möjligaste mån självfinansierad, och med 140 000 i kön blir det mycket intäkter, och det är bra.

Jag yrkar bifall till förslaget.

Anförande nr 122

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Du missade ett litet ord i min beskrivning av bostadsmarkanden, som är ganska centralt. Jag sade: Bostadsmarknaden i Stockholm fungerar bättre. Det är en viss skillnad.

Naturligtvis finns det fortfarande problem på Stockholms bostadsmarknad, det är vi helt överens om. Det är precis som du säger, att det är de som inte har de ekonomiska resurserna som har problem. Däremot med tanke på de 8 000 lägenheter som Bostadsförmedlingen förmedlar per år – vi brukar vara lite oense om siffror gällande nyproduktion i statistiken – i förhållande till vad vi respektive ni säger om nyproducerat ser man ganska lätt att det inte bara är nyproducerade lägenheter som förmedlas.

Anförande nr 123

U l f F r i d e b ä c k (fp): Okej, Roger Mogert, det är möjligt att jag missade det ordet, men det gör inte saken bättre för de 140 000 som står i kön. Det fungerar inte. Du säger själv precis samma sak och drar samma slutsats som jag, att när de nya lägenheterna förmedlas blir effekten sannolikt den att man lämnar någon annan lägenhet som någon annan kan få. Det är positivt. I den frågan är vi helt överens.

Jag tycker inte att bostadsmarknaden fungerar bra. Bättre – det beror på vad man jämför med.

§ 32 Godkännande av avtal med Stockholms stads Parkerings AB om infartsparkeringar inom Stockholmsförsöket.

Villkorat av kommunfullmäktiges godkännande senast den 31 december 2005 (utl. 2005:211)

Anförande nr 124

Borgarrådet Rönngrens (s): Ordförande, fullmäktige! Det här är ett ärende som handlar om att vi ska godkänna avtalet mellan Stockholms stads Parkerings AB och staden angående infartsparkeringarna. Det är ett beslut som har tagits 2003 i fullmäktige om en plan för genomförande av hela miljöavgiftsförsöket. I det beslutet ingick att jobba vidare med infartsparkeringarna.

Infartsparkeringarna är en bärande del av miljöavgiftsförsöket. Förutom infartsparkeringen och avgiftsförsöket i sig självt handlar det också om den utbyggda kollektivtrafiken.

I dagens ärende står det att vi kommer att tillskapa 1 155 platser plus 50 till. Det pågår arbete för fullt just nu med att färdigställa infartsparkeringarna så att de är färdiga till dess försöket går i gång den 3 januari.

Det vi också gör i dag är att ge stadsdirektören fortsatt uppdrag att förhandla, teckna kompletterande avtal men också besluta själv om tillägg och eventuella förändringar om krävs utifrån förändringar i vardagen och verkligheten omkring infartsparkeringar och bygget av dem. Det handlar också om att ställa i ordning ytterligare en parkering som har tillkommit och som ligger vid Nynäsvägen.

Med det yrkar jag bifall till förslaget i kommunstyrelsen.

Anförande nr 125

Ewa Samuelsson (kd): Ordförande, fullmäktige! Det är fantastiskt att höra hur man har lyckats nu att införa mantrat miljöavgifter, fastän det är trängselskatter som vi ska ta ställning till. Det försöker man nu komma ifrån, och så använder man andra begrepp.

Att vi behöver infartsparkeringar tror jag alla är överens om, och det är bra att det kommer fler infartsparkeringar. Det jag och vi från Kristdemokraternas sida vill jag anföra i det här ärendet är att vi inte tycker att infartsparkeringen vid Nynäsvägen ska godkännas. Turerna kring Nynäsvägen har varit många, och många ute i bostadsområdet var glada när Södra länken byggdes och man hade förningar om att också Nynäsvägen mellan Sofielundsplan och Sockenvägen skulle grävas ned för att få bort det buller som man lever med dagligen, långt över de normer som gäller.

I stället har det nu blivit än värre. Det är med trafik i det här området, särskilt nu när man vill lägga infartsparkeringen där Nynäsvägen går över Sockenvägen och bullret kastas över hyreshusen och villaområdet i närheten. Jag tror att Mirja Särkiniemi kan intyga det som man tog upp på ett höstmöte där vi båda deltog. De boende runtomkring området lyfte fram situationen vid Nynäsvägen.

Jag tror inte att de boende tycker att ett miljöavgiftsförsök stärker deras önskan om en infartsparkering blir förlagd just vid Nynäsvägen där de lider av buller dagligdags redan nu. Just den delen i ärendet vill vi avstyrka. I övrigt ansluter vi oss till det förslag som ligger.

Anförande nr 126

Borgarrådet Rönngren (s): Ordförande, fullmäktige! Jag vill poängtera att just det här med bullret och den problematiken har vi diskuterat ett antal gånger i fullmäktige. Under våren är det planerat att åtgärderna äntligen ska komma till stånd och att vi får bullerdämpning vid Nynäsvägen.

Jag tycker också att det är viktigt att följa upp de löften och avtal som funnits omkring dem som skulle ansvara för de här vägarna framöver, nu när Södra länken är iordningsställd och färdig. Det är viktigt att följa upp de diskussioner som fördes innan om att föra över ansvaret för bland annat dessa vägar till Vägverket. Men bullerdämpningsåtgärder måste till, för det är en ohållbar situation runtomkring det området.

Jag tycker det är viktigt att vi hittar möjligheter för att bygga fler infartsparkeringar i lägen där det gynnar omstigning från bil till kollektivtrafik.

Anförande nr 127

Ewa Samuelsson (kd): Jag tror inte att det är ett svar från borgarrådet som direkt vinner uppskattning när det gäller den trafiksituation som är just vid Nynäsvägen-Sockenvägen, särskilt nu när det ska komma en massa bilar som parkerar och kör därifrån. Det minskar inte direkt trafiken i området. I stället borde man ta ett helhetsgrepp om hela den korsningen och fundera över hur den ska se ut framöver i stället för att nu bygga upp infartsparkeringar. Vi permanentar i stället den trafiksituation som vi har med buller i området.

Anförande nr 128

Berthold Gustavsson (m): Ordförande, fullmäktige! Detta är ännu en sak som visar på med vilken hast och med vilket slarv som hela biltullsexperimentet har tillkommit och är på väg att genomföras. Det kommer att kosta minst 3,8 miljarder. Man hinner inte planera och genomföra nödvändiga utbyggnader av vare sig parkeringsplatser eller kollektivtrafik så att det fungerar. Det är djupt tragiskt att stockholmarna ska drabbas av de tre grundläggande delarna av det här biltullsexperimentet: Att infartsparkeringarna inte kommer att fungera, att det kommer att bli en mängd trassel med biltullarna, som det är oklart vem som ska betala stulna skyltar och allt sådant, att kollektivtrafiken är urusel. Man borde ha lagt pengarna på kollektivtrafiken eller på förbifarter i stället.

Jag har en del konkreta frågor. Egentligen skulle jag vilja fråga borgarråden mot varandra här till exempel beträffande Armborsten i Älvsjö, 230 platser. Vilket borgarråd ska räkna hem de här platserna? Ska de räknas in i biltullsexperimentet, eller ska de räknas in i stadsbyggnadsborgarrådets byggnadsplaner? Det står redovisat i ärendet att längst till och med mars kommer man att kunna använda sig av

de här platserna. Längst till och med mars – det kan bli ganska kort, kanske bara januari och februari. Då är frågan om man verkligen ska kunna räkna in de här 230 platserna dessa sex—sju månader när man kanske bara får använda i två eller tre månader.

Det är en fråga som jag gärna skulle vilja ha ett svar på.

Det andra är att infartsparkeringarna skulle vara färdiga enligt avtalet till den 1 november. Vad händer nu när det inte är så? Enligt Svenska Dagbladet i dag är det bara två som är helt färdiga. Hur blir man ekonomiskt kompenserad för det, och hur kommer det bilisterna och övriga resenärer till godo att de inte är färdiga? Av allt att döma är det stor risk att de inte ens är färdiga den 3 januari när vi drar i gång biltullsexperimentet.

Det är ett par frågor som jag kan börja med.

Hur räknar man totalt sett med parkeringsplatserna? Hur mycket är det som räknas bort med anledning av att de inte är färdiga och att de kommer att bebyggas under tiden? En tredje och sista fråga: Hur går det med de parkeringsplatser som ni avsåg skulle tillkomma utanför Stockholms stad?

Därmed yrkar jag bifall till Moderaternas särskilda uttalande i kommunstyrelsen.

Anförande nr 129

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Det är väl ingen hemlighet att vi har olika uppfattningar om miljöavgiftsförsöket, eller trängselskatteförsöket, i Stockholm. Det har Berthold gett uttryck för i varenda debatt under ett par års tid.

Jag delar inte beskrivningen och bedömningen av att det inte går och inte hinns med. Kollektivtrafiksatsningen gick i gång redan i oktober med 200 nya bussar, 14 nya linjer. Det går alldeles utmärkt. När det sedan gäller infartsparkeringarna är löftet att de ska vara öppnade så att man kan parkera där den dag som försöket går i gång, det vill säga den 3 januari. Sedan har det varit många olyckskorpar som har sagt att detta är omöjligt, att det inte går och att de inte tror att någon skulle bli färdig. Redan där är det motbevisat. Det jobbas på, och de ska stå färdiga i tid.

Det är viktigt att säga att detta är ett försök. Allting är inte löst i och med det. Det finns många frågor som vi kommer att få debattera i den här salen och i samhället i stort.

Anförande nr 130

B e r t h o l d G u s t a v s s o n (m): Ordförande, fullmäktige! Jag ska hålla mig väldigt kort. Det var ett par frågor som jag ställde men som jag inte fick något svar på. Vilket borgarråd ska räkna hem de här 230 platserna i Älvsjö i kvarteret Armborsten? Det gäller 230 platser av 755. Det är ganska väsentligt i det hela. Ska ni bygga dem redan i januari, februari, mars kan ni inte räkna in dem i de här 755 platserna. Det är det ena.

Det andra var att borgarrådet sade att de skulle vara klara till den 3 januari. Enligt avtal skulle de vara färdiga den 1 november. De är tydligen fortfarande inte klara. Hur blir kompensationen för att de inte är klara? Enligt prognosen, som tjänstemännen uttalat sig om, kommer de inte att vara helt färdiga i alla fall till den 3 januari heller.

Anförande nr 131

P e r B o l u n d (mp): Som vanligt svartmålar Berthold Gustavsson trängselavgifterna å det grövsta. Men vi ska inte debattera själva försöket, utan vi ska debattera parkeringen. Låt oss hålla oss till den frågan. Då blir man lite överraskad att Berthold sågar även den politik som ni själva i Moderaterna faktiskt har stått bakom länge när det gäller att införa infartsparkeringar. Då får man tycka att det vore lite klädsamt att vara en smula positiv till att vi genomför den politik som ni har jobbat för i decennier för att kraftigt öka antalet infartsparkeringar. Men det är samma gnäll som alltid hör kring trängselavgiftsförsöket. Nu har vi fått försäkringar om att man kommer att klara infartsparkeringarna. Kan vi få höra lite positivare toner?

Anförande nr 132

B e r t h o l d G u s t a v s s o n (m): Varför inte vara ärlig och säga att de inte är färdiga den 1 november som de skulle vara enligt avtalet? Om man har ett avtal som inte följs borde det finnas någon klausul som säger att man får kompensation för att avtalet inte följs.

Det andra som jag inte får svar på är hur ni räknar de 230 platserna i kvarteret Armborsten i Älvsjö in i sex sju månaders intervall när de kanske bara kommer att användas en eller två, eller möjligen tre, månader.

Beträffande kollektivtrafiken är det bara att gå ut och se hur den fungerar och inte fungerar. Många av de nya bussarna fungerar inte. De används inte i någon större utsträckning. De är inte dragna på rätt linjer tydligen. De bussar som går är överfulla. Många har dessutom av så dålig standard att det är en skam att sätta ut dem i trafiken. De torde bli tagna på museer utan vidare åtgärder, och där borde de höra hemma.

Anförande nr 133

I n g e - B r i t t L u n d i n (fp): Ordförande, fullmäktige! Vi har inte heller reserverat oss i det här ärendet eftersom vi är ense med majoriteten om att vi behöver en utbyggnad av infartsparkeringar. Men precis som jag framhöll i min enkla fråga tidigare i eftermiddag är jag orolig för att vi kan få totalkaos den 3 januari om inte parkeringsplatserna är färdigbyggda. Om det blir snö och kallt – det kan det bli i Sverige då och då – riskerar byggena att bli försenade.

Precis som allt annat i det här enormt dyra biltullsexperimentet om 3,8 miljarder på sju månader har det här och alla andra beslut i biltullsfrågan hafsats fram. Så skulle jag vilja kalla det. Det finns ingen beredskap om någonting skulle hända, utan vi ska leva på hoppet. Det förstod jag tidigare av vad borgarrådet Rönngren sade tidigare.

Han vill uppenbarligen inte ha en vit jul, utan han vill ha en regnig, varm och mörk jul.

Jag vill understryka vikten av att inte Stockholms Parkerings AB drabbas av kostnader i det här enorma riskprojektet. Visserligen finns det en punkt i avtalet där det står att Stockholms Parkering ska ersättas för samtliga merkostnader och inkomstbortfallet i fråga om SL-kortsparkering. Men fan tro't. Som sagt hade det varit betydligt bättre att använda pengarna till den västliga och östliga förbifarten. Då hade framkomligheten i innerstaden kunnat räddas på ett annat sätt.

Sedan hade vi kunnat diskutera biltullar och kalla det vid sitt rätta namn. Här är det ungefär som att först servera kaffet och sedan ställa fram koppen. Det blir lite konstigt.

Jag yrkar bifall till majoritetens förslag trots allt. Jag vill dock framhålla det alldeles excellenta särskilda uttalande som vi har skrivit.

Anförande nr 134

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Först gällande vädret hoppas jag och alla barn och andra som tycker om att hoppa i snön får en vit jul.

Oberoende av väder och vind ska infartsparkeringarna stå färdiga den 3 januari. Det jobbas för fullt just nu. Alla kunde läsa artikeln om entreprenörer. De färdigställer för fullt ytor som det ska parkeras på. Det här är ett försök. Det finns många frågor som hänger samman med detta. Det här är bara en del av avtalet för att formellt klara av ansvarsfrågan mellan miljöavgiftskansliet och Stockholms Parkerings AB.

Varenda kostnad som uppstår med anledning av detta står staten för i de tidigare överenskommelserna om försöket med trängselskatt som vi ska genomföra den 3 januari.

Anförande nr 135

I n g e - B r i t t L u n d i n (fp): De ska stå färdiga den 3 januari, säger du. Visserligen vet vi att det finns sossar som tror att de ska bestämma allt, men det där med vädret och kommunikationen lodrätt tror jag inte att ni rår över. Det må väl bli vad det blir. Jag skulle önska att du inte alltför mycket levde på hoppet, vilket det verkar som att du gör.

Anförande nr 136

Å s a R o m s o n (mp): Det är trevligt att Inge-Britt Lundin i alla fall inleder med att säga att ni stöder förslaget om fler infartsparkeringar, att det är Folkpartiets politik. Men jag blir lite orolig när du slutar ditt anförande med att säga att ni hellre hade sett – jag vet inte om det står för hela fullmäktigegruppen – att den satsning som staten gör för Stockholms kollektivtrafik i den här delen, det vill säga fler infartsparkeringar i hela regionen, hade gått till förbifart Stockholm. Vad skulle det bli – 60 centimeter förbifart Stockholm? Är det verkligen en prioritering? Du säger att vi vill diskutera biltullar efter det att man har byggt förbifarten. Är det efter 15—

20 år? Är det så att Folkpartiet inte vill ta en diskussion om de ekonomiska styrmedlen innan 2030?

Anförande nr 137

I n g e - B r i t t L u n d i n (fp): Jag vill svara dig med att läsa sista meningen i vårt särskilda uttalande: I stället för att plöja ned 3,8 miljarder på ett sju månaders biltullsexperiment borde pengarna användas till att påbörja byggandet av ... och så vidare. Jag tycker att det är ganska rimligt att vi får säga det. Det är faktiskt en del av trafikpolitiken.

Jag vet att ni som stödparti till regeringen både här och där kommer att motverka det mesta av kringfartsleder eftersom det enda ni vill bygga är att bygga är svarta hål som bilarna ska köra ner i och aldrig komma upp igen. Så är inte heller verkligheten.

Anförande nr 138

P e r B o l u n d (mp): Ordförande, fullmäktige! Genom trängselavgiftsförsöket har vi nu gjort en storsatsning på infartsparkeringar runt om Stockholm. Det handlar inte bara om 1055 nya platser inne i Stockholms stad och 150 nya parkeringar, utan det handlar också om att kvaliteten på de parkeringarna och de befintliga kommer att bli bättre och högre. Till exempel kommer det att bli gratis för dem som har SL-kort att parkera på dessa infartsparkeringar, och belysningen kommer att bli bättre och det kommer att bli bättre övervakning. Dessutom kommer man att förbättra gångytorna, utöka ytorna för cykelparkering och på alla sätt uppmuntra människor att använda sig av kollektivtrafiken i större utsträckning. Det tillkommer dessutom ett stort antal platser utanför stadens gränser, totalt 2 300 nya platser i Stockholmsregionen.

Då kan man tycka att alla borde vara ganska glada. Vi genomför här en radikal ökning av antalet infartsparkeringar. Det är någonting som samtliga partier har varit för tidigare. Nu vill vi genomföra detta, och dessutom på en väldigt kort tid. Vad får vi höra? Jo, det är fortfarande samma vanliga gnäll som vi alltid hör.

Oron för att det inte skulle gå att färdigställa parkeringarna har jag svårt att förstå. Det är ingen raketvetenskap vi pratar om, utan det handlar om att anlägga asfaltytor som man ska ställa bilar på. Jag är inte det minsta orolig för att det inte ska gå att få fram parkeringsytorna till den 3 januari.

Sedan måste jag kommentera Kristdemokraterna som, som vanligt, är för i teorin men mot när det blir allvar, såväl när det gäller trängselavgifterna som när det gäller infartsparkeringarna. Det är tråkigt. Det är bra om ett parti som står för sin åsikt både när man planerar och när man ska genomföra det.

Anförande nr 139

B e r t h o l d G u s t a v s s o n (m): Som vanligt kommer Per Bolund med lite vilseledande uppgifter, om jag ska vara snäll. Han säger 1 205 nya platser. Du måste ha varit med och berett ärendet och sett att netto blir 793 när man räknar bort dem som försvinner på grund av byggnation. Om man dessutom ska räkna bort de 230 i Armborsten i Älvsjö blir det bara 563 kvar netto. Det är klart att det är bra med dem.

Det är bra med alla nya infartsparkeringar, som kan vara permanenta. Problemet med de flesta som ni anlägger – ni slår er för bröstet för att ni tillskapar så mycket – är tillfälliga. Ni tror inte ens själva på att stockholmarna kommer att rösta för fortsättning av biltullar. Ni har ingen planering för att det ska finnas några vidare infartsparkeringar efter biltullsförsökets avskaffande.

Anförande nr 140

P e r B o l u n d (mp): Sanningen är att vi anlägger 2 300 nya parkeringsplatser totalt sett i hela regionen. Det som är det viktiga att det faktiskt är en 20-procentig ökning av infartsparkeringarna. Det är en väldig ökning som vi genomför.

Vi räknar självklart med att vi kommer att få bifall i folkomröstningen för att det här kommer att permanentas. Man måste vara medveten om att Stockholms markpolitik är ett ständigt flyttande schackbräde. Det kommer att komma bostadsprojekt på en del parkeringsplatser. Då får man se efter nya parkeringsplatser. Så kommer det att vara inte bara under försöket utan under all överskådlig framtid.

Anförande nr 141

E w a S a m u e l s s o n (kd): Det är synd att du inte är mer påläst än vad du tror att du är. Vi har aldrig någonsin lyft fram frågan om trängselavgifter utan att i samma andetag har pratat om folklig förankring, aldrig någonsin. För oss är det en demokratifråga. Ni vänder på det hela och genomför ett försök på 3,8 miljarder utan att ha först ha frågat stockholmarna. Det är ohållbart.

Sedan är frågan hur det har tillkommit genom ditt parti. Man slår sig för bröstet för att Sverige är ett fantastiskt land med kommunalt självstyre. Ja, det var ingenting med den när det gällde för er att sitta vid makten nära Socialdemokraterna.

Anförande nr 142

P e r B o l u n d (mp): Det sista tänker jag inte svara på.

Det är väldigt lätt för ett parti att vara för om man garantera att man har en folklig förankring för det. Då behöver man inte ha det i partiprogrammet. Man kan bara göra opinionsundersökningar för att se vad det finns majoritet bakom, och så driver man det stenhårt. Men det är att göra det för lätt för sig. Man måste ha något slags ambition och vilja. Annars är det ingenting att engagera sig i i politiken.

Det tyckte jag att Kristdemokraterna hade under förra mandatperioden. Man genomförde faktiskt seminarier och planerade för att införa trängselavgifter och var väldigt positiva. Men när det verkligen blev allvar drar man öronen för sig och slutar att vara för och är helt plötsligt mot. Det är väldigt tråkigt att bedriva en sådan politik, det måste jag säga.

Anförande nr 143

I n g e - B r i t t L u n d i n (fp): Det är klart att vi behöver infartsparkeringar. Jag tror inte att det finns någon i den här salen som har sagt någonting mot det. Men

Per Bolund har tydligen inte läst Svenska Dagbladet i dag. Svenskan hade en väldigt bra och saklig artikel om utbyggnaden. Där poängterar Stockholms Parkering risken med just kyla och snö som kan försena utbyggnaden. Ni har som sagt samma goda kontakter uppåt som sossarna har.

För att ta ett exempel. Om man plockar ut de 50 platserna vid Spånga station, hur mycket tror du att 50 platser hjälper i det här försöket? Redan i dag före klockan 07.30 är varenda parkeringsplats upptagen. 50 till är som att spotta i havet, Per Bolund.

Anförande nr 144

P e r B o l u n d (mp): Vi har olika uppfattningar om huruvida det kommer att gå att göra klart det här eller inte. Jag är helt övertygad om att vi kommer att kunna bli klara med parkeringsytorna. Vi får vänta till den 4 januari och se vad som hänt och se om du eller jag har rätt.

Det är inte 50 platser det handlar om utan 2 300 totalt som det handlar om. Man måste se på hela trafiksituationen. Självklart kommer att göra en skillnad när man anlägger infartsparkeringar. Annars skulle inte något av våra partier vara för den tanken.

Vi är inte heller för tanken att samtliga Stockholms bilister ska ställa bilen vid en parkering och sedan åka kollektivt vidare. Det handlar om att mellan 10 och 15 procent ska ändra sina resvanor. Då kommer en stor andel av dem att åka vid en annan tidpunkt, och en mindre del av dem kommer kanske att åka kollektivt. En del av dem kommer att infartsparkera dessutom. Jag är ganska säker på att de här ytorna kommer att räcka till.

Anförande nr 145

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Ordförande, fullmäktige! Jag ska börja med att för Vänsterpartiets del yrka bifall till kommunstyrelsens förslag, ett förslag som i alla fall fem av sex partier i fullmäktige är med på även om det är lite svårt att tro det när man hör anstormningen från oppositionen.

Det är egentligen lite märkligt. Ni brukar annars i andra sammanhang tala er varma för parkeringsplatser och har även talat om behovet av infartsparkeringar. Det behovet har ni tidigare tyckt har funnits även oavsett om vi skulle ha trängselavgiftsförsök eller inte. Därför är det fascinerande hur ni vrider er som maskar och försöker hitta fel i vårt förslag. Det är faktiskt 1 205 nya parkeringsplatser på 11 platser. Jag kan tycka att Berthold borde vara speciellt glad för detta i Västertorp, han som har varit orolig för parkeringssituationen i Västertorp. Nu får vi 80 platser vid Västertorps tunnelbanestation. Det är en parkering som förhoppningsvis kommer att bli permanent. 1 205 nya platser tycker jag är rätt mycket.

Man säger att bussarna inte är fulla. Men det har inte börjats med Stockholmsförsöket än. Vi började med bussarna redan i augusti, och den 3 januari drar försöket i gång. Det är då som parkeringsplatserna ska vara och kommer att vara klara.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 146

I n g e - B r i t t L u n d i n (fp): Har du hört någon endaste enda representant för oppositionen ha någonting emot infartsparkeringar eller nybyggnation av infartsparkeringar? Jag har då inte det. Men uppenbarligen har inte ni tilltro till försöket över huvud taget. Det står på dessa objekt: Kan bli kortvarigt på grund av bostadsbyggande, kommer att bebyggas med bostäder efter Stockholmsförsöket, stor fotbollsplan kommer att byggas. Vad ska ni ha parkeringsplatserna för sedan?

Anförande nr 147

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Återigen tvivlar jag på oppositionens läsförmåga. På Årsta Strand, Hökarängen, Skrubbatriangeln, Västertorp, Årstaberg, Nynäsvägen, där är det inte aktuellt med bostadsbyggande. Det kan bli permanent eller eventuellt blir det.

Anförande nr 148

B e r t h o l d G u s t a v s s o n (m): Du gör samma abrovink, Ann-Marie Strömberg, som Per Bolund gör, nämligen att du räknar på brutto. Är det inte ärligare att räkna på netto och dra bort dem som faktiskt inte tillkommer netto? Enligt tjänsteutlåtandet, som jag hoppas att du också har läst, blir det 793 minus dessutom dessa 230 i Armborsten i Älvsjö, som bara är på någon eller ett par månader. Då är det 563 kvar. Det är gott och väl så om dessa 563 hade varit permanenta. Men bara en del av dem är dessutom permanenta därför att ni inte tror på försöket. Ni tror inte att det ska bli permanentat. Därför tar ni bara tillfälliga parkeringsplatser och nöjer er med det.

Du säger att du företräder majoriteten, men du har inte heller svarat på vad som händer med avtalet när man inte uppfyller det? Allt skulle ha varit färdigt den 1 november.

Anförande nr 149

A n n - M a r i e S t r ö m b e r g (v): Jag kan tänka mig hur det skulle ha låtit om vi hade gjort en planering för att permanenta innan försöket genomförs, vilket ramaskri det hade varit då.

Staden växer, ibland bygger man på parkeringsplatser och ordnar nya. Jag har inget minne av att ni från oppositionen reserverade er när Liljeholmstorget bebyggdes. Det var en infartsparkering som blev ett bostadsområde, eller Blåsut eller andra områden. Staden växer, och därmed bygger man nya parkeringsplatser där det behövs.

Anförande nr 150

M i r j a S ä r k i n i e m i (s): Ordförande, fullmäktige! Jag begärde ordet efter det att var Ewa Samuelsson hade varit uppe första gången. Jag skulle vilja uppehålla

mig vid en specifik infartsparkering, och det är den i Enskede vid korsningen Nynäsvägen-Sockenvägen.

Jag är helt medveten om att bullernivåerna är för höga i Enskede och längs Nynäsvägen. Också är situationen bevisligen besvärlig för boende. Jag måste påpeka att jag har fått en del mejl efter kommunstyrelseärendet. De handlar mycket om att infartsparkeringen inte får försinka byggnationen för bullerdämpning. Det är väldigt viktigt, och det ska det inte behöva göra. Fortfarande är tågordningen för bullerdämpande åtgärderna att trafiknämnden och stadsbyggnadsnämnden kommer att få detta under våren. Så hoppas jag verkligen och förväntar mig att ärendet är i ett sådant skick att vi kan fatta beslut så att man ska kunna projektera de här åtgärderna för de berörda boende, så att boende längs Nynäsvägen kommer att ha en dräglig boendemiljö precis som alla andra.

Därmed yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut.

Anförande nr 151

B e r t h o l d G u s t a v s s o n (m): Jag beklagar att jag behöver gå upp i debatten igen, men jag anser inte att det föredragande borgarrådet har svarat på någon av mina frågor. Det är synd att inte stadsbyggnadsborgarrådet Börjesson är här så att hon hade kunnat svara. Vilken av er borgarråd som räknar hem de här 230 platserna i Armborsten i Älvsjö? Ni kan inte sitta på dem båda två under hela försöksperioden och räkna dem till godo. Antingen får du göra det som trafikborgarråd eller också får Py göra det som stadsbyggnadsborgarråd. Ni måste bestämma er. Man kan inte använda samma sak två gånger.

Jag har inte heller fått svar på vad som händer med avtalet. Man har inte uppfyllt det till dags datum. Hur blir det med compensationen? Dessutom står det att man hoppas på mildt väder. Enligt väderprognosen så sent som i går kväll spår långtidsprognosen kyla. Är det kyla är det svårt att lägga asfalt, vilket innebär att man har svårt att färdigställa de här parkeringsplatserna.

Från 1 205 ska man dra dem som ska bebyggas, då är man nere vid 793 enligt tjänsteutlåtandet. Minus 230 i Armborsten, och då är man nere på 263. Stämmer inte detta med verkligheten? Det är bra med dem som blir, men det är inte tillräckligt för hela perioden tills trängselskatteförsöket avslutas. Hur ni kompenserar det här har vi inte någon redovisning på, inte vad som ska finnas i stället för de på Armborsten i Älvsjö

Hela det här försöket har präglats av en sådan oförmåga att planera och genomföra på ett bra sätt. Det har varit hafsigt och slafsigt hela vägen, och det kommer det att göra fortsättningsvis också. Detta med infartsparkeringar är bara en del. Det finns många andra problem som uppmärksammas dagligen som vi tar i samband med andra ärenden. Jag är nöjd så länge om jag får svar på dessa frågor.

Jag vill avslutningsvis poängtera att vi är för byggandet av infartsparkeringar. Vi har inte sagt nej till, jag tror inte till någon infartsparkering någonstans. Men det är inte tillräckligt, och de kommer inte att vara färdiga i tid, de är inte färdiga i tid.

Anförande nr 152

Borgarrådet Rönngren (s): Ordförande, fullmäktige! Berthold Gustavsson står här och med emfas hävdar samma ledord om hafsigt och slafsigt och att det inte blir färdigt i tid. Vi får se, det är snart den 3 januari då vi äntligen får försöket i gång.

Det här är ett försök. Det finns avtalsreglerat hur kostnaderna ska fördelas, och staten betalar dem. Huruvida man ska ge ersättningar för att det blir förseningar har jag svårt att se var de skulle landa. Staten tar ju alla kostnader med anledning av detta försök. Det är inte staden som drabbas.

Det har varit problematiskt med den del tillfälliga bygglovshanteringar, men att en del av infartsparkeringarna är tillfälliga inte är konstigt. Det är ett försök. Det ska ske en folkomröstning. Därefter vet vi om stockholmarna vill se en fortsättning och permanentning eller inte. Det är ett försök, och det iordningställs infartsparkeringar, 2 300. Den 3 januari går det i gång.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 153

Berthold Gustavsson (m): Det är beklagligt att det föredragande borgarrådet har så svårt att relatera till tjänsteutlåntagandet som han själv har varit med och skrivit fram och skrivit under. Det handlar inte om 1 205 platser utan om 793 som max, om man inte därifrån också ska dra av 230 ger det 563 enligt den enkla matematik jag har lärt mig. Plus och minus har jag i alla hajat.

Något besked får jag tydligen inte hur man ska räkna Armborsten, om det blir någon kompensation, om man börjar bebygga där, om det är Börjesson eller Rönngren som ska räkna hem detta, om det blir något alternativ i stället, inte heller vad som händer då avtalet inte är fullgjort den 1 november, om det blir någon form av kompensation. 3,8 miljarder är ganska mycket pengar. Jag tror inte att det kommer att stanna där. Jag tror att det kommer att gå upp åtskilliga hundra miljoner till innan det är färdigt med alla överklaganden, stulna skyltar och annat.

Anförande nr 154

Hardy Hedman (kd): Ordförande, fullmäktige! Vi är verkligen för infartsparkeringar. Långt innan det här försöket var påtänkt drev vi tanken att det borde vara en av de stora regionala frågorna i Stockholm att ordna infartsparkeringar som en positiv morot för dem som kör bil, ställen där det skulle finnas dagligvaru-service, bilservice, bankservice och allt annat som gjorde att det var ett naturligt ställa bilen på, inte ett slags liten avdankad parkeringsplats någonstans. Detta är ett av de stora sveken i hela regionalpolitiken att man inte har tänkt på detta. Nu när sommarstugorna blir fulla ute i Tyresö och i alla möjliga förorter i staden har man problem med lederna in till staden. Vi har hela tiden eftersträvat en totallösning. Vi drev under förra perioden seminarier om tullar. Det var en del av vår politik.

Vi är ett av de mindre partierna i fullmäktige, det är även Miljöpartiet. Ni lyckades få igenom biltullarna, inte för att ni ville ha dem utan därför att ett annat stort parti sade

att de inte skulle införa biltullarna. Det är därför ni har fått igenom försöket. Kom inte och inbilla oss något annat.

Vi vill nu verkligen driva frågan om en total trafikmiljö för Stockholm, och där ingår trafikleder och kollektivtrafik. Miljöpartiet tror enbart på negativa åtgärder för att minska bilismen. Vi tror på positiva åtgärder för att minska bilismen. Det innebär bland annat oerhört bra infartsparkeringar, trafikleder som gör det lättare att komma runt staden och så vidare och teknisk utveckling av bilen. Men ni tror bara på negativa åtgärder.

Anförande nr 155

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! Hardy Hedman behöver inte ta i så där. Vi vet att ni drev det, och vi har från talarstolen sagt att ni under förra perioden drev mycket bra politik när det gäller trängselavgifter. Vi vet att ni vill ha en helhet. Vi trodde att det var uppenbart att även Miljöpartiet ville ha trängselavgifter. Det var ett absurt uttalande. Miljöpartiet och majoriteten driver inte det här försöket för att man vill ha det, utan Miljöpartiet har drivit det därför att ett stort parti inte ville ha det. Jag får inte ihop den logiken.

Vi har fått ett försök med trängselavgifter i Stockholm därför att en majoritet av partierna i fullmäktige har beslutat att man vill ha ett försök. Miljöpartiet driver de positiva delarna. Då kan ni väl säga: Vad bra. Då kan vi små partier – vi vet att SL inte är så lättflörtade när det gäller att få nya resenärer – stå samman och pusha på dem när det gäller infartsparkeringar. Det var det ärendet handlar om, och där är vi överens.

Anförande nr 156

H a r d y H e d m a n (kd): Det finns mycket att snacka om i framtiden, men då får det vara en större positiv vilja. Men det som har varit nyckeln är det jag sade, att ni inte hade fått igenom det här försöket om väljarna hade fått veta det före valet. Det var inte ert parti som drev igenom det, utan det är Socialdemokraterna som svek det löfte de hade gett. Det är därför vi har det här försöket med trängselavgifter, som inte är förankrat bland medborgarna, vilket jag tycker att det borde ha varit.

Anförande nr 157

Borgarrådet R ö n n g r e n (s): Ordförande, fullmäktige! Det är därför vi ska ha en folkomröstning för att se vad stockholmarna tycker.

Jag tycker att det var ett bra tal Hardy Hedman höll innehållsmässigt, och jag kan dela vartenda ord i det. Det blir märkligt när Kristdemokraterna som enda parti har en reservation i ärendet.

Det finns en sak som oroar mig oerhört mycket framöver. Vi såg under förra mandatperioden att det varken blev leder eller utbyggd kollektivtrafik förutom på marginalen, inga ytterligare infartsparkeringar. Om man bygger västerleden eller förbifarter eller österleden och lägger ned 35 miljarder kronor kommer vi om tio år att ha samma kösituation om vi inte förstärker med utbyggd kollektivtrafik och andra

instrument, typ miljöstyrande avgifter. Det är upp till våra medborgare att rösta i folkomröstningen.

I dagens läge bifall till kommunstyrelsens förslag och avtalet som handlar om att ställa i ordning infartsparkeringarna som en bärande del i försöket.

Anförande nr 158

H a r d y H e d m a n (kd): Vårt bifall står fast, men att det bara gällde en parkering behöver vi inte diskutera längre.

Den andra frågan var att det hade varit lätt till Socialdemokraterna att gå till val på att införa trängselavgifter och låta väljarna rösta om det i valet. Det hade inte varit så svårt.

Anförande nr 159

Å s a R o m s o n (mp): Jag förstår inte, Hardy, er logik. Ni menar att ni inte vill genomföra en del som jag uppfattar var en del av er politik under förra mandatperioden därför att socialdemokratiska företrädare hade gett vissa löften under valrörelsen, till skillnad från mitt parti som i 30 år har behandlat frågan om trängselavgifter som en kärnfråga för att lösa Stockholms trafikproblem. Det blir inte någon lösning på trafikstockningarna och på trängseln med det ni kallar för kringfartsleder. Ni tillstod ärligt nog under budgetdebatten att ni inte vill bygga förbifarter för att minska köerna på Essingeleden därför att de kommer att finnas ändå. De kommer dessutom att finnas där i 30 år innan man har byggt förbifarten på något sätt. Ni tillstod att det var att ni vill utveckla Stockholm på ett annat sätt men inte på grund av köerna.

Mitt parti har drivit trängselavgifterna som en oundviklig reform för att reformera Stockholms trafikpolitik. Vi står för den politiken även efter ett val, till skillnad från Kristdemokraterna. Ni står bara för den politiken som andra partier inte har sagt att de inte vill ha och som folk dessutom först ska ha uttalat om att de tycker om. Då är det svårt att vara ett litet parti. Då måste man alltid vara mer än 50 procent. Det är väl uppenbart att man inte behöver rösta på kd i nästa val. Det räcker med att rösta i folkomröstningen med den typen av politik.

Anförande nr 160

I n g e - B r i t t L u n d i n (fp): Som nästan det enda partiet i den här salen har ni i Miljöpartiet enbart biltullar som någonting allena saliggörande svaret på alla problem inom trafikpolitiken. Så är inte verkligheten, Åsa Romson. Verkligheten är någonting helt annat. Man kan inte lösa det genom bara detta.

Däremot har andra ansvarstagande partier drivit paketslösningar. Jag tror att man får fortsätta med det. Man kan inte bara rycka loss en enda fråga och köra igenom den och dessutom köra över hela befolkningen i det här länet. Det handlar inte bara om de boende i Stockholms stad utan om Stockholms länsbor. Att köra över varenda invånare i det här länet med ett försök bara för att man ska få behålla den politiska makten är ynkligt och unket.

Anförande nr 161

Å s a R o m s o n (mp): Jag tycker att du ska gå tillbaka till ditt parti och fundera på vem som gör det största sveket, ni som säger till medborgarna i Stockholms län och stad att ni ska lösa alla trafikproblem i Stockholm genom att bygga så kallade kringfartsleder. Som alla vet är det inte några kringfartsleder, utan det är ytterligare motorvägar för att exploatera Stockholm som motorvägstad. Det kommer inte att lösa några kösituationer varje sig i Stockholm eller vid tillfartsvägar. Det vet alla som har läst rapporten. Det är det största sveket i Stockholms trafikpolitik.

Vi i Miljöpartiet vet mycket väl och lyfter gärna fram helheten i den trafikpolitik som vi för med kollektivtrafiksatsningar både i stadsplaneringen och vid genomförande, med cykelbanor och bilpoolssatsning för att få man inte ska behöva äga en bil. Det finns många saker där, och det har vi diskuterat många gånger i den här salen. Men du har en hemläxa att göra när det gäller kringfartslederna. Det är en myt.

Anförande nr 162

H a r d y H e d m a n (kd): Stockholm är nu inte den speciella stad som forskarna har tittat på särskilt mycket. Det finns ett ställe att komma över Mälaren på. Det är klart att det skulle underlätta om det fanns fler ställen att komma över Mälaren på. Det är väl en självklarhet. Helheten är det vi vill ha. Det är en vanlig vanföreställning att större partier har mer intelligenta förslag. Det behöver inte vara så. Vi vill ha vår helhetslösning. Vi vill inte börja med en sak som bara är negativ. Vi vill börja med något positivt. Infartsparkeringarna är en av de jättepositiva sakerna.

Anförande nr 163

Å s a R o m s o n (mp): Då ska vi kanske börja med det vi är överens om, det vill säga det positiva med infartsparkeringarna. Jag har inte kritiserat ditt lilla parti för att inte ha en helhetslösning på trafiken, men du verkar tycka att Miljöpartiet inte har det, och det var därför jag gick i svaromål.

Det är fel att säga att det bara finns ett ställe att komma över Mälaren på. Det finns fem ställen. Problemet är inte att vi inte har det. Problemet är att bilarna med den nuvarande stadsutbyggnaden inte vill komma över Mälaren utan de vill komma in till staden. Det är därför vi har köerna. De köerna kommer vi att bevara, men jag tror att vi kommer att ha fler debatter här om förbifarter och annat. Ni måste åtminstone medge att oavsett var man står i den frågan dröjer det 15—20 år. Ska ni bara låta köerna växa? Är det det ni vill göra? Den frågan är helt obesvarad.

Anförande nr 164

I n g e - B r i t t L u n d i n (fp): Vilket parti, Åsa Romson, är det som gör det största sveket? Om du frågar stockholmarna tror jag inte att det är Folkpartiet som i trafikpolitiken står som de stora svikarna, och inte Miljöpartiet heller för den delen. Vi har varit ärliga nog att gå till val på biltullsfrågan. Men andra partier har inte gjort det. Där har du de stora svikarna.

Som jag ser det är det en kombination, en pakettlösning av kringfartsleder, infartsparkeringsringar, bättre trafikpolitik som vi ska driva i den här staden. Bilen kom väl på 20-talet ungefär. Jag tror inte att vi kommer att bli av med den på väldigt länge. I så fall vet jag inte vad som skulle ersätta den. Jag tror att vi får lära oss att leva med den, inte låsas som att den inte finns.

Anförande nr 165

B e r t h o l d G u s t a v s s o n (m): Ordförande, fullmäktige och Åsa Romson! Du pratar bara om det ena eller det andra och att det inte funkar om man inte har tillräckligt mycket hinder och om försvårande, förbjudande och fördyrande på olika sätt. Den här debatten har vi fört många gånger.

Men man kan göra ganska mycket med 3,8 eller 4 eller 4,5 miljarder – vad det nu kommer att stoppa på. Jag tror definitivt inte att det kommer att stoppa på 3,8. Man skulle kunna bygga ut ganska mycket tvärspårväg. Man skulle kunna bygga ut ganska mycket bussförbindelser. Man skulle kunna bygga ut mycket pendeltåg. Man skulle kunna göra mycket även när det gäller kollektivtrafikresandet för fyra miljarder kronor, om du bara vill titta på den biten.

Dagligen och stundligen får jag höra: Hur kan de dra in oss i det hela? Då får jag förklara att vi inte är delaktiga i det här slöseriet. Hur kan ni godkänna detta enorma slöseri av skattepengar oavsett var det tas ifrån? Det bryr de sig inte om. Det är 3,8 eller 4 eller 4,5 miljarder kronor som ska slösas bort på sex sju månader. Det är ju helt otroligt att ni kan sitta och besluta något sådant, säger folk. Det får jag höra varenda dag. Jag kan faktiskt inte sitta och försvara er politik, framför allt inte den från Socialdemokraterna, som har svikit ett vallöfte om att detta absolut inte skulle ske under perioden.

Nu genomför man detta svek med den hast och det slafs som vi ser, så att det blir fel på ställe efter ställe, tveksamheter och bekymmer. Det kommer att kosta mer och mer efterhand när man ska försöka rätta till alla fel och brister. Det kommer att behöva utses folk för att hantera detta rättsligt och så vidare. Det är ett stort svek mot svenska folket, och det är framför allt ett stort svek när det gäller hur man använder skattebetalarnas pengar.

Nu ska jag säga något om kringfartsleder. Mycket mindre städer och små orter har åtminstone en kringfartsled. Andra storstäder har flera. Stockholm har inte någon. Vi ligger i efterhand med byggandet, och det är beklagligt. Vi borde ligga i framkant i stället, och bygga efter de behov som uppstår i en sådan här region. Vi bor ju så naturskönt och fint på ett antal öar, men det ställer också till problem när vi inte använder båten i samma utsträckning som när man anlade Stockholm. Nu använder vi andra kommunikationer, kommunala kommunikationer och bilar.

Vi ska komma ihåg att stockholmare är duktiga på att åka kommunalt i rusningstrafik. Över 70 procent åker kommunalt, och det gör att vi är ledande i Europa bland huvudstäderna. Det kan vi vara lite stolta över.

Anförande nr 166

Å s a R o m s o n (mp): Nu har vi hört den här litanian här flera gånger. Jag hoppas att Berthold inte förlänger debatten, men jag tänker fråga en sak lite stillsamt. Först står man och anför att man tycker att infartsparkeringar är bra – man räknar upp 30 gånger att det är 723 och 93 som du hade räknat fram som en nettoökning, vilket du tyckte var för lite. Det är ju mycket mer än vad som någonsin har byggts i den här staden av infartsparkeringar. Det här är ju en del av det avtal med staten som vi har. Det finns därför att vi har försök med miljöavgifter och trängselskatter i Stockholm.

Det är det som du står och kritiserar som en miljardrullning. Detta är ju en del av det hela, precis som SL-trafikens utökning. Den har bidragit till utvecklingen med 100 000 platser under hösten. Vi gör en gigantisk satsning på kollektivtrafiken. Visst – det räcker inte. Vi vet att kollektivtrafiken kan bli jättemycket bättre. Men det är steg på vägen.

Moderaterna vill säga nej till de pengarna från staten. De vill inte att staten ska satsa på kollektivtrafik och infartsparkeringar i Stockholm. Det är ju det ni säger nej till när ni står här uppe och drar den här litanian om pengar och elände. Nu får du ge dig!

Anförande nr 167

B e r t h o l d G u s t a v s s o n (m): Det var ju klädsamt, Åsa, att du i alla fall använde en del riktiga siffror, nämligen 793. Det är det som står i tjänsteutlåtandet. Men sedan får du dra bort de 230 från Armborsten och Älvsjö, som bara kommer att användas i ett par månader. Då blir det 563. Det kanske är bra så, men dessutom är de ju bara tillfälliga. Därav slöseriet med skattepengar; de ska ju bara användas i fem sex månader. Det är ett slöseri! Sedan ska detta bebyggas. Vi är för infartsparkeringar, men man ska använda pengarna på rätt sätt. Man ska använda dem långsiktigt.

Vi är positiva till att staten kan bidra till Stockholmsregionens vägutbyggnad och kollektivtrafikutbyggnad precis som den gör i andra regioner, men ni vill ju skicka upp pengarna till Botniabanan och till Peter Erikssons hemkommun. Det var ju det som han skrev en debattartikel om inför valet; det skulle införas biltullar i Stockholm så att man skulle kunna satsa på kollektivtrafiken uppe i Norrland. Dra inte några sådana här konstiga valser, bara!

*§ 34 Motion om inrättande av barn- och ungdomsombud i Stockholms stad
(utl. 2005:103)*

Anförande nr 168

E w a S a m u e l s s o n (kd): Ordförande, fullmäktige! Vänstermajoriteten tog 2004 fram ett förslag till handlingsprogram där utgångspunkten var FN:s barnkonvention. Man behandlade också en motion från två socialdemokrater om inrättande av barn- och ungdomsombudsman. I svaret på min motion där jag föreslår att man ska se över form och uppgifter för ett sådant här särskilt barn- och ungdomsombud skriver borgarrådet att det fokuseras mer i handlingsprogrammet på arbetssätt och förhållningssätt och att man ska se över barnkonventionens samtliga artiklar och kartlägga på vilket sätt de berör verksamheterna. Nämnderna har i uppdrag att ta fram en åtgärdslista över vad som behöver utvecklas, uppmärksammas eller förändras så att barnkonventionens intentioner ska förverkligas. Redovisning ska ske årligen i verksamhetsplanen.

Jag vet inte hur många av fullmäktiges ledamöter som sitter ute i olika nämnder och som kan räcka upp handen och säga att detta finns med i verksamhetsplanerna runtom ute i vår stad. Jag tycker att det är viktigt att de här frågorna lyfts upp. Därför har jag föreslagit att man skulle kunna ha ett barn- och ungdomsombud. Det finns på många ställen runtom i landet. Bland annat har man i Botkyrka kommun sedan några år ett barnombud. Ni känner säkert till att Botkyrka återigen har fått ett pris när det gäller kvalitet nu bara för några dagar sedan.

Jag får också stöd från flera av remissinstanserna. De tillstyrker detta, och i något fall tycker de att man ska göra en analys av ett sådant här uppdrag. Man tror från stadsdelsnämnderna att detta kan bidra till att barn och ungdomar kommer till tals, precis som borgarrådet har skrivit i sin text. Det kan bidra till att ungdomar gör sig hörda i frågor som berör dem.

En handlingsplan får aldrig bara bli en bokhylllevärmare. Jag tror att det finns risk för att det handlingsprogram som fullmäktige antog faktiskt är det. Därför tror jag att det vore bra med en person som skulle få särskilt ansvar för att fokusera på de frågor som gäller barn och ungdomar både när det gäller att komma till tals och bli hörda och när det gäller arbetsmiljöfrågor. Det kan gälla ungdomsråden, som finns ute i en del av stadsdelsnämnderna i alla fall. Det skulle kunna vara ett stöd till förvaltningar när man ska se till att arbetet fungerar.

Jag vet att det finns någon enstaka stadsdelsnämnd som har en barnchecklista, såsom borgarrådet nämner i sina synpunkter. Men övergripande över staden finns det mycket i övrigt att önska.

Med detta vill jag yrka bifall till vår reservation i kommunstyrelsen.

Anförande nr 169

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Låt mig börja med att säga att jag tycker att det är bra att vi är överens om att barnperspektivet är viktigt. Vi delar

synen att vi så långt det är möjligt ska förverkliga barnkonventionens intentioner. Det är naturligtvis glädjande att vi alla ställer upp på det.

Sedan har vi möjligen lite skilda bilder. I alla styrelser och nämnder som jag har suttit i har man jobbat med barnkonventionen och på olika sätt diskuterat den. Jag vill påstå att det finns ett levande arbete om det här. Du kräver ju inte i reservationen att man ska införa barnombudet, utan det handlar om att utreda vad ett sådant ombud ska göra. Jag måste nog säga att den utredningen i princip redan är gjord; det är ju den som vi grundar förslaget till beslut på. Det är det arbetet som SLK har gjort.

Det är inte en principiell ställning som vi har valt mot barnombudet, utan det är en pragmatiskt grundad hållning utifrån bedömningen av hur det ser ut och utifrån det arbetssätt som du beskrev. Alla förvaltningar kartlägger hur barnkonventionens artiklar berör dem. De gör handlingsplaner och åtgärdslistor utifrån det och redovisar det i verksamhetsplaner och verksamhetsberättelser.

Utifrån det rekommenderar SLK att man inte ska införa funktionen. Det är det som gör att vi väljer att föreslå att man ska fatta det här beslutet. Bifall kommunstyrelsen!

Anförande nr 170

E w a S a m u e l s s o n (kd): Det måste vara ett märkligt underlag som ni har utgått ifrån. Om du läser vad remissinstanserna skriver ser du att de tillstyrker det här och tror att det kan tillföra staden något och att det kan underlätta deras arbete med att barnen ska komma till tals och bli hörda i de frågor som berör dem. Då kan det ju inte vara så att handlingsprogrammet genomsyrar verksamheten ute i de enskilda nämnderna.

Anförande nr 171

Borgarrådet M o g e r t (s): Jag trodde att det handlade om att utredningen är märklig. Vad du vill är alltså att vi återigen ska ge SLK i uppdrag att utreda vad barnombudet ska göra. Tror du inte att det finns en risk för att man får samma resultat när man ber samma instans att utreda samma fråga en gång till?

§ 35 Motion om årligen återkommande mångkulturell karneval genom Stockholms innerstad (utl. 2005:116)

Anförande nr 172

K a r l B e r n (fp): Ordförande, fullmäktige och eventuella lyssnare! Vi har under de gångna veckorna kunnat beskåda upplopp och elände i Paris förorter. Integrationsexperter förklarar det här med att invandrargrupperna i Paris förorter känner utanförskap. De känner sig inte delaktiga i samhället.

Dessvärre kan nog det här stämma in även på det svenska samhället. I vår stad, och speciellt i förorterna, sitter det tusentals stolta invandrare som aldrig kommer till stan, som aldrig blir sedda och som ingen lyssnar på. Alla har behov av att bli sedda och bli bekräftade för det vi är. Man är stolt över sitt ursprung och sin kultur, där klädseln och maten har en central och viktig roll. Man vill verkligen visa sin kultur.

Förra onsdagen kunde vi läsa en sak i tidningen City. Det stod: Visst går integrationen med en dans! Man hänvisade till att dans är en murbräcka. Delad stad – visst, men kulturlivet luckrar upp gränserna. Vikten av denna sammanhållande länk har man begripit ibland annat Göteborg, i Hammarkullen. Där har man nu i 30 år, mina vänner, haft Hammarkullekarnevalen med 60 000 besökare och 700 aktiva i tre dagar. Det börjar med barnkarneval och så vidare. Det hela började med en latinamerikansk danskarneval, och nu är det en mångkulturell karneval med 70 olika nationaliteter som håller på. Alla älskar denna karneval. Alla vill vara med. Man tycker att detta är en *success story*. Kostnaden står till största delen invandrargrupperna för, mina vänner. Men man har naturligtvis sponsorer, till exempel kulturnämnden i Göteborgs stad. Man har också andra sponsorer som fastighetsbolagen. Och hör, mina vänner på vänsterkanten: Ett par av sponsorerna är Landsorganisationen, socialdemokratiska partiet i Göteborg och Vänsterpartiet i Göteborg!

Varför har vi inget liknande i Stockholm? Är det för att vi har tråkigare politiker här i Stockholm än i Göteborg? När vi inte har Vattenfestivalen behöver vi någonting annat som förenar oss och där vi kan ha roligt och får visa upp oss.

Jag föreslår att Stockholms kommun tar initiativ till att anordna en sådan här mångkulturell karneval genom Stockholms innerstad. Det spelar ingen roll, skit samma, vilken nämnd eller rotel det är som driver det, men kommunen måste ta initiativet. Sedan kan man låta föreningslivet sköta detta till stor del.

Mina vänner! Jag yrkar bifall till motionen, och alltså även bifall till reservationen i kommunstyrelsen. Då kanske vi får ett lite mer mångkulturellt Stockholm, som slipper tråkiga händelser. Folk får det lite roligare och kan träffas på sina villkor.

Anförande nr 173

P e t e r N i l s s o n (mp): Ordförande, fullmäktige! En årlig återkommande mångkulturell karneval vore förstås ett jättetrevligt inslag i staden. Men jag känner att det blir lite konstigt att man härifrån Stadshuset går ut till invandrarorganisationer

med flera och säger: Vi i Stadshuset tycker att det vore jättekul om ni kunde fixa karnevalen och stå för kostnaderna själva! Det blir liksom lite fel. Om man ska ha något sådant här så måste det komma underifrån.

Om det kom många organisationer som hade pratat ihop sig och kom och sade till oss i Stadshuset att de skulle vilja fixa en karneval och frågade oss om vi skulle vilja samarbeta så skulle jag tycka att det vore kul. Då kommer det underifrån. Jag tycker att det blir lite konstigt om man initierar detta uppifrån.

Med all respekt för motionen får jag därför nog ändå yrka bifall till kommunstyrelsen.

Anförande nr 174

K a r l B e r n (fp): Det är märkligt att det som är konstigt i Stockholm inte är konstigt i Göteborg. Någon måste ta initiativet och hålla i taktpinnen. Nu har man valt politiker i vår stad som ska kunna ta initiativ, samla de här grupperna och föreningsråden och göra på det här sättet.

Du säger att man inte har några initiativ. Jag har en tidningsartikel från Dagens Nyheter från den 13 mars 2005. Premiär för grön parad, står det. Det är irländarna som har ordnat en egen parad. De tycker inte att det händer någonting. Stockholms stad tar ju inget initiativ, säger de. De verkar inte ha något intresse av det här, fortsätter de. Det är det som jag vill påpeka; vi måste visa att vi har intresse och att vi tycker att det här är viktigt.

Därför yrkar jag fortfarande bifall till det här. Det är märkligt att det ska gå bra att göra det här i Göteborg. Det var precis på det här sättet jag gjorde när jag föreslog detta. Jag gjorde visserligen en tabbe när jag skrev motionen; jag skrev att jag hade varit i New York och sett paraderna där. Jag förstår ju att man ser rött på vänsterkanten bara man hör talas om USA. Men glöm det! Det var en tabbe som jag gjorde. Man gör sina felsteg här i livet.

Däremot tycker jag att man ska bifalla motionen.

Anförande nr 175

P e t e r N i l s s o n (mp): Jag har all respekt för ditt engagemang i frågan, men jag får ändå vidhålla att det här måste komma underifrån. Om det finns ett intresse så tycker jag att Stockholms stad i så fall ska hänga på, om det kommer underifrån.

Det finns ju en hel del mindre festivaler här också – Tensta marknad, Rinkebyfestivalen och en hel del andra som är omnämnda. Det är inte så att det inte finns något över huvud taget.

Anförande nr 176

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Det är möjligt att vi har väldigt tråkiga politiker här i Stockholm. Jag skulle kunna nämna några, men man får väl inte sätta betyg.

Skämt åsido – jag gillar karnevaler. Jag gillar naturligtvis mångkultur. Möjligen ser jag rött när jag hör Göteborg, men ändå. Vi måste erkänna att vi har en hel del verksamhet i Stockholm. Det finns karnevaler och festivaler av den här karaktären redan i dag på frivillig basis, precis som Peter sade. Det är Re:Orient, Selam och så vidare. Det handlar inte om att vi på något sätt motsätter oss detta.

Det finns två problem i ditt resonemang. Det ena är att det finns en skillnad mellan ”vi visar upp oss” och något slags ”vi visar upp dem”. Det finns en risk att man faller för något slags exotism snarare än normalitet. Man riskerar att hamna där, och jag tycker att du ligger farligt nära i din motion.

Ditt andra, och möjligen större, problem är att du inte har ditt parti bakom dig. Du har inte heller några andra borgerliga partier bakom dig. När du pratar om ”ni på vänsterkanten” och att vi måste hänga med så får du kanske också prata till dem på högerkanten. Det finns faktiskt inget yrkandeförslag från borgarrådsberedningen eller kommunstyrelsen om motionen, utan det är någonting helt annat. Det är i och för sig intressant, för det hänvisar till kulturfestivalen. Nästa år är det ju mångkulturår, som regeringen har utropat. Där har man i och för sig ett mycket bredare anslag och en bredare definition på mångkultur. Man pratar om etnicitet, om socioekonomi och sociogeografi på många intressanta sätt.

Nästa års kulturfestival kommer naturligtvis att präglas av mångkultur. Det kommer att märkas på många sätt. Men jag kan inte låta bli att tycka att det är lite märkligt att ni i er egen motion hänvisar till en festival som ni högtidligt har lovat stockholmarna att avskaffa det första ni gör efter valet.

Bifall kommunstyrelsens förslag!

Anförande nr 177

K a r l B e r n (fp): Jag kan hålla med dig om en sak i alla fall; en del politiker är jättetråkiga. Det kan jag säga utan att namnge någon. En del är ju så tråkiga att till och med klockorna stannar. Jag tycker att vi bör göra någonting åt det.

När man pratar om det här att det ska komma underifrån så undrar jag var logiken ligger. Om vi nu går tillbaka till det här med biltullar – när kom det underifrån? Det kom uppifrån! Det finns ingen logik i det som ni pratar om här.

Du säger att man har lite karnevaler och kulturaktiviteter i förorterna. Vitsen är att de ska komma till stan! Vi ska ses! Vi måste blandas. Om de olika kulturella yttringarna sker precis där folk bor så träffar de ju bara varandra. Det gäller att vi blandar upp oss. Då får vi ett mångkulturellt samhälle, och det är ju det som är idén med det här.

Det har de fattat i Göteborg. Jag förstår att Göran Johansson, den starke mannen i Göteborg, inte känner någon större samhörighet med er socialdemokrater här i Stockholm. Ni pratar ju inte samma språk.

Anförande nr 178

Borgarrådet M o g e r t (s): Äntligen ser någon trängselskatterna som den kulturhändelse de är! Det var viktigt att du tog upp den jämförelsen.

Jag pratar inte bara om att detta måste komma underifrån. Det jag pratade om var skillnaden mellan exotism och normalitet. Jag tycker att din motion andas att man ska hålla upp någonting och visa fram det. Det är en stor skillnad mellan att en grupp visar upp sig och att vi i majoritetskulturen i någon mening visar upp andra som ett exotiskt inslag i vårt samhälle. Det är därför jag är tveksam till förslaget.

Anförande nr 179

C e c i l i a B r i n c k (m): Ordförande, fullmäktige! Nu har vi hittat på en ny och rolig sport: att stå talarstolen och tala om vilka talare vi tycker är tråkiga.

Jag tycker att majoritetens svar till motionären är en aning ”snörpet”. Visst innehåller motionen ett och annat orealistiskt inslag, till exempel tror jag att finansieringsmodellen kan stöta på vissa praktiska problem. Men det finns en god och vältänkt tanke bakom som jag tycker att man hade kunnat bemöta lite mer respektfullt än att hänvisa till den av kommunstyrelsen initierade kulturfestivalen.

Jag har nämligen svårt att få ihop den med de ambitioner som också har hörts här från den andra sidan om att initiativ måste komma underifrån. På vilket sätt kommer en av kommunstyrelsen initierad och beslutad kommunfestival underifrån? På vilket sätt är den förankrad? Det kan man fråga sig.

Jag tycker att den reservation som finns är bra. Den pekar på vad som kan göras inom de ramar som finns. Om vi ska genomföra kulturfestivalen så är det ju rimligt att utvidga inbjudningar och möjlighet att delta i den så mycket som möjligt. Men inte ens det kan ni riktigt bjuda på, och det tycker jag är ganska trist.

Bifall till reservationen!

Anförande nr 180

K a r l B e r n (fp): Roger Mogert tog upp exemplet med biltullarna. Vi kan säga att de som drabbas mest av biltullarna, och där det blir färre som kan åka in till stan, är just invandrargrupperna från förorterna. Det slår tillbaka direkt.

Finansieringen är ju ordnad i Göteborg, mina vänner. Hur kommer det sig att det går där men inte här? Det är ju socialdemokrater i Göteborg, vänsterpartister i Göteborg och LO i Göteborg.

Anförande nr 181

Borgarrådet M o g e r t (s): Cecilia var upprörd över att vi hänvisade till kulturfestivalen, och du hänvisade till reservationen. Men det är faktiskt reservationen som hänvisar till kulturfestivalen, och inte jag i mitt svar. Det är ni som hänvisar till den genom den reservation som du stöder.

Anförande nr 182

C e c i l i a B r i n c k (m): Roger Mogert! Ärligt talat var jag inte ett dugg upprörd. Jag påpekade det här därför att jag tycker att det kan förtjänas att påpekas, framför allt med anledning av det som Peter Nilsson sade. Ni hänvisar visst till kulturfestivalen – i hela sista stycket.

Anförande nr 183

A n n M a r i E n g e l (v): Ordförande, fullmäktige och Karl Bern! Du bottnar i en jätteviktig fråga som vi alla är överens om, Karl Bern, nämligen den stora segregation som finns inom staden. Det finns inga enkla lösningar på det. Det handlar om arbete, bostad, skolor och så vidare. Du lanserar en välvillig lösning. Men snälla Karl Bern, du kan väl ändå inte mena att det här skulle bidra till att motverka segregationen?

Det finns redan i dag en lång rad evenemang som du kanske inte känner till: Tensta marknad, festivalen i Rinkeby, Midsommar latino och så vidare. I förra veckan var det en stor världsmusikfestival i Kista. Det finns många arrangemang av den typen som stöds av Stockholms stad. Naturligtvis ska de göra det.

De flesta invånare i Stockholm med olika bakgrund från olika länder vill ju delta i kulturlivet, agera själva och ta del av kulturlivet som alla andra. De vill inte hållas fram som en grupp som ska visa upp sin mat och sina kläder. Stockholm ska vara en kosmopolitisk stad, och det är den också, och måste bli det i ännu högre grad.

Det behövs stöd från staden till alla sorters evenemang som folk ansöker om. Vi har beslutat i kulturnämnden att nästa år särskilt prioritera ansökningar från kulturstödet till mångkulturåret och evenemang som manifesterar det. Men de ansökningarna måste ju komma från de människor som ska delta. Om du, Karl Bern, gör en ansökan om att politikerna vill göra en karneval så kan vi titta på den. Men det måste ju komma från dem som ska agera.

Anförande nr 184

K a r l B e r n (fp): Jag vet inte hur många gånger jag ska behöva upprepa det här. Jag kan ta det en gång till, och jag kan ta det långsamt om det är någon som inte fattar: Vitsen är att vi ska ta initiativ till det här! Du står och talar om de olika karnevaler och evenemang som sker i Tensta och Rinkeby. Läs fortsättningen på motionen, där jag har skrivit att de ska finnas i Stockholms innerstad! Det är där man vill vara. Man vill vara synlig i centrum och träffa alla de andra olika kulturerna och inte bara dem som bor där ute.

Vi pratade om finansieringen. Du sade att finansieringen och idéerna måste komma underifrån. Men hur kommer det sig att det fungerade i Göteborg, då? Är det det att de är roligare i Göteborg? De kanske är lite mer kreativa på Sveriges framsida, som de kallar det för. Socialdemokraterna och Vänstern ställer ju upp och stöder det här, men här gör ni det inte. Kan du förklara det?

Anförande nr 185

A n n M a r i E n g e l (v): Men snälla Karl Bern – vilka ”man” är det du talar om som vill vara i innerstaden? Jag pratar om alla de evenemang och festivaler som äger rum där folk bor – de som har ansökt om att ha dem där. Du kan väl ta dig ut till Kista, Tensta eller Rinkeby och titta på festivalen! ”Man” har väl inte uttryckt att man vill vara i innerstaden.

Jag ska ta det här en gång till väldigt långsamt. Vi säger inte att finansieringen ska komma underifrån. Den kan komma från staden. Men initiativet, viljan och lusten att ordna dessa arrangemang måste ju komma från dem som ska delta i dem. Vi kan inte sitta i Stadshuset och bestämma över andra människor. Du säger att de bara vill vara i innerstaden. Du har fel, Karl Bern. Åk själv ut och delta i alla dessa intressanta och mångkulturella evenemang som äger rum i staden!

Anförande nr 186

K a r l B e r n (fp): Jag skulle vilja ställa dig en fråga. Vilka har ansökt om det mångkulturella året? Kom det underifrån? Nej, det gjorde det inte. Det kom från den här salen. Nu pratar du emot dig själv.

Varför ska ni vara så tjuriga? Varför kan vi inte samla de olika föreningsråden och grupperna som man gjorde i Göteborg? Jag förstår inte vad det är för skillnad. Någon måste ju ta initiativet till det.

Varför stöder Vänsterpartiet detta i Göteborg? Varför stöder Socialdemokraterna det i Göteborg och tycker att det är en lysande idé? Det är ett integrationsprojekt!

Anförande nr 187

A n n M a r i E n g e l (v): Karl Bern! Jag vet inte om du vet det, men Hammarkullen är en förort till Göteborg, och det är människor där som har tagit initiativ till det här. Självfallet stöder vi det och tycker att det är en bra idé om det fungerar. Men det var ju inte det som ditt förslag handlar om. Det handlar om att vi här i Stadshuset skulle bestämma att det här ska vara i City. Men det finns ju faktiskt en rad festivaler runtom i staden.

Dessutom tror jag inte att ordet karneval används av dem som vill ordna festivalerna. Mångkulturåret är inte påhittat här i Stadshuset. Vi har inte hittat på några projekt. Det är utlyst över hela landet, och inom det uppmanar vi sedan de olika aktörerna att söka för projekt. Men det är inte Stadshuset som initierar projekten; det är viktigt att säga.

Anförande nr 188

K a r l B e r n (fp): Nu sade du ju det; det är vi som har tagit initiativet! Initiativet kommer ju uppiifrån. Det är ju precis det som jag håller på att prata om hela tiden. Då är vi alltså överens om att vi ska ta initiativet uppiifrån.

Anförande nr 189

Borgarrådet M o g e r t (s): Man får nog hålla med om att hela det mångkulturella året är ett initiativ uppifrån. Det är ett statligt initiativ och inte ett kommunalt. Så är det naturligtvis.

Jag tror inte att vi är sämre än Göteborg. Jag skulle snarare vilja säga att vi har ett rikare kulturliv än Göteborg med starkare aktörer. Det är det som gör att vi har fler karnevaler och festivaler. Flera av dem är också i innerstaden. Jag tycker faktiskt att du har en poäng där; kulturen ska kunna synas i olika delar av staden. Tensta marknad har till exempel varit i Gamla Stan, som ju är en del av innerstaden. Re:Orient har mig veterligen bara hållits i innerstaden, på Djurgården.

Det här finns alltså redan till stor del, men på helt andra sätt. Vi stöder dem från kommunens sida.

Anförande nr 190

K a r l B e r n (fp): Mina vänner på vänsterkanten! Släpp på prestigen! Gå med på det här och prova det! Det är en framgångssaga. Ni ska se att det blir jättetrevligt. Vi kan rösta om det efteråt – det brukar ni ju gilla.

*§ 36 Motion om tydliggörande av sambanden kring vad som skapar välfärd
(utl. 2005:139)*

Anförande nr 191

Ulla Hamilton (m): Herr ordförande! Finansborgarrådet är inte här, men det har sports mig att det är någon annan från majoritetens sida som kommer att ta diskussionen.

Jag skrev motionen precis efter eurofolkomröstningskampanjen, bland annat på grund av att jag träffade ganska många människor när vi var ute och kampanjade. Det var människor som jobbar i Stockholms stad på olika förvaltningar. De argumenterade i eurofrågan och näringslivsfrågorna på ett sätt som gjorde att jag blev lite beklämd. De menade nämligen att det inte spelar någon roll för dem som jobbar i stadens förvaltningar vad vi har för näringslivsklimat i Stockholms stad.

Då råder det en fundamental brist i hur man ser på sambandet mellan välfärd och företagande, tycker jag. Därför skrev jag motionen.

I sitt svar tycker finansborgarrådet att jag slår in öppna dörrar, och vill besvara motionen. Jag hävdar att jag absolut inte gör det. I motionen räknas ett antal olika aktiviteter upp som staden har genomfört. Min poäng är att det är viktigt att tydliggöra sambanden mellan företagande och välstånd och att det ska omfatta alla stadens medarbetare.

Om man tittar på de undersökningar som har gjorts, till exempel Svenskt Näringslivs undersökning om lokalt företagsklimat, ser man att det finns en hel del i övrigt att önska när det gäller attityden bland stadens tjänstemän och politiker. I undersökningen, som är den senaste som har presenterats, finns det en fråga som lyder: Hur viktigt tycker du att det är att man vidtar följande åtgärder för att förbättra villkoren för företagen i kommunen? Där får alternativet om att öka tjänstemännens kunskaper om villkoren för företagen i kommunen ett medelvärde på 4,8 procent av 6 bland företagen och 4,5 hos politikerna. Det är alltså hela 90 personer i den här salen som instämmer i mitt påstående om att detta är viktigt och att det verkligen behövs. Därför kan man fråga sig hur det kommer sig att motionen inte bifalles.

Jag har ett annat exempel som jag upptäckte i går kväll och som jag måste säga att jag tyckte var lite pittoreskt i sammanhanget mot bakgrund av finansborgarrådets svar. Om man går in på Stockholms stads hemsida och tittar på näringslivskontoret – eller Näringslivsbolaget som det numera heter – så hittar man där ett åtgärdsprogram. Finansborgarrådet och flera andra från majoriteten brukar berömma sig av att mycket av de saker som finns i åtgärdsprogrammet är avböckade. Men det finns en punkt som lyder så här: Man ska verka för positivare attityder gentemot näringslivet och för en ökad förståelse för företagens betydelse för Stockholm och tillväxten bland anställda i staden. Hur? Jo, lyssna nu! Genom informationsinsatser riktade till kommunens anställda i syfte att förbättra stadens bemötande av näringslivet. Den punkten tillhör en av dem i åtgärdsprogrammet som inte är avböckade, kära fullmäktigeledamöter!

Man kan undra om man har ändrat uppfattning från majoritetens sida och inte tycker att det här är någon viktig punkt och därför tänker strunta i att bocka av den. Eller vågar ni inte i svaret på motionen erkänna att ni tycker att detta är en viktig fråga, utan väljer av partipolitiska skäl att anse den besvarad?

Jag yrkar bifall till min motion.

Anförande nr 192

P ä r H o m m e r b e r g (fp): Ordförande, fullmäktige, åhörare! Jag kan hålla med om vad fru Hamilton säger. Vi har även i Maria-Gamla Stans stadsdelsnämnd ett uppdrag från näringslivskontoret att vi alltid ska beakta näringslivet. Men vi har inte fått resurser att leva upp till det. Det finns alltså en liten punkt där som är en punkt och som inte blir så mycket mer än en punkt. Det vore kul om man kunde utveckla den punkten

En förutsättning för framgångsrika företag är ett gott företagsklimat. Vi har gjort stolta åtaganden. Stockholm ska utvecklas och bli Sveriges och norra Europas ledande ekonomiska utvecklingsregion. Det är klart att det ställer stora krav på att kunna erbjuda goda förutsättningar för att starta, driva och etablera företag i regionen. En viktig komponent är naturligtvis att kunskapen om näringslivets betydelse och förståelse är stor bland stadens medborgare och att sambandet är tydligt för dem som jobbar med det här i staden. Det säger ju sig självt.

Vi tycker att det här initiativet är bra och att motionen är bra, precis som det här med att införa en princip om konsekvensanalyser i de fall som beslutsförslagen rör näringslivet och dess villkor.

Vi yrkar bifall till förslaget.

Anförande nr 193

A n n - M a r g a r e t h e L i v h (v): Ordförande och fullmäktige! En majoritet av det svenska folket röstade nej till EMU den 14 september 2003. En stor del av de här EU-kritikerna arbetar inom den offentliga sektorn. Men de röstade fel, tycker Ulla Hamilton. De ska undervisas så att de tänker om och tänker rätt, tydligen.

Ulla Hamilton! Vi ska nog vara glada för att svenskarna var så kloka att de röstade nej till förlustprojektet EMU. En jämförelse visar att Sverige har haft en avsevärt bättre ekonomisk utveckling än EMU-området både före och efter folkomröstningen. Enligt Eurostat, EU:s statistikbyrå, var bnp-ökningen inom eurozonen drygt 2 procent under 2004 medan ökningen i Sverige var ungefär 4 procent.

Ulla! Jag tycker också att du slår in öppna dörrar. Det står i det näringslivspolitiska programmet att det ska göras analyser av olika förslag och vilka konsekvenserna blir för näringslivet. Näringslivsfrågor diskuteras bland stadens personal, i näringslivsnämnden och i Småföretagardelegationen till exempel.

Jag tror att du grovt underskattar stadens personal om du tror att det inte finns en medvetenhet om villkoren för ekonomisk tillväxt bland de anställda. En kunskap som

finns hos våra medarbetare, Ulla, men som totalt saknas i din motion är kunskapen om sambandet mellan en välfungerande offentlig sektor och ett fungerande näringsliv. Utan bra skolor, förskolor och äldreomsorg försämras människors förutsättningar att arbeta. Då försämras också villkoren för näringslivet.

Bifall till kommunstyrelsens förslag!

Anförande nr 194

U l l a H a m i l t o n (m): Jag kan bara konstatera att Ann-Margarethe Livh inte med ett ord nämnde det faktum att det finns en punkt i åtgärdsprogrammet som inte är avböckad. Det vore lite intressant att höra om hon tycker att den inte bör åtgärdas över huvud taget, eller om hon i likhet med vad jag tycker anser att man bör göra något åt detta. Varför finns den annars med i ett åtgärdsprogram?

Anförande nr 195

A n n - M a r g a r e t h e L i v h (v): Jag tycker att det är intressant att det i Ulla Hamiltons motion förutsätts att stadens personal inte riktigt förstår vad det är som de har röstat om och att det krävs utbildning.

Anförande nr 196

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Ordförande, fullmäktige! I likhet med Ann-Margarethe Livh tycker jag att det var ett bra beslut av svenskarna att avvisa euron och den gemensamma riksbanken. De två år då vi har fått behålla vår egen riksbank som har kunnat sätta räntorna efter vad vi behöver i den svenska ekonomin har ändå visat sig vara mycket bra. Det har inte minst gällt den ekonomiska tillväxten.

Men det är också viktigt att vi har ett bra näringslivsklimat, som Ulla lyfter fram i motionen. Jag tycker att majoriteten har tagit initiativ för att förbättra näringslivsklimatet här i staden. Man har initierat en dialog med näringslivet. Jag tror att det är viktigt att på olika sätt se hur man som företagare kan få bättre service av staden än vad vi har ännu så länge. Jag tror också att det är viktigt att man ökar kunskaperna på olika sätt bland stadens personal när det gäller att kunna förstå vad näringslivet kan behöva på många olika ställen. Man ska med lätthet kunna slussa personer vidare till rätt instans. Jag tror att det mycket handlar om att öka intresset för näringslivsfrågorna.

Jag anser inte att vi har nått dithän i dag att detta fungerar helt tillfredsställande i staden. Det finns all anledning att arbeta vidare med det och finna formerna för att ytterligare förbättra kommunikationerna mellan Stockholms stads tjänstemän och näringslivet i Stockholm.

Det finns också andra saker som är viktiga för näringslivsklimatet och för välfärden. I näringslivet och i näringslivstänkandet är det viktigt att miljöaspekterna finns med på alla områden. Då kan vi få en hållbar ekonomisk tillväxt i staden. Det kan ibland betyda att man mellan varven får vara lite långsammare. Man måste ta sig en

funderare på på vilket sätt man ska gå vidare. Men det är viktigt att vi i staden och från kommunens sida visar att miljöhänsynen är oerhört viktiga.

Andra delar är att försöka lösa de problem med framkomlighet som vi har. Men det är också en viktig del för att stärka den ekonomiska tillväxten och näringslivsklimatet. Modern infrastruktur i form av nya spårvägar och sådant är också viktigt för att man ska kunna få till ett bra näringslivsklimat, en bra tillväxt och en bra välfärd i Stockholm.

Anförande nr 197

P ä r H o m m e r b e r g (fp): Jag tänkte fråga Christopher Ödmann hur stor han tror att den svenska riksbankens självständighet är. Vill du svara på det? Annars kan jag ge svaret. Den är ungefär 30 sekunder. Det är vad det tar från det att man höjer räntan i Europa till dess att den svenska riksbanken gör likadant. Det där med självständighet kanske vi ska tona ned lite grann.

Anförande nr 198

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Om du tittar på hur man har satt räntorna nu så inser du att det inte är samma räntor som Riksbanken i Sverige sätter som den europeiska banken har gjort. Jag är glad för det, för annars tror jag att man hade lagt sordin på den svenska ekonomiska tillväxten de senaste åren.

Jag är orolig för de länder som i dag tillhör euroområdet. Jag tror att om man har en räntepolitik som ligger fel för alla länder så är det svårt för något land att få fart på tillväxten. Om något land skulle få det så är det nog svårt för det landet att få med sig alla andra. Jag tycker att det är viktigt att se att det har fungerat mycket väl med en svensk riksbank. Jag är inte säker på att en europeisk "riskbank" skulle gynna den svenska ekonomiska utvecklingen

Anförande nr 199

U l l a H a m i l t o n (m): Först och främst kan man konstatera att den svenska kronan har fallit mest av alla valutor i hela Europa. Sverige ligger långt nere, och vi har nästan hamnat tillsammans med Zambia eller Zaire, jag kommer inte ihåg vilket. Vi ligger alltså väldigt långt nere, så man kan nog inte anse att det här med att inte rösta ja till euron har varit så otroligt framgångsrikt.

Jag skulle vilja höra en sak. Christopher Ödmann pratade här om att ni jobbar mycket. Jag vet att Miljöpartiet tycker att det är viktigt med företag, och ni försöker verkligen göra saker och ting på ett bra sätt, framför allt för småföretagen. Jag undrar en sak. Det gäller den punkt i åtgärdsprogrammet från näringslivskontoret där det står om informationsinsatser riktade till kommunens anställda i syfte att förbättra stadens bemötande av näringslivet. Vilka planer har du, Christopher, för att kunna bocka av den punkten?

Anförande nr 200

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): När det gäller den andra frågeställningen som du hade så tycker jag att vi har tagit initiativ för att nå längre fram. Men jag är inte helt nöjd med resultatet ännu så länge. Jag tycker att det behövs mer.

En stark valuta behöver de facto inte innebära att man får en bra ekonomisk utveckling. Tvärtom är det ett problem för euron att den är stark mot andra valutor. Det har nämligen lett till att många företag inom euroområdet inte kan sälja sina produkter på den internationella marknaden. Många av företagen inom euroområdet flyttar ut därifrån just därför att den europeiska eurovalutan har blivit för stark mot andra valutor.

Vi har en smidig valuta. Det gör att vi kan sälja varor och att den svenska kronan är mer marknadsanpassad, helt enkelt. Den går upp och ned. Just nu är den på väg upp. Jag tror att vi ska vara glada över att vi har en smidig valuta som är marknadsanpassad och som flyter och inte sjunker. Den skapar bästa möjliga förutsättningar för att våra företag ska kunna sälja till hela världen.

Anförande nr 201

M u s t a f a T ü m t ü r k (s): Ordförande, fullmäktige! Det var egentligen Elisabeth som skulle gå upp för majoriteten, och därför förberedde jag ett sådant tal.

Vi anser att de förslag som motionären yrkar på besvaras med den näringspolitik som majoriteten för och fortsätter att föra. Vi anser därför motionen vara besvarad. För övrigt hänvisar jag till utlåtandet.

Bifall till kommunstyrelsen!

Anförande nr 202

U l l a H a m i l t o n (m): Varför har ni då inte bockat av punkten om informationsinsatser riktade till kommunens anställda i syfte att förbättra stadens bemötande av näringslivet? Det är faktiskt en punkt som ni själva har. Ni måste ju stå bakom den eftersom det ingår i näringslivskontorets åtgärdsprogram. Om det är så himla bra – varför har ni då inte lyckats bocka av punkten?

Anförande nr 203

M u s t a f a T ü m t ü r k (s): Det är vi som har skrivit punkten. Vår ambition är att bocka av alla de punkter som vi har skrivit. Vi fortsätter arbetet. Mandattiden är inte slut, och vi vill också ha ett nytt mandat för att göra det ännu bättre.

Anförande nr 204

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Kära majoritet! Det gäller väl att sätta fart på avbockandet då, eftersom större delen av mandatperioden är passerad.

Jag tycker nog att motionen blir ganska pinsam för majoriteten. Jag fäster mig särskilt vid Ulla Hamiltons ena förslag om det här med att göra omvärldsanalyser.

Det var något som vi arbetade regelmässigt med. Det var inte alltid så lätt, kan jag säga, att bedöma hur det skulle gå till, vilka man skulle lyssna på och vilka slutsatser man skulle dra.

Majoriteten erkänner i sammanfattningen av ärendet, i inledningen, att man inte heller har lyckats uppnå detta. Längre ned tycks det ha försvunnit i Näringslivsbolagets yttrande, men i sammanfattningen av motionens ärendedel framgår det att man inte lyssnar på det sätt som man borde till näringslivets synpunkter när staden genomför förändringar av olika slag. Därför vill jag gärna fråga om ni tänker bättra er på den punkten.

Anförande nr 205

Borgarrådet Nilsson (s): Ulla! Jag vet inte heller i vilken takt det arbete som genomförs i näringslivskontoret framskrider eftersom jag inte jobbar med de här frågorna till vardags.

Men jag tycker att du har rätt i att det är viktigt att tydliggöra sambanden mellan tillväxt och välfärd. Jag tror också att du har rätt i att vi behöver mer av kontakter mellan företagare, politiker och oss som jobbar i offentlig sektor. Det gäller ömsesidigt.

Jag har haft glädjen att delta i några av de arrangemang som Svenskt Näringsliv har genomfört, där man har försökt föra ihop politiker och företagare. Jag tror att det är oerhört nyttigt ömsesidigt. Det är nyttigt för oss att få en känsla och förståelse för vilka konkreta problem som företagare, inte minst småföretagare, ställs inför. Jag tror att det är viktigt att många tjänstemän i staden får den kunskapen. Man ska organisera möten på olika sätt.

Du smäller väl av om jag säger det här, men faktum är att en av de viktiga frågorna i stadsdelsnämndsreformen för min del var att man skulle ha den här typen av lokala kontakter. Det finns några bra exempel över staden där just stadsdelsnämnderna har blivit en kontaktyta gentemot företagen. Vinsta ute i Vällingby är ett sådant område, där många i offentlig sektor får kontakt också med företagen.

Men det gäller ömsesidighet i sambanden mellan tillväxt och välfärd. Ann-Margarethe Livh var inne på det tidigare. Vi behöver lära oss mer om hur vi ska kunna stödja tillväxten på den privata sidan för att få en bra utveckling i offentlig sektor. Men vi får inte hamna i en situation av något slags enkelriktad tacksamhet, eller i det förskräckliga resonemanget om närande och tärande sektor som har förts tidigare. Vi måste förstå att det vi gör i offentlig sektor är ytterst väsentligt och en förutsättning för tillväxt för framtiden.

Ann-Margarethe nämnde det här tidigare. Det gäller förskolan och skolan och de generella välfärdssystemen, som faktiskt är nödvändiga för tillväxten. Den nordiska modellen innebär att vi har en hög sysselsättningsgrad, som är lika hög bland kvinnor som bland män. Det är en av många förklaringar till att vi har Europas högsta tillväxt. Sverige utropades så sent som i förra veckan till tvåa i den världsomspännande konkurrensligan endast efter USA. Vi har de viktigaste faktorerna för konkurrens i framtiden, pekade man på.

Det handlar om den verksamhet som vi har i offentlig sektor. Vi klarar omsorgen av våra äldre och vi har en hög och jämn utbildningsnivå. Man kan diskutera våra problem i utbildningsväsendet, men faktum är att svenska företag kan decentralisera ansvar betydligt längre ut i organisationen eftersom vi har så många som har en så pass hög utbildningsnivå.

Vi har en flexibilitet på arbetsmarknaden. Man diskuterar ofta problemet med flexibiliteten från näringslivshåll. Men faktum är att det system som vi har med arbetsmarknadsförsäkringar och liknande har gett oss större möjligheter att hantera strukturomvandlingar än i de flesta andra länder. Jag behöver bara nämna Frankrike och Tyskland som exempel där man har ytterst stora problem.

Jag vill alltså ha mer av tydliggörande av sambanden mellan tillväxt och välfärd, ömsesidigt, och mer av kontakter mellan näringsliv och offentlig sektor.

Anförande nr 206

Ulla Hamilton (m): Det var ju trevligt att höra några trevliga och välvilliga ord från borgarrådet, även om jag inte tycker att man kan smita undan så lätt som du gjorde genom att säga att detta inte är ditt område. Du sitter ju ändå i ledningen för majoriteten och borde också se till att man kan bocka av även denna punkt, som ju är en viktig punkt när det gäller näringslivsklimatet.

Jag har en liten kommentar till det här sambandet och att offentlig sektor också är viktig och att man inte ska glömma bort det. Samtidigt konstaterar man i stadens egen framtidsutredning att andelen äldre ökar mycket i Stockholm. Andelen förvärvsarbete minskar. Det finns ett stort behov av att få in intäkter för stadens del. De jobben och de intäkterna måste ju komma inom det privata näringslivet.

Anförande nr 207

Borgarrådet Nilsen (s): Absolut! Men ett av de stora demografiska problemen i många länder i Europa i dag är helt enkelt att det föds för få barn. Det är den riktigt stora frågan. Då kommer man till vårt land för att titta på hur vi har organiserat föräldraförsäkring och förskola för att klara tillväxten och utveckling i de länderna. Det var det jag försökte visa på. Det som vi gör i offentlig sektor är inte tärande, utan också närande.

Jag försöker inte smita ifrån något ansvar. Jag har ett jätteviktigt ansvar, och jag borde förmodligen göra mer när det gäller att ha kontakt med företagen om utbildningsfrågorna. Jag försöker träffa dem ganska ofta på olika sätt för att utforma och utveckla våra yrkesutbildningar. Det måste vi alla göra som jobbar i staden. Jag tar den delen av mitt ansvar. Det är den del av kontakterna med näringslivet som handlar om utbildningsfrågor. Det gör jag gärna. Däremot kan jag inte svara på hur arbetet inom näringslivskontoret närmare går till.

Anförande nr 208

Borgarrådet Söderlund (m): Herr ordförande! Det handlar om en nationalekonomisk diskussion. Det här mantrat tuggas runt både på riksdagsnivå och på andra

håll. Därför vill jag bara klargöra igen att Sverige var ett av jordens rikaste länder. Det är vi inte längre. Så har vi rätt ut det. Man kan ha en massa olika tipstabeller, diskussioner, välfärdsligor och alla möjliga saker. Sverige var ett av världens allra rikaste länder, och vi är medelmåttor i dag. Så är det. Det kan vara bra att reda ut det så att vi vet var vi har varandra.

När det gäller motionen tycker jag, herr ordförande, att detta är intressanta och viktiga ämnen. Vi har varit inne på det här tidigare i kväll. Jag tycker att man ska gräva där man står. Precis som Erik Nilsson tycker jag inte att vi behöver fördjupa oss i det här med närande och tärande. Vi kan se till våra medarbetare som arbetsgivare i vår stad. Hur kan våra medarbetare se till att staden fungerar så bra som möjligt? Hur kan vi underlätta vardagen för dem som skapar tillväxt i staden på olika sätt, i det lilla och i det stora?

Det är anmärkningsvärt att det fortfarande, hösten 2005, är så att vi inte har den insikten hos alla våra medarbetare om vilket tufft liv det är att vara småföretagare. Det är en tuff roll att varje dag försöka få intäkter till sin firma, försöka få den att gå runt, att betala sina anställda och så vidare.

Det finns en anda i motionen som handlar om att jobba lite med våra egna medarbetare, att se möjligheter och försöka underlätta i kontakten när det gäller till exempel bygglovssökande eller markupplåtelser. Det kan också vara som med Vickys livs, där äppellådan på trottoarstumpen står 30 centimeter fel. Det kanske inte är hela världen!

Det finns en rad sådana här vardagliga kontakter mellan myndigheter i Stockholm stad och våra närskapande rörelser. Vi skulle kunna underlätta dem. Det skapar arbetstillfällen och möjligheter för en rad människor i den här staden. Där finns det uppenbarligen fortfarande för lite kunskaper.

Jag tycker att vi som förtroendevalda i den här salen, de 101 ledamöterna, skulle kunna bidra genom att jobba med utvecklingsprogram och annat för att se till att alla våra medarbetare ser vilka möjligheter och vilken resurs de här människorna är just när det gäller att skapa fler förskolor och större resurser i den budget som vi har.

Det här är fascinerande. Vi började frågestunden i kväll med att prata om skylten i kvarteret Tellus vid Telefonplan, som ett antal medarbetare i staden ska förvägra den grupp människor som fixar Konstfack, fixar studentlägenheter fast regeringens säger nej och ordnar en massa saker. Då har vi tjänstemän som sitter och stoppar deras skylt! Det är inte seriöst.

Jag tror att vi har en lång resa kvar, och motionen borde bifallas. Det är ett steg, herr ordförande, för att komma lite närmare en bra dialog. Det var ju det som Erik Nilsson var inne på. Vi måste ha en bra dialog mellan näringsliv och Stockholms stad.

Anförande nr 209

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Först skulle jag ändå vilja säga att Sverige globalt sett är ett av världens rikaste länder. Jag tror att man ibland får lämna

industrivärldsperspektivet och försöka se det globalt. Sverige är fortfarande ett av världens rikaste länder.

Däremot är det självklart så att den ekonomiska tillväxten har ökat i många länder som inte har räknats till den industrialiserade världen. Men jag tror att man från svenskt håll ibland kan vara lite onödigt orolig över att tillväxten ökar mycket mer på andra håll i världen. Jag tror att det är jättebra för hela världen som sådan, naturligtvis under förutsättning att man har med miljöhänsynen. Det kanske man inte har haft överallt i världen samtidigt. Men jag hoppas att den insikten nu sprider sig lika fort som tillväxten har ökat de senaste åren i Kina, Indien och andra länder.

Sedan skulle jag ändå vilja hänvisa till det som Erik Nilsson sade. Det är den här ömsesidigheten som jag också tror är viktig. Det handlar inte bara om att vi ska lära mer av näringslivet utan också att näringslivet förstår lite mer av de demokratiska processerna i staden.

Anförande nr 210

Borgarrådet N i l s s o n (s): Alltså, Michael, du avslöjade dig själv. Du sade att det underlättar i vardagen för dem som skapar tillväxt. Jag uppfattade med det att du faktiskt i det inte räknade in förskollärarna, chaufförerna i kollektivtrafiken eller vårdbiträdena i sjukvården. Det är just det sättet att resonera som jag inte riktigt köper hos er politik.

Det finns mycket som handlar om att vi behöver bättre kontakt och bättre förståelse för hur framför allt små företag fungerar. Ibland är de konflikter som du talar om reella konflikter. De handlar om när "tillväxt" skapas genom rovdrift på miljön eller rovdrift på människor, på de anställda. Då finns det en reell konflikt. Vårt gemensamma mål tycker jag borde vara den tillväxt som baserar sig på att vi gör saker och ting smartare, att vi har hittat bättre system, att vi har blivit duktigare på att göra saker och ting, inte på att vi har blivit bättre på att utnyttja de anställda hårdare eller på att utnyttja vår gemensamma miljö. Därför finns det också i detta reella konflikter mellan det offentliga intressen och det privata.

Anförande nr 211

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Jag tycker att den här oerhört omoderna, lätt socialistiska retoriken är så tröttsam. Vi har den här killen, Vicky's Livs, med sina äppellådor vid Nytorget på Södermalm. På hösten 2005 springer det ut tjänstemän och har synpunkter på om hans äppellådor står 30 centimeter fel eller man chockhöjer hans avgift för att han har en uteservering vid ett utestånd uppe vid Vitabergsparken. Det är det här som är verkligheten för många människor.

Låt oss då skippa tillväxtbegreppet som alla vi andra tolkar det. Låt oss hålla oss till Erik Nilssons lite luddigare, suddigare tillväxtformulering. Är det inte ett problem ändå att det är medarbetare i den här staden som inte ser tillgången i de här entreprenörerna? Är det inte ett problem att det här landet som en gång blev rikt på att vi hade en massa människor som ville bli entreprenörer nu är sämst i Europa på att skapa nya entreprenörer. Kunde vi inte, avslutningsvis herr ordförande, liksom starta en förståelse bland våra medarbetare för att det här är människor som är viktiga för

oss alla, för att vi ska kunna bygga ut fler förskolor och för att vi ska kunna ta hand om våra gamla.

Anförande nr 212

P ä r H o m m e r b e r g (fp): Jag tänkte ge ytterligare ett exempel. Det finns en kille på Södermalmstorg som har en liten lappdräkt på sig som kulturell skojighet. Han säljer samisk mat. Han har haft en ren utanför. Men den fick han ta in, för en tjänsteman tyckte inte att man skulle ha en ren stående utanför. Det var inte en riktig ren utan en uppstoppad ren, men dock en ren och den var rätt så ren dessutom. Men så där kan det bli.

Sedan tänkte jag säga till Christopher Ödmann att det här landet lånar till sin välfärd. Varje dag lånar kungariket Sverige pengar för sin välfärd. Kronan faller och räntan stiger. Det är inte den bästa av världar. Vi skulle kunna önska att det var det, men det är inte det, tyvärr.

Anförande nr 213

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Det är kanske inte lätt att ge sig ut på den internationella ekonomins område, men jag har ändå en mycket stark övertygelse om att den svenska kronan under de här åren har gått upp och ned. Just i dag är den faktiskt starkare än när euron startade för ett antal år sedan. Lite grann är det så. Det är det som är så bra med den svenska kronan, att den faktiskt anpassar sig, att den går just upp och ned. Det är så en modern och smidig valuta ska fungera, i alla fall i det stora ekonomiska perspektivet, till skillnad mot euron som liksom har hakat fast sig väldigt hårt vid ungefär samma nivå mot andra valutor och som har blivit ett problem för euroländerna. De kan inte sälja sina varor för de är för dyra.

Anförande nr 214

P ä r H o m m e r b e r g (fp): Vi ska inte ägna debatten åt ekonomisk analys men jag kan ju konstatera att Storbritannien har ett oerhört starkt pund och de har inte de där problemen. Kronan åker ju inte hiss. Den åker liksom rakt ned i ett bergsschakt för tillfället.

Anförande nr 215

U l l a H a m i l t o n (m): Herr ordförande! Jag skulle vilja återgå till undersökningen om det lokala företagsklimatet. Det är faktiskt så att Stockholms stad under den tidsperiod då vi har hört att allting har blivit så himla bra har halkat från 38:e plats av de 290 kommuner som finns på den här rankningslistan till 133:e plats. Det tyder i varje fall inte på att företagarna tycker att det är en speciellt bra situation i Stockholm.

Man kan konstatera att 63 procent av företagen tycker att det är viktigt att man konkurrensutsätter kommunal verksamhet. 38 procent av politikerna tycker inte att det är viktigt över huvud taget. Förkortade handläggningstider är man överens om är viktigt. Det är till och med så att politikerna har uppfattat det här väldigt tydligt så det är faktiskt flera politiker än företagare som tycker att det är viktigt. 72 procent av

företagen tycker att det är viktigt att avveckla osund kommunal konkurrens. 28 procent av politikerna tycker att det här inte alls är någonting viktigt.

De här sakerna visar ju att det finns en väldigt stor spännvidd mellan företagen och den politiska uppfattningen i den här salen, för det är faktiskt ni, kära kolleger, som har svarat på den här undersökningen. Det är inga andra än just de personer som sitter i fullmäktige här i Stockholm som har svarat på den här undersökningen.

När man tittar på attitydfrågorna tycker jag att det finns anledning att bli lite betänksam. Där kan man konstatera att Stockholmsföretagen placerar sin kommun på 279:e plats av de 290 kommuner som finns, 279:e plats. Medelvärde är 2,8 procent mot 3,5 hos politikerna, så inte ens ni själva här i salen tycker att det är så himla bra. Det skulle vara intressant att höra, tycker jag, om man anser att det finns något intresse för att höja det här medelvärdet hos företagen och i så fall hur man skulle vilja göra det.

Företagens medelvärde när det gäller de kommunala tjänstemännens attityder ligger ännu sämre till. Det ligger på 2,7 procent mot politikernas egen uppfattning om vilken attityd de kommunala tjänstemännen har som ligger på 3,4. Inte heller det verkar avspegla den bild som ni själva ger från majoritetens sida.

Jag tycker att det här är jätteviktiga frågor. Jag tycker att resultatet av de här undersökningarna visar att det finns väldigt mycket mer att göra. Den här punkten i åtgärdsprogrammet är inte avböckad, och jag skulle återigen vilja ställa frågan: Vi har fått höra att ni har gjort så himla mycket, hur kommer det sig då att den här punkten inte är avböckad? Det kanske pågår arbete. Men då skulle jag vara väldigt intresserad av att höra hur ni jobbar med att genomföra informationsinsatser riktade till kommunens anställda i syfte att förbättra stadens bemötande av näringslivet.

Anförande nr 216

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): Nu hänvisar du till en attitydundersökning. Det betyder att många av de personer som ingår i den aldrig någonsin har haft kontakt med stadens tjänstemän. Det är då man får de här siffrorna. Det visar bara att det finns mycket att arbeta med när det gäller att öka förtroendet för vad staden kan göra för näringslivet.

Men det finns också en annan undersökning, som är mer intressant, nämligen av de näringslivsidkare som har haft kontakt med stadens tjänstemän. Man är mycket mer positiv när man ser vilken information och vilken hjälp man har fått med de problem som man har haft. Jag tror att den första undersökningen nog handlade mycket mer om att det finns mycket att arbeta vidare med från Stockholms stads sida. Men det intressanta är ju den kvalitativa undersökningen, hur det verkligen har varit när man de facto har träffat stadens tjänstemän.

Anförande nr 217

U l l a H a m i l t o n (m): Både ja och nej skulle jag säga, Christopher. Det är faktiskt också väldigt viktigt att man har en attityd från stadens tjänstemän som gör att det inte uppfattas på det här sättet. Jag är nämligen övertygad om att det innebär

att det är väldigt många som avskräcks från att över huvud taget försöka ta kontakt med kommunen. Det kan handla om att delta i upphandlingar. Det kan handla om att utveckla verksamheter i Stockholms stad i förhållande till att kanske göra det någon annanstans. Vi kan se i dag att det finns väldigt många företag som utvecklar sin verksamhet på andra sidan Östersjön. Därför är också den uppfattning som finns hos företagen, oavsett om de har någon erfarenhet eller inte, otroligt viktig. Den lokala företagsklimatundersökningen tyder på att vi har otroligt mycket mer att göra i den här staden.

Anförande nr 218

Borgarrådet N i l s s o n (s): Jag vill bara peka på dina exempel, Ulla, där frågan var om man tycker att det är bra med konkurrensutsättning eller inte. Det är självklart. Du har frågat företagen om de tycker att det är bättre att jobben och intäkterna finns i deras företag än i offentlig sektor. Det är klart att de svarar ja på det. Varje annat svar vore ju helt absurt. Men det skapar ingen tillväxt i sig. Det är en förflyttning av jobb från offentlig sektor till privat. Man kan diskutera om det är bra eller dåligt, men det är i varje fall ingen tillväxt i detta.

Jag tror att du har rätt i att det finns attityder på en del ställen, att den offentliga sektorn eller de som håller i reglerna inte förstår de förutsättningar som finns bland företagare. Jag har sagt det tidigare och jag tror att det är sant. Men du måste också komma ihåg att det finns värden som måste bevakas. I en storstad som vår, med vår gemensamma miljö – man kan skratta åt var man ställer fruktlådor och annat, det finns naturligtvis en del som är löjligt – finns det en lång rad frågor där alla vi stockholmare har olika intressen och där näringslivets intressen inte får vara det som dikterar villkoren.

Det finns också olika näringsidkare som kan ha olika intressen. En del av det som du kallar krångel och som kallas krångel i de här undersökningarna är demokrati, och det är faktiskt ett sätt att försöka leva tillsammans i den här staden. Det tror jag också att man måste ha viss respekt för.

Anförande nr 219

U l l a H a m i l t o n (m): Erik Nilsson! Du stod ju själv alldeles nyss och pratade om produktivitetsförbättringar och att vi skulle använda resurserna på ett mycket bättre sätt. Ett utmärkt sätt att göra detta på är väl att konkurrensutsätta verksamheter. Det håller ni ju till och med själva med om på andra områden. Därför tycker jag att du kan erkänna det även på detta område.

Jag tycker också att det är märkbart att ni inte kan ge ett rakt svar på hur ni tänker bocka av den här punkten i åtgärdsprogrammet. Det ska väl inte vara så himla svårt om ni verkligen vill göra något på det området.

Anförande nr 220

K a r l B e r n (fp): Ordförande, fullmäktige! Det här börjar bli riktigt roligt. Man hänvisar hela tiden till programmet från Näringslivsbolagets småföretagsdelegation. Vår vän Tümtürk berättar att de har skrivit det här. Men, herregud, det är ju jag som

har skrivit det! Jag sitter ju med i den här delegationen. Ni har inte skrivit det. Jag tillhör nämligen småföretagarna här i staden, i näringslivet. Där har vi en rak koppling mellan politiken och näringslivet. Det är en lång rad olika punkter som jag har suttit och skrivit. Jag har slitit med det här i år och dag. Jag hoppas naturligtvis att vi ska ha en politisk enighet kring det här.

Men jag ska säga att vi i Småföretagsdelegationen tycker att vi saknar tydliggörandet kring vad som skapar välfärd, precis som Ulla Hamilton säger. Därför ska vi bifalla hennes motion.

När ni hänvisar till det här programmet som vi har skrivit – eftersom jag har varit med och skrivit det vet jag vad som står där – läs lite längre ned om önskemålen från näringslivet här i Stockholm. Vi vill för att få ett levande näringsliv här i staden behålla Bromma flygplats. Det håller ni tyst om. Vi vill ha kringfartsleder. Vi vill inte ha några miljö- och vägtullar. Läs längre ned i programmet som ni ställer er bakom men tydligen hade tappat någon sida av.

Jag yrkar bifall till Ulla Hamiltons motion.

Anförande nr 221

M u s t a f a T ü m t ü r k (s): Jag är också småföretagare och har skrivit på programmet. Det är inte det som är problemet. Majoriteten har antagit det och arbetat med det. Det arbetet fortsätter faktiskt.

Anförande nr 222

K a r l B e r n (fp): Småföretagsdelegationen är inte en politisk sammansättning utan det är näringslivet som näringslivskontoret och bolaget har en kontinuerlig kontakt med. Det tycker jag är jättebra. Det är ett mycket bra initiativ och en mycket bra direktör på det här bolaget också. Jag hoppas att vi ska kunna fortsätta med den här dialogen. Men kom ihåg: Lyssna på alla våra punkter! Vi behöver tydliggöra, precis som Ulla Hamilton säger.

Anförande nr 223

U l l a H a m i l t o n (m): Med anledning av det Mustafa sade alldeles nyss, att ni håller på och jobbar med de här frågorna, skulle jag vilja ha ett rakt svar på min fråga: Vilka planer har ni för att leva upp till punkten Genom informationsinsatser riktade till kommunens anställda i syfte att förbättra stadens bemötande av näringslivet?

Det är en mycket enkel fråga att svara på om ni redan håller på och jobbar med detta.

Anförande nr 224

M u s t a f a T ü m t ü r k (s): Vårt näringslivskontor jobbar mycket aktivt med de här frågorna. De har de uppgifterna. Sedan har vi våra stadsdelsnämnder som arbetar väldigt aktivt. Vår ambition är denna, och vi har antagit programmet.

Anförande nr 225

U l l a H a m i l t o n (m): Det här är ett åtgärdsprogram där punkterna ska bockas av. Den här punkten är inte avbockad av näringslivskontoret. Då är min fråga: Vad gör ni för att leva upp till den här punkten.

§ 37 Motion om förändrad styrelsesammansättning i Stockholm Visitors Board AB (utl. 2005:142)

Anförande nr 226

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Ordförande, fullmäktige! Jag har skrivit en motion om att styrelsen i Visitors Board borde breddas med representanter också från besöksnäringen. Jag sitter själv i styrelsen för Visitors Board och man slår hela tiden av hur marknadsföringsarbetet i staden verkligen är ett arbete som bör bedrivas öppet och tillsammans med den bransch som har den verkliga expertkunskapen på området.

Om man ska uppnå effekt av att vilja locka fler företag att etablera sig, besökare att besöka staden, kongresser att förlägga sina kongresser till Stockholm tror jag att staden förvisso har en väldigt viktig roll att vara dörröppnare, undanröja hinder, skicka rätt signaler och visa upp staden ur sitt allra bästa perspektiv. Men jag tror att det verkliga jobbet och det verkliga exemplet utförs av de företag, de kongresser och de besökare som faktiskt kommer hit och de företag som jobbar direkt i besöksnäringen. Jag tror att stadens besöksarbete och näringslivsarbete skulle bli bättre av att det också fanns representanter för den näringen i till exempel Stockholm Visitors Board och kanske också i Näringslivsbolaget som nu ska heta Stockholm Business Region.

Staden gör vissa saker väldigt bra. Jag kan nämna till exempel Stockholm Bioregion, där det ju finns fler privata företag i en stiftelsebildning tillsammans med Stockholms stad för att få fler läkemedelsföretag och läkemedelsbranscher att etablera sig här. Även Visitors Boards egna samarbetsgrupper med branschen är naturligtvis bra. Men jag tror att man skulle kunna öka profilen och förbättra arbetet ytterligare om man också hade representanter för företagen djupare in i arbetet.

Jag vill gärna fråga Socialdemokraterna varför man anser att detta inte är möjligt.

Bifall till motionen!

Anförande nr 227

Borgarrådet B ö r j e s o n (s): Ordförande, fullmäktige! Det är naturligtvis väldigt viktigt att vi arbetar hårt på att utveckla Stockholm till en attraktiv besöks- och etableringsort. Då blir samverkan med näringslivet särskilt viktig. I samband med Stockholmsmötet, som ägde rum i juni 2004, där politiker och näringsliv tillsammans diskuterade hur man skulle kunna lyfta fram Stockholm som region, skapades det ett antal grupper på näringslivskontoret, som du nämnde, Göran.

När det gäller marknadsföringen av Stockholm som turist- och besöksstad startades det fyra grupper. De handlade om privatturism, möten och kongresser, evenemang och turistservice – alla fyra väldigt viktiga delar att utveckla. I grupperna finns också strategiskt utvalda representanter för turistnäringen och stadens förvaltningar som finns med i respektive grupp. Arbetet har dragit i gång, och enligt de uppgifter jag har är det här ett väldigt framgångsrikt och uppskattat arbete av alla inblandade.

De här grupperna har blivit forum för kommunikation och samarbete samtidigt som Stockholm Visitors Board får tillgång till mycket erfarenhet och relevant respons på sin verksamhet.

Formfrågan när det gäller sammansättningen i styrelsen anser inte vi avgörande för hur man ska kunna arbeta framgångsrikt med de här frågorna. Det är inte befogat att ändra styrelsens sammansättning, tycker vi. Det viktiga är att besöksnäringens aktörer och de som arbetar med de här frågorna upplever att vi tillsammans arbetar med ett gemensamt ansvar och att vi kan ta del av varandras kompetenser.

Med detta anser vi att motionen är besvarad.

Anförande nr 228

G ö r a n H o l m s t r ö m (kd): Stockholmsmötet får verkligen tjäna som exempel på väldigt mycket som majoriteten har tagit initiativ till. Jag var med på det första av de där mötena och det var ett väldigt bra möte. Men det är också så att man måste komma vidare från seminarieövningarna in i konkretion och in i nya förslag. Då tycker jag att det är tråkigt att man inte tar chansen att pröva nya metoder för att samverka direkt med olika branscher. Jag är säker på att besöksnäringen och besöksbranschen gärna skulle vara med på ett sådant försök som jag skisserar i min motion.

Sedan finns det andra sätt att förbättra styrningen av bolagen. Jag har just svarat på en enkät som SLK gör om målstyrningen och ledningen av stadens olika verksamheter. Det jag tar upp där särskilt är de ganska luddiga direktiven som fullmäktige ger till sina kommunala bolag, däribland Business Region och Stockholm Visitors Board. Det kan man också förbättra.

Men jag tycker att det är tråkigt att man inte tar vara på den här idén.

Anförande nr 229

Borgarrådet B ö r j e s o n (s): Detta är på ett sätt ett nytt arbetssätt som vi nu prövar och som tycks vara framgångsrikt. Jag tycker att vi ska arbeta för att också kunna utveckla det, till exempel med konstruktiva möten mellan de här grupperna och styrelsen, så att vi också får den kontakten tydlig. Det finns säkert massor av arbete kvar att göra för att förbättra kontakten mellan besöksnäringen och oss politiker och förvaltningstjänstemän.

§ 38 Motion om sätt att stävja prostitutionen på Internet (utl. 2005:149)

Anförande nr 230

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Herr ordförande! Jag kommer i mitt inlägg att citera en del otrevligheter, och jag vill be om ursäkt för det.

Anledningen till att jag skrev motionen för några år sedan var att jag var på besök hos RFSU och att man var allvarligt oroad över den möjlighet som Internet ger människor som vill sälja sexuella tjänster att komma i kontakt med kunder. De visade mig ställen som jag då inte var medveten om i form av Lunarstorm, Snyggast.nu, QX, och RFSL-chatten där man kunde se folk som sökte äldre, generösa män. Och jag kände att detta var ytterligare ett bevis på att den lagstiftning vi har om att kriminalisera prostitutionen är ett kraftfullt slag i luften.

Jag var också bekymrad i den här frågan beroende på att vi får alltfler rapporter om att smittspridningen när det gäller hiv och klamydia ökar, och detta sker framför allt i Stockholm. Vi moderater avsatte därför i förra budgetförslaget pengar för att ha en grupp, som egentligen borde ligga hos polisen, inom kommunens socialtjänstförvaltning som skulle spana på Internet för att hjälpa de kvinnor och män som prostituerar sig där.

Majoriteten har ju via kompetensfonden fått ett anslag på 500 000 kronor för att under ett år utforska vad det är som pågår bakom våra ryggar. Jag vet inte om alla här känner till att om man söker på orden porr, sex, eskort får man ungefär 250–300 miljoner träffar på Internet. Om man en dag i september tittade på kontaktannonser i Sverige med sexuellt innehåll, där visserligen inte frågan om ekonomisk ersättning togs upp men där man annonserade efter män, efter kvinnor, efter en partner eller flera, fick man 198 538 träffar – annonser med olika människor som ville ha sexuella tjänster.

Det finns någonting, en finsk sida, som har det konstiga namnet Sekreterarakademin. Den är visserligen förbjuden i Finland numera, för man har ändrat sin lag, men servern står i Amsterdam. Där finns det i dag annonser registrerade till 37 olika nationer. Om man vill ut och turista kan man ”beställa sin vara” innan man åker. De länder som har flest annonser är Sverige, Ryssland, Danmark och Holland. Sverige leder. I fredags när jag var på ett möte på socialtjänstförvaltningen var det 98 kvinnor, varav många kom från utlandet, och 15 män som sålde sex.

Hur kan vi veta att de sålde sex? Det är nu jag ska bli lite provokativ, för jag ska be att få citera två annonser. I en annons vänder sig en kvinna till män. Det är Jenni som är 23 år: ”Du kan träffa mig och få härligt vanligt sex. Jag tillfredsställer dig gärna. Jag gör inget kinky, men om du vill kan jag erbjuda dig verbal förnedring och handflator. Naturligtvis är kondom ett krav. Mina priser: 60 minuter 3 000 kronor, 30 minuter 2 000 kronor, två timmar 5 000 kronor. Om du är intresserad ring mobilnummer xxx. Jag är tillgänglig mellan kl. 14 och 23.” Detta var en annons i fredags, en av 98 annonser.

Männen riktar sig lite annorlunda: ”Jag är en pigg 28-åring som lyssnar till namnet Magnus. Mycket världsvan, kultiverad och välutbildad. Pratar flytande svenska och engelska. Jag erbjuder dig inte bara en gigolotjänst utan jag kan också delta i middag eller representation.”

Vi har misslyckats fullständigt att stävja prostitutionen. Därför ska vi bifalla denna motion.

Bifall till reservationen till kommunstyrelsen!

Anförande nr 231

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Ordförande, fullmäktige! Man kan naturligtvis som Peter Lundén-Welden gör läsa innantill i annonser. Men de som sitter i socialtjänstnämnden kan dessutom läsa hela den delrapport som projektet Nätprostitution, som vi har tillsatt, har tagit fram. När Peter Lundén-Welden väckte den här motionen, sju månader efter att vi hade gett ett uppdrag till socialtjänstnämnden att starta detta arbete, skulle det inte förändrat så mycket i sak att ge samma uppdrag ytterligare en gång. Det är också det som jag beskriver i mitt svar på den här motionen.

Arbetet pågår. Jag tror att vi kan känna precis samma oro för den snabba utveckling som pågår. Det är ett effektivt sätt, som det är svårt att komma åt, att prostituera sig på nätet. Det har också inneburit att många nya grupper förmodligen har kommit in.

I socialtjänstnämnden i nästa vecka kommer vi också att ta del av en revidering av Stockholms stads sociala program för att minska prostitutionen. Även där tar vi upp ett avsnitt om nätprostitutionen. Det arbetet pågår. Vi ska dessutom göra det i samarbete med såväl polismyndigheten som smittskyddet, RFSU och RFSL i Stockholms stad. Vi ska även samarbeta och dra nytta av erfarenheter från hur man har jobbat i Göteborg där man har uppmärksammat och jobbat med det här mycket tidigare än Stockholm har gjort. Det är ganska sent i utvecklingen att komma i gång så här dags med att också plocka upp nätprostitutionen.

Vi kan utan tvivel känna samma olust inför detta, men det finns säkert fler saker som jag tror att man måste göra. Bland annat är det att påtala för statsmakten vilken teknik och vilka instrument man kan använda för att motverka nätprostitutionen. Det finns också ett uppdrag i revideringen av Stockholms stads sociala program för att minska prostitutionen där vi ska försöka påverka Internetleverantörerna för att se om vi kan komma åt det den vägen. Man får vandra många olika vägar.

Men arbetet är redan på gång. Vi behöver inte ge samma uppdrag en gång till. Med det, herr ordförande, yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 232

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Herr ordförande! På nio månader, Margareta Olofsson, har dessa två kvinnor på var sin halvtid gjort ett oerhört bra *research*-arbete. Deras arbete upphör den 28 februari nästa år. Det är om 2 månader och 20 dagar. De har inte kunnat komma så långt att de har hjälpt en enda kvinna eller man som har prostituerat sig via Internet. Men projektmedlen till

kompetensfonden, denna saligt allenarådande givare, upphör den 28 februari. Därefter hjälps det inte, för sedan har inte majoriteten några pengar att fortsätta detta arbete som jag tycker att 178 953 träffar på sexkontakter i september visar behövs.

Anförande nr 233

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Man kan ju fråga sig vad Peter Lundén-Welden har för pengar och vad det blir för förändring genom att man yrkar bifall till din motion där att-satsen säger ”att kommunfullmäktige uppdrar åt socialtjänstförvaltningen att starta arbetet mot nätbaserad prostitution i samarbete med polismyndigheten i Stockholm”. Det är faktiskt det arbete som pågår. Det förändrar faktiskt ingenting att yrka bifall till samma uppdrag en gång till.

Anförande nr 234

M a l i n S t r i d (fp): Ordförande, ledamöter och eventuella åhörare! Jag tycker att det här är en sedelärande och faktiskt väldigt inspirerande historia om hur en enskild politiker kan göra skillnad. Det är faktiskt Peter som har tagit tag i och drivit på den här frågan. Det har hänt en hel del sedan han började prata om det här. Han har faktiskt pratat om det långt innan den här motionen kom upp i fullmäktige också. Det är han som har fått oss i andra partier att vakna på det här området. Inte för att någon har varit emot på något sätt att man ska jobba mot prostitutionen på Internet men däremot har vi nog varit lite yrvakna och naiva.

Att man i början av 2005 kan lägga fram ett förslag till program för att minska prostitutionen där ordet Internet över huvud taget inte förekommer är ganska avslöjande. Det är ungefär som om man skulle lägga fram ett program om narkotika där man helt struntar i GHB för att man inte behövde bry sig om det för några år sedan.

Det är bra att det händer saker nu, men det finns fortfarande smolk i glädjebägaren. Det arbete som nu har inletts sker inom ramen för kompetensfonden som just har sagts. Men Ines Uusman hade ju fel, Internet är inte en fluga. Arbetet mot prostitution på Internet kan inte göras i projektform. Det måste vara ordinarie verksamhet.

Anförande nr 235

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag vet inte var Malin Strid läser innantill någonstans. Men i det reviderade sociala program som vi tar fram för att minska prostitutionen finns det faktiskt ett avsnitt om nätprostitutionen.

Jag kan säga att Peter Lundén-Welden inte var först. Det kan du också läsa i ärendet, om du orkar läsa så långt. Egentligen behöver du bara läsa första meningen. Men det intressanta i kråksången är att ni nu säger att man tar fram ett program så här sent. Men vad gjorde ni under de fyra föregående åren som föregick mitt tillträde som socialborgarråd? Det skulle vara intressant att veta. Ni tog fram ett program mot prostitutionen. Ni nämnde inte nätprostitutionen. Det, Malin Strid, var det största dilemmat, att ni inte gjorde någonting.

Anförande nr 236

M a l i n S t r i d (fp): Inte nog med att jag kan läsa ärenden. Det är dessutom så att jag sitter i socialtjänstnämnden och kommer ihåg hur diskussionen har förts där. Det är faktiskt Peter som har varit pådrivande och varit väckarklocka.

Hela mitt inlägg blir ett långt hyllningstal till Peter Lundén-Welden och det var kanske inte riktigt meningen, även om jag uppskattar honom mycket. Men det är faktiskt hans förtjänst att det händer saker därför att han har drivit på, väckt oss andra och uppmärksammat detta. Jag tycker inte att man ska ta ifrån honom det. Man kan gott framhålla det och ge honom den äran.

Anförande nr 237

H a r d y H e d m a n (kd): Herr ordförande, fullmäktige! Vi tycker att det är bra att socialtjänstnämnden har påbörjat arbetet, men det är inte något fel om kommunfullmäktige uttalar ett stöd för detta arbete och utvidgar det. Det är faktiskt inte i den här salen som det har fattats ett beslut om det utan det är via kompetensfonden.

När det gäller detta säger också stadsledningskontoret något underligt, att det är komplicerat att hitta instrument för att motverka och stoppa prostitution via Internet eftersom det inte är olagligt att sälja sexuella tjänster utan endast att köpa. Så är det ju. Men det mesta av det som sker på Internet är ju koppleri. Det kan vara stora internationella koncerner som marknadsför sina "anställda". Det är rent koppleri. Det är därför det är oerhört viktigt att polisen blir ordentligt inblandad i detta och att det blir något reguljärt för Stockholms verksamhet och inte ett tillfälligt projekt.

Det är bra att socialtjänstnämnden har börjat men det är inte farligt att vi i den här salen säger att det är väldigt viktigt att detta blir något som ligger inom den ordinarie verksamheten. Som det växer nu och som Stockholm syns på många ställen vore det faktiskt bra om vi visade att vi verkligen vill göra någonting åt det. Vi ska inte gynna kopplare på Internet.

Anförande nr 238

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Hardy Hedman! Även du sitter i socialtjänstnämnden men har kanske inte heller hunnit läsa handlingarna utan läst delrapporten där det står att detta ska inlemmas i ordinarie verksamhet.

Sedan kan tydligen inte heller Hardy Hedman läsa innantill. Under Mina synpunkter står att "den 1 mars 2004 gav fullmäktige socialtjänstnämnden i uppdrag", det vill säga fullmäktige har haft ärendet cirka sju månader innan Peter Lundén-Welden skrev motionen.

Anförande nr 239

H a r d y H e d m a n (kd): Det är fortfarande så att det var lite undanskymt. Nu tycker jag att det inte gör någonting om fullmäktige säger det lite starkare den här gången. Det är inget problem.

Anförande nr 240

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Ordförande, fullmäktige! Det blir en lite konstig diskussion för såvitt jag förstår är alla allvarligt bekymrade över prostitutionen på Internet. Men det har blivit en diskussion om vem som var först. Det tycker jag är lite märkligt, för det viktigaste är faktiskt sakfrågan. Alla här är vi eniga om att det är viktigt att staden bedriver ett målmedvetet arbete så att man kan hjälpa prostituerade att komma ur prostitutionen. Det är faktiskt så att verkligheten har förändrats väldigt kraftigt de senaste decennierna. Internetannonseringen har blivit det allra mest effektiva sättet att snabbt och billigt marknadsföra sig. Peter gav också många exempel på det.

Vi har också hört att det projekt som pågår finansieras av kompetensfonden och att det tar slut i februari. Men det är ju inte så att nätprostitution är en tillfällig fluga, precis som vi hörde här. Det är inte ett projekt. Det kan inte matchas med ett kompetensfondsprojekt.

Sedan är det också så, det tycker jag att man glömmer, att kunskapen om sexuella tjänster på nätet faktiskt är en färskvara. Det ändrar sig hela tiden. Det finns två personer i socialtjänstförvaltningen som kan det här nu. Det behövs fler. Det behövs att de lär upp andra. Det måste finnas många fler som vet hur man ska leta och vad man ska göra. Det här är tyvärr en verksamhet som kommer att öka och den sprider sig mer och mer.

Visst är det viktigt med den kartläggning som har gjorts, men som vi hörde är det ingen enda som har blivit hjälpt riktigt än, för man har ju inte tagit individkontakterna. Man är heller inte riktigt klar över hur man ska göra när man ska ta de här individkontakterna, hur man ska gå till väga. Det är faktiskt det som måste till nu. Men då är kompetensfondens medel slut. Vi kan inte driva sådant här i kompetensfondens regi eftersom pengarna tar slut och prostitutionen på nätet fortsätter.

Jag yrkar bifall till motionen, och jag tycker att det är tråkigt att någon ska tycka att det inte behövs bara för att det pågår ett projekt.

Anförande nr 241

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Jag konstaterar att inte heller Ann-Katrin Åslund har läst handlingarna till socialtjänstnämndens möte i nästa vecka där det tydligt och klart står att arbetet ska implementeras. Jag håller med dig om att det är tråkigt att man står och tjafsar om sådana här viktiga saker. Jag tycker kanske inte att det är jag som står för tjafset. Det är för mig fullkomligt obegripligt hur Folkpartiet kan tycka att arbetet skulle bli så mycket mer effektivt för att man upprepar ett uppdrag som redan är lämnat. Uppdraget är jobbigt för dem som arbetar med det men det ska implementeras. Projekt var det i kartlägningsformen men sedan ska det implementeras i verksamheten. Det står såväl i programmet som i delrapporten. Det är två ärenden till socialtjänstnämnden som jag varmt rekommenderar nämndens ledamöter och gärna hela fullmäktige att läsa.

Anförande nr 242

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Du kan vara fullständigt övertygad om att vi kommer att ha läst ärendena tills mötet. Men vi har knappt fått dem i vår hand, skulle jag vilja säga. Om du hänvisar till dem får du vänta på ett svar.

Anförande nr 243

C h r i s t o p h e r Ö d m a n n (mp): En sakupplysning, det var Sabina Boss från Miljöpartiet som tog upp Internetproblematiken i vårt budgetförslag 1998. Det går att läsa i protokollet.

Däremot tycker jag inte att man ska förringa Peter Lundén-Weldens engagemang för att hålla den här viktiga frågan kokande. Det är jätteviktigt och det vore bra om fler politiker kunde visa sådant engagemang i de frågorna.

När gäller kompetensfonden är det så att den kompetenshöjningen inte ska försvinna. Den ska ju, som Margareta Olofsson mycket riktigt säger, implementeras i våra verksamheter. Däremot håller jag med dig, Ann-Katrin Åslund, om att det faktiskt är en frågeställning som har ökat väldigt stort de senaste åren. Men jag tror att väldigt många politiker på många olika håll i samhället faktiskt har blivit lite tagna på sängen och att det finns all anledning att försöka sätta in omfattande åtgärder. Inte minst det internationella samarbetet måste utvecklas mycket mer. Nu vet jag att man i staterna runt Östersjön har börjat just med ett sådant samarbete.

Anförande nr 244

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Det var ju jätteintressant att höra en del av det Christopher sade. Han var mycket tydlig med att kompetensfonden faktiskt inte ska försvinna. Den ska fortsätta. Jag undrar bara: Ska ni avsätta 2 miljarder till? Hur ska ni få fram dem?

Anförande nr 245

J a r i V i s s h e d (s): Jag ska börja med att erkänna att jag inte var först med att uppmärksamma den här frågan. Det är ingen tvekan om att den nya tekniken inneburit att prostitutionen tagit sig nya vägar som är svåra att kontrollera och upptäcka. Jag tycker att det är viktigt att det här uppmärksammas. Det har Lundén-Welden gjort genom att han har skrivit motionen om att stävja prostitutionen på nätet.

Dock vill jag säga att vi också uppmärksammade det genom det uppdrag vi gav 2004, när man skulle revidera det sociala programmet. Då lade man faktiskt särskild vikt vid att programmet skulle uppdateras och att man skulle titta på arbetssätt för att motverka prostitution på nätet. Sedan dess har socialtjänstnämnden beslutat att starta det här projektet.

Syftet med projektet är ju att prostitutionsenheten ska utarbeta metoder för att nå de personer som via nätet säljer sexuella tjänster. Men det är väl ingen som tänker att när det projektet är slut upphör det här, det bara försvinner i tomma intet. Det är naturligtvis inte tanken utan det här ska implementeras i socialtjänstnämnden och

speciellt ute i stadsdelsnämnderna. Läser man stadsdelsnämndernas remissvar får man ett intryck av att de har väldigt begränsade kunskaper om nätprostitutionen.

Jag tycker att det blir lite trist när vi får en debatt där vi framstår som oense när vi i själva verket är djupt överens. Vi är alla överens om att vi måste öka kunskapen om nätprostitutionen. Jag tror att det viktiga just nu faktiskt är att stadsdelsnämnderna får del av de kunskaper som finns i projektet. Låt oss för en gångs skull vara överens när vi nu är överens.

Jag vill ändå yrka bifall till kommunstyrelsens förslag, men jag skulle nästan vilja yrka bifall till Lundén-Weldens motion också. Men det är inte sista mötet före jul ännu så jag gör det inte i dag.

Anförande nr 246

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Nej, Jari Visshed, det viktigaste är tyvärr inte att stadsdelsnämnderna i dagsläget är de som behöver lära sig mer om detta utan det är faktiskt att vi får fler kvinnor och män ut ur prostitutionen som är det viktigaste.

Borgarrådet har nu viftat sex eller sju gånger och ondgjort sig och raljerat över att ledamöter inte har läst ärende nr 19 till socialtjänstens möte nästa vecka som heter *Revidering av Stockholms stads sociala program för att minska prostitutionen*. På en av sidorna står det tre stycken om nätprostitution där man påpekar att det har blivit en ny arena för prostitutionskontakter via Internet och att syftet för projektet har varit att öka kunskapen om omfattningen, utveckla metoder och bland annat nå de personer som erbjuder och köper sexuella tjänster.

Sedan vill majoriteten att vi nu ska lägga ned det här projektet, precis som Margareta Olofsson säger, för det här är bara ett projekt som ska upphöra den 28 februari. I stället ska kommunstyrelsen aktivt försöka påverka etablerade Internetleverantörer att inte upplåta utrymme för dylika tjänster. Stockholms stad ska i detta arbete samverka med andra myndigheter som hälso- och sjukvården och polisen samt andra rättsvårdande myndigheter. Det var precis så finnarna gjorde när man förbjöd Sekreterarakademin varifrån jag citerade två av ungefär 178 000 annonser. De förbjöd Sekreterarakademin att ha sin server stående i Finland. Nu står den i Holland som inte har samma lagstiftning.

Jag undrar om det är på det sättet vi vill hantera detta sociala problem, att avveckla projektet när ett antal kvinnor och män faktiskt är i behov av socialhjälp. Visserligen har vi fått en massa baskunskap, men vi tänker inte använda den i framtiden utan vi ska försöka ge kommunstyrelsen i uppdrag att påverka Internetleverantörerna. Jag tycker att vi ska arbeta vidare med att hjälpa kvinnorna att faktiskt komma ut ur det här träsket. Därför ska vi bifalla motionen.

Anförande nr 247

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Nu när Peter Lundén-Welden var så mångordig och på många sätt bra hade det varit intressant om du hade sänkt blicken till ärende nr 20 på samma föredragningslista, som jag antar att du har på din bänk, där det står om

delrapporten från det här projektet. Jag har aldrig sagt att ett arbete ska upphöra den 28 februari. Det är moderater, folkpartister och kristdemokrater som har sagt det. Jag har inte sagt det. Jag har tvärtom sagt att det är ett arbete som ska implementeras i staden och att arbetet ska fortsätta. Det kan man också läsa i denna delrapport.

Flera av de saker som Peter Lundén-Welden läste upp i sitt inledningsanförande står också i det ärendet. Det står om precis hela det här antalet träffar, så det kunde mycket väl vara någonting som du läste högt från det ärendet. Men det känns faktiskt väldigt tråkigt och trist att ta den här typen av debatt, därför att jag tror mig veta att hela nämnden faktiskt är engagerad i att man kommer åt och kan minska prostitutionen, helst se till att flickor och pojkar kommer ifrån den men också försöka göra olika saker av det. Det är det vi försöker göra. Jag har mycket svårt att se att en motion som ger det uppdrag som redan finns skulle göra att arbetet blir bättre.

Däremot kan man säkert komma på andra idéer, andra förslag till hur man ska sprida kunskapen, hur man ska se till att andra jobbar med det så att det inte i slutändan bara blir prostitutionsenheten på socialtjänstförvaltningen som kommer att jobba med det. Men de kommer att fortsätta att jobba med detta. De kommer att utveckla nätverken med Göteborg framför allt som bedriver ett betydande arbete med det. Vi hörde också hur Christopher Ödmann berättade att man inom Östersjöområdet jobbar med det här för att komma åt verksamheterna. Jag tycker att det är viktigt att man gör det. Alla sätt att minska och stävja prostitutionen är bra.

Det som Peter Lundén-Welden läste upp ur programmet är sant. Men ett program är ofta ganska kortfattat och ska också fyllas med ett innehåll. Det gör bland annat ärendet därefter. Så är det.

Anförande nr 248

P e t e r L u n d é n - W e l d e n (m): Ordförande! Jag blir orolig och bekymrad. Jag förstår mig inte riktigt på om borgarrådet försöker använda sig av någon form av politisk taktik. Jag kan inte tolka det som att hon genom att göra ett angrepp försöker dölja någon passivitet, för jag har inte på något sätt anklagat henne för att vara passiv. Jag citerade de ärendena. Jag satt i två timmar på prostitutionsenheten i fredags och gick igenom de här sidorna. Ärendet fick jag i dag. Ja, det var naturligtvis lätt att citera delrapporten från prostitutionsgruppen, men det finns inga pengar efter den 28 februari. Och i de två ärenden som socialborgarrådet slog så många talare i huvudet med att inte ha läst står det inte mer än det jag återgav. Det är inte att göra en höna av en fjäder eller någonting sådant men jag blir inte riktigt klok på vad det är borgarrådet motsätter sig.

Jag tycker att det här arbetet ska fortsätta. Ingenstans i de två ärenden som ska upp på socialtjänstnämndens möte nästa vecka står detta. Det står att projektet upphör den 28 februari 2006. Min motion vill att detta ska vara en permanent verksamhet.

Anförande nr 249

Borgarrådet O l o f s s o n (v): Peter Lundén-Welden! Jag vet inte hur många gånger det är som du sagt att jag är som en liten papegoja. Projektet upphör, helt rätt,

projekt ska upphöra. Projekt ska inte vara projekt i all tid och evighet. Projekt som är bra ska implementeras. Det är det som det handlar om.

Det är inte bara det lilla du läste upp som står i det andra ärendet. Din intention kanske är annorlunda, Peter, men din motion säger att kommunfullmäktige ska uppdra åt socialtjänstförvaltningen att starta arbetet mot nätbaserad prostitution i samarbete med polismyndigheten i Stockholm. Det är det arbete som pågår. Det är just därför, Peter Lundén-Welden, som din motion inte tillstyrks.

Anförande nr 250

Berthold Gustavsson (m): Ordförande, fullmäktige! Jag kan inte låta bli att tycka att det är en viss passivitet i borgarrådets skrivning: "följa utvecklingen på nätet", "ha en baskunskap om prostitution på nätet", "kunskaperna uppdateras". Jag menar att det som behövs här är aktiva insatser för hjälp, stöd och åtgärder.

När Peter Lundén-Welden tar upp sajterna msn, Lunarstorm, Snyggast.nu och så vidare kan jag tala om att det inte bara är där de här möjligheterna finns. Som alla vet är jag polis och håller på med ungdomar. En kvinnlig kollega visade hur det fungerar på sajter. För att det skulle vara seriöst tog hon Aftonbladets sajt och så skrev hon bara "Lisa 21, hej", sedan sände hon. Det tog inte mer än någon sekund så kom det tio femton svar: Har du stora bröst? Är du kåt? Det var olika sådana grejer. Det visar att detta är ett oerhört stort problem. Det lockar in mängder av ungdomar i prostitutionen och det håller kvar väldigt många kvinnor och män, pojkar och flickor i prostitutionen. Det är väldigt allvarligt.

Jag kan inte annat än till fullo stödja Peter Lundén-Weldens motion att man verkligen behöver fortsätta med aktiva insatser, hellre öka dem än att de ska ställas in och projektet avslutas. I stället för passiviteten i skrivningen om att man ska följa utvecklingen, ha en baskunskap och att kunskaperna ska uppdateras behöver vi förslag och åtgärder om man verkligen ska komma åt att hjälpa de ungdomar som är på väg in och mängden män och kvinnor som är etablerade och har svårt att ta sig ur det hela.

Bifall till motionen!

Anförande nr 251

Borgarrådet Olofsson (v): Berthold Gustavsson! Till skillnad mot det förra socialborgarrådet har jag tagit itu med de här problemen. Det är en stor skillnad.

Men jag skulle vilja läsa högt för dig det som du tydligen inte har läst. Det står: "Prostitutionsenhetens projekt kommer att ge socialtjänstnämnden en kunskap och ett verktyg för att motverka prostitutionen via Internet." Det är det som är meningen med detta arbete, att man ska fortsätta att arbeta mot det som vi alla faktiskt är väldigt upprörda över att det över huvud taget existerar. Det utökas också så att man hela tiden hittar på nya sätt, förflyttar sina verksamheter och så vidare. Det är någonting som vi alla faktiskt är oroade över.

Då känns det lite patetiskt måste jag tyvärr säga att stå och fäktas för att bifalla en motion som ska ge det uppdrag som socialtjänsten redan har.

Anförande nr 252

B e r t h o l d G u s t a v s s o n (m): Jag uppfattade det bara som att det är någonting som är på väg att avslutas utan att det får en fullgod fortsättning. Det är därför Peter Lundén-Welden har uppmärksammat detta och vill att fullmäktige ska göra ett kraftfullt uttalande att det är någonting som ska permanentas.